

የእግዚአብሔር ድምፅ

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
9100 CANTRELL RD.
DALLAS, TX 75218

ከዳንኤል መኰንን

፲፱፻፹፭ ዓ.ም. ታተመ

1993 እ.አ.አ.

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
9100 CANTRELL RD.
DALLAS, TX 75218

ይህንን
መጽሐፍ ያለ
ደራሲው ፈቃድ ማባዛት ወይም
ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው።

Copyright Daniel Mekonnen, April, 1993
All rights reserved.
PRINTED IN THE U.S.A.

በዚህ መጽሐፍ
እማካኝነት በሕይወቴ
በረከትንና ተሃድሶን ሳመጣችልኝ
ለአገልግሎቴና ጌታ ለሰጠኝ አደራ
ጉልበት ለሆነችኝ ለባለቤቴ ለሐና ዮሴፍ
በራሴና በአንባቢዎቼ ስም ምስጋና አቀርባለሁ።

ETHIOPIAN ETHIOPIAN ETHIOPIAN
GARY G. GARY G.
DALLAS, TX 75216

ምዕራፍገጽ

መቅደም

መግቢያ

ምዕራፍ አንድ

እግዚአብሔር እንዴት ይናገራል	1
እግዚአብሔር በብሉይና በአዲስ ኪዳን ሲናገር	6
እግዚአብሔር የተናገረበት መንገዶችና ሁኔታዎች	7

ምዕራፍ ሁለት

እግዚአብሔር ዛሬ እንዴት ይናገራል	10
ባለንበት ዘመን እግዚአብሔር የሚናገርባቸው መንገዶች	13

ምዕራፍ ሦስት

የእግዚአብሔርን ድምጽ እንዴት እንለያለን?	30
የእግዚአብሔር ድምጽ ባሕርይ	33
መልዕክቱን የሚያስተላልፍልን ግለሰብ	42
ትንቢትና መገለጥ የምንመዝንባቸው መንገዶች	46

ምዕራፍ አራት

የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ምን ግድረግ አለብኝ	56
ድምጹን እንዳንሰማ የሚያደርጉን ምክንያቶች	58
አራት ዓይነት አዳግጮች	70

ምዕራፍ አምስት

እግዚአብሔርን ግድመጥ ሲሳነን	83
እግዚአብሔር የልባችንን ጀሮ ለማግኘት የሚጠቀምባቸው መንገዶች	87
የእግዚአብሔርን ድምጽ አለመስማት የሚያስከትለው ችግር	96

ምዕራፍ ስድስት

ድምጹን የሚሰማው ክርስቲያን	99
-------------------	----

ምዕራፍ ሰባት

ኢየሱስ ምሳሌያችን	108
ራሱን ባዶ ግድረግ	109
ከአባቱ ጋር የነበረው ግንኙነት	111
ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የነበረው ግንኙነት	114
ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የነበረው ግንኙነት	118

መቅደም

በአካባቢያችን የእግዚአብሔርን የተፈጥሮ ሥራዎች ልብ ብለን በንመለከት ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ጠቃሚ ትምህርቶችን እናገኛለን። ሕፃናት ከተወለዱ በኋላ የወላጆቻቸውን ድምጽና ቋንቋ እያወቁ (እየለዩ) እየተማሩ ይሄዳሉ። ከጊዜያ በኋላ ዕድሜያቸው እየወመረ ሲሄድ ፍጹም እንደወላጆቻቸው መናገር ይጀምራሉ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ "በጉጅ ድምጹን ይሰማሉ" ባለው መሠረት ለአንድ አማኝ የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማትና መለየት በጣም አስፈላጊና አግራጭ የሌለው ነው። እግዚአብሔር ይናገራል ተከታዮቹም ይሰሙታል። መጽሐፍ ቅዱስ ወደ እኛ ሊደርስ የቻለው እግዚአብሔር በሰሚናገርና የሚያዳምጡ ሰዎች በእነዚህ ነው። ቢቃሉ ሆነ በተለያዩ ሁኔታዎች እንደ እግዚአብሔር የተናገረ ግንም የለም ወደፊትም አይኖርም። "እግዚአብሔር ተናግሮአልና ሰማያት ስሙ ምድርም አድምጭ" ኢሳ 1:2 የተባለበት ምክንያት እግዚአብሔር በሕያውነቱ ዛሬም በሰሚናገር እኛ ልጆቹ እንድናደምጥ ነው።

በዚህ ዓለም ብዙ ድምጾች ስላሉ "ምን እንደምትሰሙ ማንን እንደምትሰሙ ተጠንቀቁ" ቢል መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረን በዚህ ነው። ሰው የሚመራው በሚሰማው ነው። ከእግዚአብሔር የሆነውን የሚሰማ በእግዚአብሔር ይመራል፤ የዓለምን ድምጽ የሚሰማ በዓለም ይመራል። የመንፈስ ቅዱስን ድምጽ የሚሰማ መንፈሳዊ ጀሮው የተከፈተ ብቻ ነው። ጌታ "በጉጅ ድምጹን ይሰማሉ" ቢል ከመንፈስ የተወለደን ሁሉ ድምጹን የማወቅና ከሌሎች ድምጾች የመለየት ኃላፊነት እንዳለብን ሲነገረን ነው።

ሆኖም የብዙዎች ክርስቲያኖች ችግር

የእግዚአብሔርን ድምጽ አለመስማትና አለመለየት ነው። ለዚህ መፍትሄ ይህን ዘንድ መጋቢ ዳንኤል መኩንን ይህን መጽሐፍ አበርክተዋል። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ እግዚአብሔር የሚናገርባቸውን ልዩ ልዩ መንገዶችና እንዲሁም የእግዚአብሔርን ድምጽ ከሌሎች ድምጾች የምንለይባቸውን ነጥቦችና ሌሎችም ዓባይነት ሃሳቦችን መነሻ በማድረግ ደራሲው ቀላልና ልንረዳው በምንችልበት ቋንቋ አቅርቦልናል። መጽሐፉ አስተያየትና ጥቅስ የተሟላበት ብቻ ሳይሆን ደራሲው በአገልግሎቱና በሕይወቱ ዘመን የተለማመደውን ጠቃሚ ምክሮች እንደምሳሌ አድርጎ ያቀረበበት ስለሆነ አንገቢው በተላላ ሃሳቡን ለመረዳትና ትምህርት ሊያገኝበት ይችላል። በተጨማሪም ደራሲው ከሌሎች መጻሕፍት ያገኘቸውን የእግዚአብሔር ሰዎች ሕይወትና ጽሑፍ ይጠቅሳል።

በአጠቃላይ መጽሐፉ በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ ሆኖ የሥነ መለኮትን ትምህርት ከመንፈስ ቅዱስ እነረር ጋር በግብዓት ሚዛናዊ አመለካከት ይዞ የቀረበ ነው። ደስ በሚያሰኝና መንፈሳዊ ጥልቀትን ይዞ የተጻፈ ይህ መጽሐፍ ለሚያዝኑት ሁሉ ትምህርትንና በረከትን እንደሚያመጣላቸው አልጠራጠርም። በእነዚህ በሕይወቱ ግደግ የሚፈልጉና ስለ እግዚአብሔር ድምጽ እውቀትንና መገለጥን ማግኘት የሚፈልጉ አማኝ ይህን መጽሐፍ እንዲያነብ ይገባል። መንፈስ የሚለውን ጀሮ ያለው ይሰግ!

ዶክተር ቶሎሳ ጉዲና
በAtlanta, Georgia (U.S.A)
የኢትዮጵያውያን ክርስቲያኖች ገብረት ቤተ
ክርስቲያን መጋቢ

መግቢያ

በዘመናችን አግኖች ልንሰማውና ልንግረው ከምንወደው ትምህርት አንደኛው የእግዚአብሔርን ድምጽ ስለመስማትና የእርሱን ፍጹም ፈቃድ ለሕይወታችን ለይተን ስለግወጥ ነው። የእግዚአብሔርን ድምጽ ስለመስማትና የእርሱን ድምጽ ከሌሎች ድምጾች ስለመለየት ብዙ ትምህርቶች ከመድረክ የተሰጡ ቢሆንም በዚህ ርዕስ በቋንቋችን የተጻፉ መጽሕፍት የሉንም።

ይህን መጽሐፍ እንድጽፍ ከተነሳሁበት ምክንያት አንድ ባለፉት የአገልግሎቱ ዘመናት በመደጋገም ከአግኖች ሲሰነዘር በሰግሁት ጥያቄዎች ነው። ከእነዚህም ጥያቄዎች አንዳንዶቹ እግዚአብሔር እንዴት ይናገራል? ሲናገረኝስ እንዴት አውቃለሁ? የሚሉትን የመሳሰሉ ናቸው። እነዚህ ጥያቄዎች ተደጋግመው ሲጠየቁ መስማቱ በምዕመናን ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ድምጽ ለመማርና ለግወጥ ያለው ጥግት ከፍተኛ መሆኑን እንድረዳ ስለአስቻለኝ ይህችን አክሳሪ መጽሐፍ ለጌታ ወገኖች ለማበርከት ቢቃሁ።

ይህ መጽሐፍ እግዚአብሔር ለልጆቹ የሚናገርበት ዋነኛው ተቀዳሚው መንገድ መጽሐፍ ቅዱስ መሆኑን በመደጋገም ይገልጻል። ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ አጠቃላይ መርሆ የሚሰጥ የእምነታችን መሠረት የተገለጠበት እንጂ የእያንዳንዳችን ታሪክና የምናልፍበት መንገድ የተጻፈበት ባለመሆኑ ለዕየለት ኑሮአችንና ለምንወስደው እርምጃ የመንፈስ ቅዱስ ምሪት ያስፈልገናል። እንግዲህ የአንድ አማኝ ትልቁ ኃላፊነት ከቃሉ መሠረት ፈቀት ሳይልና ሳይናወጥ የመንፈስ ቅዱስን ድምጽ እየሰማ

ሚዛናዊ ሕይወት ይዞ መራመድ ነው። ይህን ለማጠናከርና ለማስተግር በዚህ መጽሐፍ ሁለት ዓባይነት ሃሳቦችን እናያለን። የመጀመሪያው እግዚአብሔር ድምጽን የሚያሰግዝትና የሚናገርበት ዋነኛ መንገድ መጽሐፍ ቅዱስ መሆኑን የሚያብራራ ሲሆን፤ ሁለተኛው እግዚአብሔር ዛሬ ለልጆቹ ከመንፈስ ቅዱስ በጥቃዎችና እስከ ቤተ ክርስቲያን ያሉትን መንገዶች እንደሚጠቀምባቸው የሚገልጥ ነው። ዛሬ መጽሐፍ ቅዱስ በሌሎችን በመናፋት የመንፈስ ቅዱስ በጥቃዎች በዘመናችን አይሰሩም ግለት አይደለም። ምንጊዜም አንድን የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ከአንድ አቅጣጫ ብቻ የሚያዩ አከራካሪዎች መናፋቸው የሚታወቅ ነው። ይህ ሲሆን ደግሞ እውነት ትክክለኛውን መልክ በማጣት መስመር ይለቃል።

እንግዲህ የዚህ መጽሐፍ ዋና ዓላማ የእግዚአብሔርን ድምጽ በመሰማት በሕል ከተለያዩ አቅጣጫ የሚታየውን እውነት በማግኘትም የተሟላ ሚዛናዊ ሃሳብ ለማቅረብ ነው። ስለሆነም ይህ መጽሐፍ ለእግዚአብሔር ቃል የበለጠውን ትኩረት እየሰጠን የመንፈስ ቅዱስን ድምጽ እየሰማን እንድንጓዝ የሚያበረታታ ሲሆን በሌላ አንጻር በመንፈሳዊ ልምምዶች ላይ ብቻ መመሥረቱ ሊያስከትል የሚችለውን ችግር ያሳያል። በእኔ ገምትና አመለካከት መጽሐፉ ሚዛናዊ በመሆኑ አማኞች ሁሉ ሊያነሱት የሚገባና ለማስተግርያም የሚጠቅም መሣሪያ ነው።

እንግዲህ ይህ መጽሐፍ ሕይወትን የሚባርከና ወደ ኦዲስ መንፈሳዊ ልምምድ ለመግባት መሳላ ይሆንዎ ዘንድ እጸልያለሁ።

በጌታ ፍቅርና አገልግሎት፤
ዳንኤል መኩንን

ከሁሉ አስቀድሞ ሕይወቱን በመስቀል ላይ በለእኔ ኃጢአት አሳልፎ በመስጠት ዘላለማዊ ሕይወትን ለሰጠኝና እስከዛሬ ድረስ በፀጋው ጠብቆ ለአገልግሎቱ ላቆመኝ ለጌታ ኢየሱስ ክብርና ምስጋና እሰጣለሁ።

ይህ መጽሐፍ ለእትመት እንዲበቃ ለረዱኝ፤ ሃሳብ ላካፈሉኝና በተለያዩ መንገድ አስተዋጽኦ ላደረጉልኝ ወገኖቼ ሁሉ ምስጋና አቀርባለሁ።

መጽሐፉን አንብቦው አስተያየታቸውን ለላዝኝና ላበረታቱኝ ለዶክተር ቤተ መንግሥቱና ለመጋቢ ኃይሌ ወልደ ሚካኤል ልባዊ ምስጋና አቀርባለሁ።

ይህ መጽሐፍ በሥነ ጽሑፍ ደረጃ ትክክለኛ ይዘትና ጥራት እንዲኖረው እርግት በማድረግና ሃሳብ በመስጠት የተባበረኝን ወንድም የኋላእሸት ካሃዬን ጌታ ይባርክህ እላለሁ።

መጽሐፉን ለእትመት ከመላኩ በፊት ጽሑፉን በመገምገም መቅድሙን በመጻፍ ለተባበረኝ ለዶክተር ቶሎሳ ጉዲና ምስጋና አቀርባለሁ።

ታይፕ በማድረግ የታረመውን ድጋግመው በመሥራት ሳይሰለጁና ደከመን ሳይሉ መጽሐፉን ለዚህ እንዲበቃ ላደረጉት እሁቶች ምስጋና አቀርባለሁ።

በመጨረሻም ወርቃማ ጊዜያቸውን ሰውተው መጽሐፉን ለእትመት ያዘጋጁትን ዶክተር ዓለሙ ቢፍቱንና ባህቤቱን ወ/ሮ ገነት ያዕቆብን ጌታ ይባርካችሁ እላለሁ።

እግዚአብሔር እንዴት ይናገራል

ሰዛኞች በመድረክ ላይ ቆመው ስለ እግዚአብሔር ድምጽ ሲያስተምሩና ከእግዚአብሔር ጋር የጠነከረ ግንኙነት ያላቸው ክርስቲያኖች ደግሞ እንዴት ጌታ እንደ ተናገራቸው ሲመለከቱ፤ ከሁለት አቅጣጫ ሁለት ዓይነት ጥያቄዎች ይሰነዘራሉ። የመጀመሪያው ጥያቄ እግጥኞች ካልሆኑ ሰዎች የሚጠየቅ ሲሆን ፤ ይኸውም እግዚአብሔር እንዴት ለሰው ሊናገር ይችላል? የሚለውን ይመለከታል። ሁለተኛው ጥያቄ ደግሞ ከክርስቲያኖች የሚጠየቅ ነው። ይህም እግዚአብሔር የሚናገርበትን መንገዶችና ድምጽን ለመስማትና ለመለየት የሚቻልበትን ሁኔታዎች የሚመለከት ይሆናል።

እግዚአብሔር ይናገራል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው፤ "እግዚአብሔር በአንድም በሌላም መንገድ ይናገራል፤ ሰው ግን አያስተውልም"። እግዚአብሔር በዘመናት ሁሉ ሲናገር ኖሮአል፤ ዛሬም በዘመናችን ለልጆቹ በተለያዩ ጉዳዮች መንገድ ድምጽን ያሰማል። የእግዚአብሔር ድምጽ ከእግዚአብሔር ጋር ላለን ግንኙነት፤ በጣም አስፈላጊና፤ የሕይወታችን እድገት ከሚለካበት መንገድ አንዱ ነው። ከዘፍጥረት እስከ የሐንሰ ራዕይ እግዚአብሔር የሚናገርና ድምጹንም የሚያሰማ አምላክ ሆኖ እናየዋለን። ይህም ድምጽ በገነት ውስጥ ይመላለስ ነበር። (ዘፍ. 3:8) አዳም በገነት በነበረበት ጊዜ እጅግ የተባረከበት

ነገር ቢኖር፤ የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት ነበር። በአባትና በልጅ መካከል ያለው እንደነት የሚገለጥው አብረው በሚያሳልፉት ጊዜና በሚለዋወጡት ሀሳብ ነው። እንዲሁም በክርስቲስ በኩል አዲስ ልደትን ያገኙ የእግዚአብሔር ልጆች ታላቅ በረከትን የሚያገኙት የእግዚአብሔርን ድምጽ በመስማት ነው ይህም በሀዘን ጊዜ መጽናናትን፤ ፈቃድን ለማወቅ በፈለጉ ጊዜ መመሪያን፤ ባጠፉ ጊዜ ግዜን ያመጣላቸዋል።

ከእግዚአብሔር ድምጽ ሳይሰሙ መኖርን የመሰለ አስከሬ ሕይወት የለም። አስተዳዳሪ እንደገለጥኩት በሀይወታቸው ያላደጉ ክርስቲያኖች የሚጠይቁት ጥያቄዎች እግዚአብሔር የሚናገረው እንዴት ነው? ድምጹን እንዴት እሰማለሁ? ድምጹን እንዴት እለያለሁ? የሚል ነው። ጥያቄዎቹ በጣም አስፈላጊና መመለስ የሚገባቸው ናቸው። ጥያቄዎቹ በየተራ በየምዕራፉ ተመልሰው ይገኛሉ። ነገርን ግወቅ ያለብን አንድ ነገር ቢኖር የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት መለየትና መረዳት ከክርስትናችን ሕይወት እድገት ጋር የሚመጣ እንጂ በአንድ ቀን በአንድ ፎርሙ የምንገረው እንዳልሆነ ነው። ለምሳሌ ወደ ነብዩ ሳሙኤል ሀይወት በንመለከት፤ እግዚአብሔር የሚናገረው፤ ድምጹን የሚያሰማው ታላቅ ነብይ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስም ይህንን ሲገልጥ እንደዚህ ይላል፤ "ሳሙኤልም እደገ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነበር ከቃሉም አንዳች በምድር ላይ አይወድቅም ነበር። እስራኤልም ሁሉ ከዓን እስከ ቢርሳኤህ ድረስ ሳሙኤል ለእግዚአብሔር ነብይ ይሆን ዘንድ የታመነ እንደሆነ አወቀ" (1 ሳሙ. 3:20) ሳሙኤል እግዚአብሔር የሚናገረውና ድምጹንም የሚያሰማው ነብይ ነበር። ይሁን እንጂ ሳሙኤል ወደዚህ ሕይወት የደረሰው በአንድ ምሽት ሳይሆን በተለያዩ ደረጃዎች አልፎ ነው። በሳሙኤል ሕይወት የመጀመሪያውን ደረጃ በንመለከት ከእግዚአብሔር ጋር በነበረው ግንኙነት ይጀምራል። ይህም በእግዚአብሔር ቤተመቅደስ ቢታቦቱ ስር ግደር በጀመረበት ጊዜ

ነው። እኛም ዛሬ የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ወደ እግዚአብሔር መጠጋት አለብን። ሳሙኤል በእግዚአብሔር ግደሪያ ተኝቶ ባለ "ሳሙኤል፤ ሳሙኤል፤" የሚለውን ድምጽ ሰማ። ብላቴናው ሳሙኤል ይህን ድምጽ ሲሰማ ወደ ካህኑ ኤሊ ሄዶ "እነሆኝ" አለ እንጂ፤ ለእግዚአብሔር አልመለሰም። "ለምን?" ብለን ብንጠይቅ ሳሙኤል ከእግዚአብሔር ጋር በዚህ ሁኔታ ቀደም ሲል ልምምድ በለአልነበረው ነው። ዛሬም የብዙዎቻችን ችግር እንደሆነው ሳሙኤል የሰማውን ድምጽ ለመለየትና በተከፈተ ልብ ግድመጥ አልቻለም። ወደ ኤሊ ሄዶ ለሁለተኛ ጊዜ "እነሆኝ" ባለ ጊዜ፤ ኤሊ እግዚአብሔር እንደተናገረው አውቆ "ባሪያህ ይሰማልና እነሆኝ በለው" አለው። ሳሙኤል ተመልሶ ተኝ። እንደ ቀድሞ "ሳሙኤል፤" የሚለውን ድምጽ ሰማ። እርሱም "እነሆኝ" አለ፤ እግዚአብሔርም ሳሙኤልን ተናገረው። ዛሬም እኛ የጌታን ድምጽ ለመስማት በእነዚህ ደረጃዎች በኩል ግለፍ አለብን።

እንደኛ፤ ካለንበት የተዘበራረቀና እረፍት ካለለው የኑሮ ፕሮግራም ወጥተን ወደ እግዚአብሔር መጠጋት አለብን ሳሙኤል ድምጹን ለመስማት የቻለው ተጠቃሎ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ በገባ ጊዜ ነው። ካለብን የኑሮ ሃላፊነትና ገደታ ውጪ በራሳችን ላይ ከምንጨምረው ሽኩቻ ተላቀን በጌታ ፊት መቅረብ ይኖርብናል። አእምሮአችን የማይገባውን ግስብ አይናችን የማይገባውን በማየትና፤ በጠቅላላ ጀርአችን የማይገባውን በመስማት ሕይወታችን እግዚአብሔርን በማያስከብር ነገር ተሞልተን መለኩታዊ ድምጹን ለመስማትና ክብሩን ለማየት ብንሞክር ይህ የማይቻል ነው። በአምሮችን የሚቀረጸው በሳይናችን ያየው፣ በአምሮችን የሚደውለው በጀርአችን የሰገነው ነው። በእግዚአብሔር ቃል ብንሞላ ግን የቃሉን ድምጽ በሕይወታችን ዘወትር እንሰማለን ሁለተኛ በቅድስና መኖር ይገባል። ኃጢአት ባለበት እግዚአብሔር አይኖርም። ካህኑ ዒሊ በሚያገለግልበት መቅደስ

የእግዚአብሔርን ድምጽ አይሰማም ነበር። ያለ እግዚአብሔር ድምጽ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ዋጋ የለውም። በዲሊ ዘመን መቅደሱ ቅድስና ይጉድለው ነበር። ለዚህ ምክንያት የሆኑት የዲሊ ሁለት ልጆች እናጂንና ፍንሐስ ነበሩ። (1.ሳሙ. 2: 12-17) ዛሬም የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት በቅድስና ውስጥ መኖር አለብን። ሳሙኤል በጌታ ፊት የተቀደሰ ብላቴና ነበር፤ በህዚህ እግዚአብሔር ድምጽን አሰማው።

ሦስተኛ እግዚአብሔር ዛሬም እንደሚናገርና ድምጹን እንደሚያሰማ ግመን አለብን። ሳሙኤል ምንም እንኳን ድምጹን መለየትና እግዚአብሔርን እንዴት እንደ ሚያደምጥ ባያውቅም፤ አሊ "የተናገረህ እግዚአብሔር ነውና እነሆኝ በለው" ባለው ጊዜ እግዚአብሔር እንዴት ይናገራል በግለት አልተከራከረም። ነገር ግን እግዚአብሔር ዛሬም ይናገራል፤ ቢል አመን። በእግዚአብሔር ፊት ስንቀርብ ለመናገር ብቻ ሳይሆን ለመስማትና ለማድመጥም መሆን አለበት። እግዚአብሔርን በመተማመንና ተስፋ በማድረግ የሚጠብቁ ድምጹን ይሰማሉ መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር "የልብ መዘጋጀት ከሰው ነው፤ የምላስ መልስ ግን ከእግዚአብሔር ነው" ይላል (ምሳሌ 16:1)

አራተኛ እግዚአብሔር ድምጹን የሚያሰማው ለሚታዘዙት ነው። ሳሙኤል የሚታዘዝ ልብ ነበረው። ይህን ከአንደኛ ሳሙኤል ምዕራፍ 3:18 ላይ ግዩነት እንችላለን። መንፈስ ቅዱስ ድምጹን የሚያሰማው ለሚታዘዘው ሰው ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ የምናገኛቸው ነብያት እግዚአብሔር ታላላቅ ነገሮችን የገለጠባቸው፤ አስቀድመው ከርሱ ለሰሙት ድምጽ በለ ታዘዙ ነው። ብዙዎች ዛሬ እግዚአብሔር ድምጹን እንዲያሰማቸው ይጠይቃሉ፤ ነገር ግን ምን ያህል ድምጹን ለመታዘዝ ዝግጁ እንደሆኑ አላውቅም። ለብዙ ሰዎች እግዚአብሔርን መታዘዝ አስቸጋሪ የሚሆንባቸው እግዚአብሔር የሚናገራቸው ነገር እነርሱ ካሉት የተለየና የራቀ ስለሚሆን ነው። ነብዩ

አንዳለው "ሰማይ ከምድር ዝቅ እንደሚል ሀሳቤ ከሀሳባችሁ መንገዶ ከመንገዳችሁ የራቀ ነው" ይላል እግዚአብሔር ሲናገር ለሥጋዊ ሰው ሞኝነት ይመስላል፤ ነገር ግን በዚያ ሞኝነት በሚመስለው ነገር ውስጥ የእግዚአብሔር መልስ በረከትና ድል አለ።

እግዚአብሔርን ለመታዘዝ የሚረዳን ሁለት ነገሮች አሉ ከእነሱም የመጀመሪያው የእግዚአብሔርን በጎነትና፤ በእግዚአብሔር ውስጥ አመጸ አለመኖሩን መረዳት ነው። ጌታ ኢየሱስ በህዚህ ሲናገር "ከእናንተ ልጅ አሳ ቢለምነው እባብ የሚሰጥ ግን ነው? ዳባሳ ቢለምን ድንጋይ የሚሰጥ ግን ነው? እንኪያስ እናንተ ከፋዎች ስትሆኑ መልካም ስጦታ መስጠት ካወቃችሁ፤ በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን አይሰጣቸውም?" እግዚአብሔር እንድናደርገው የሚያዘን ነገር የእግዚአብሔር ደግነትና ፍቅር የሌለበት ሊመስለን ይችላል ግን መጽሐፍ ቅዱስ በህዚህ ሲናገር "ለእናንተ የግስባትን ሃሳብ እኔ አውቃለሁ፤ ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፋ ነገር አይደለም" (ኤር 29:11) ይላል ይህም እግዚአብሔር የሚያስብልን መልካምና በጎ ነገር እንደሆነ ያሳያል።

እግዚአብሔርን እንድንታዘዝ የሚረዳን ሌላው መመሪያ ደግሞ እግዚአብሔር ግድረግ የግንኙለውን ነገር እንድናደርግ እንደማይጠይቀን ግወቅ ነው። እግዚአብሔር ለሙሴ ተገልጦ አሥራኤልን ከጉብፊ እንዲያወጣ ባዘዘውና በተናገረው ጊዜ፤ ሙሴ ትዕዛዙ እንደከበደውና እንደማይችለው ለእግዚአብሔር መለሰለት፤ በዘፀአት ምዕራፍ ሦስት እንደምናነበው ሙሴ እግዚአብሔር የሰጠውን ትዕዛዝ መፈጸም እንደማይችል የተለያየ ምክንያት እየሰጠ ሲዘረዝር እንመለከታለን። በኋላ ግን እግዚአብሔር ክርክሩን አሸንፎ ሙሴ ታዘዘ፤ ወደ ፈርአን ዘንድ ሄደ፤ አሥራኤልንም ከጉብፊ አወጣ። በህዚህ እግዚአብሔር እንድናደርግ ከተናገረን ታዝዝን፤ እናድርገው። እነዚህ ኮላይ የዘረዘርኳቸው ሁለት ሀሳቦች

እግዚአብሔርን እንድንታዘዝ ይረዳናል። እግዚአብሔር መጀመሪያ ያሰግንን ድምጽ ሰምተን ከታዘዝን፤ ሁለተኛ ጊዜም ድምጹን ሰምተን ከታዘዝን በሌላ ጊዜ ደግሞ ድምጹን በወለጠና አስገራጫ በሆነ ሁኔታ ያሰማናል።

እንግዲህ እነዚህ አራት ደረጃዎች የጌታን ድምጽ ወደ መስማት የሚያደርሱን ደረጃዎች ናቸው። ወደእግዚአብሔር እየቀረብንና ድምጹን እየተለማመድን በጎሄድ፤ ሕይወታችን ከእግዚአብሔር ጋር እየተጣበቀ ይሄዳል።

የእግዚአብሔር ድምጽ እንዴት መስማት እንደምንችል ከገባን እግዚአብሔር የሚናገርበትን መንገዶችና ሁኔታዎች ደግሞ መረዳት ይኖርብናል። ለዚህም መነሻ እንዲሆንን (በዕብራውያን 1:1-2) ያለውን ጥቅስ እንመለከታለን "ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነት ጉዳና ለአባቶቻችን በነብያት ተናገሮ ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረን እርሱም የከብሩ መንጻባረቅና የባህርይ ምሳሌ ሆኖ ሁሉን በሥልጣኑ ቃል እየደገፈ ኃጢአታችንን በራሱ ካነጻ በኋላ በሰማያት በግራማው ቀኝ ተቀመጠ"። ይህ ጥቅስ እግዚአብሔር በቡሉይና በአዲስ ኪዳን እንዴት እንደተናገረና፤ ስለ ተናገረበትም መንገድና ሁኔታ ይገልጻል። ከጥቅሱ እንደምንረዳው እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን ዘመን በነብያት በኩል በተለያዩ መንገድ እንደ ተናገረን ያስተምረናል። በአዲስ ኪዳን ደግሞ ምልክቱ ባለበት በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ተናገረን። እነዚህን ሁለት ሀሳቦች መሠረት በግድረግ እግዚአብሔር በሁለቱም ዘመናት እንዴት እንደ ተናገረ እንመለከታለን።

እግዚአብሔር በብሉይና በአዲስ ኪዳን ሲናገር

እግዚአብሔር በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን የተናገረበት

መንገድ እጅግ ሰፊና ብዙ ነው። ስለሆነም በዚህ መጽሐፍ ሁሉንም እግዚአብሔር የተናገረበትን መንገዶችና ሁኔታዎች መዘርዘር ያስችገራል። ስለዚህ አስፈላጊና ዋና ዋና የሆኑትን ብቻ እንመለከታለን። እነዚህ በዘርዘር ስናያቸው ስድስት ሲሆኑ ለእያንዳንዳቸው አጭጭር ገለጻ እየሰጠሁ አልፋለሁ።

በመጀመሪያ እግዚአብሔር በቀጥታ ራሱን በመግለጥ ከግለሰብ ጋር የተናገረበት መንገድ ነው። ለዚህም በአብርሃምና በሙሴ ሕይወት የተፈጸመውን እናያለን። እግዚአብሔር ለአብርሃም (በዘፍ. 12 1-2) ከሀገርህ ከዘመዶችህ ከአባትህ ቤት ተለይተህ ውጣ እኔም ወደማሳይህ ምድር ሂድ ሲል ተናገረው። እግዚአብሔር ለአብርሃም ድምጹን የሚያሰማው በቀጥታ መንገድ እንደሆነ የሚገልጡ ሌሎች ጥቅሶችም አሉ (ዘፍ. 18:1) ከሁሉም በላይ እግዚአብሔር በቀጥታ በመግለጥ ሲያናገረው የነበረው ሰው ሙሴ ነበር። ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር፤ እንዲህ ይላል "በመካከላችሁ ነብይ ቢኖር እኔ እግዚአብሔር በራዕይ እገለጥለታለሁ፤ ወይም በሕልም እናገረዋለሁ። ባሪያዬ ሙሴ ግን እንዲህ አይደለም እርሱ በጤቱ ሁሉ የታመነ ነው እኔ አፍ ለአፍ በግልጽ እናገረዋለሁ፤ በምሳሌ አይደለም የእግዚአብሔርንም መልክ ያያል። ዘኁልቁ 12:6-8 ከዚህ ጥቅስ የምንረዳው እግዚአብሔር ሙሴን ይናገር የነበረው በቀጥታ መግለጥ እንደ ነበር ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነገረን ሁለተኛው እግዚአብሔር የሚናገርበት መንገድ ሕልም ነው። በእንቅልፍ ውስጥ ሆነን ሳለ እግዚአብሔር በሕልም ይናገራል። ዮሴፍ ወጣት ሳለ እግዚአብሔር ከጤተሰቡ መሃል ከፍ እንደሚያደርገው ተናገረው። እግዚአብሔር ነገሥታትን በሕልም አማካኝነት ያስጠነቅቃቸው ነበር፤ የወደፊቱንም ይገልጣቸው ነበር። (ዘፍ. 41: 1-8 ዳን. 2: ማቴ. 27:19) ዛሬም እግዚአብሔር በህልም ይናገራል። ነገር ግን በህልም ስለምናያቸው ነገሮች በጣም መጠንቀቅ ይኖርብናል።

ምክንያቱም ሰለምን በመጽሐፈ መከብብ እንዳለው "ህልም ከሥራ ብዛት ይታያልና" ነው። ከብዙ ሥራ በኋላ በእስክርነት ውስጥ ብዙ ነገር ስለሚያልፍ ከሀሳብና ከመባከን የተነሳ ብዙ ለግለም እንችላለን። ያም ቢሆን እግዚአብሔር ዛሬም በህልም ይናገራል። እርሱ የሚናገረን ሊመጣብን ካለው ከአንድ ነገር እንድንጠነቅቅ ያለንበትን ሁኔታ ለማሳየት፣ ሰዎች የሚመጣቸውን በጉም ሆነ ከፋ በማሳየት እንድንጸልይላቸው ነው። በኢየሱስ ትንቢት መንፈስ ቅዱስ በሚወርድበት ዘመን ሰዎች ከሚሰጣቸው ስጦታ አንዱ ህልም ግለም እንደሆነ ተጽኗል። (ኢየሱስ 2:28) ስለዚህም መንፈስ ቅዱስ በሚሠራበት በዚህ ዘመን እግዚአብሔር በህልም አግኝተን ይናገረናል።

እግዚአብሔር ሌላው የሚናገርበት ሦስተኛ መንገድ፣ በራእይ አግኝተን ነው እንደሚታወቀው ራእይ ከህልም የሚለየው፣ ህልም በእንቅልፍ ውስጥ ሆነን የእግዚአብሔር መንፈስ እስኪወርድን በመቆጣጠር እግዚአብሔር የሚያሳየን ነገር ሲሆን፤ ራዕይ ግን በውን ነቅተን ሳለን በመንፈስ ዐይናችን የምንመለከተው ነው። ዛሬም እግዚአብሔር ይህን ስጦታ የሰጣቸው ክርስቲያን ወንድሞችና እህቶች አሉ። ስለ እንደዚህ ያለው ስጦታ ግን መንገዱን ያለብን፣ ስጦታው በጣም ጥንቃቄ የሚጠይቅና ከእግዚአብሔር የሆነውንና ከሰሚታችን የሆነውን ለይቶ ግወቅ እንደሚያስፈልገን ነው።

አራተኛ እግዚአብሔር የሚናገርበት መንገድ በመላእክት አግኝተን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መላእክት አገልግሎት በብዙ ስፍራዎች ይናገራል። ይህም አገልግሎታቸውን በብሉይ ብቻ ሳይሆን በአዲስ ኪዳንም ግልጽ ሆኖ ይታያል። የመላእክት አገልግሎት እጅግ ሰፊ ቢሆንም፣ ከአገልግሎታቸው ትልቁ ቅዱሳንን ግገልገልና ለእነርሱ ከእግዚአብሔር መልእክት ይዞ መምጣት ነው። ይህን በአብርሃም፣ በማጥ፣ በያዕቆብ፣ በዳንኤል ህይወት ተፈጽሞ

እናነባለን። በአዲስ ኪዳን ደግሞ የመላእክትን አገልግሎት በማርያም በዘካርያ፣ በቆርኔሊዎስ በኤፕሮስና በዳውሎስ አገልግሎት ውስጥ እናያለን። ከሁሉም በላይ ሐዋርያው ዩሐንስ ታላቁን ራዕይ በሚያይቡት ጊዜ መላእክት ራዕዩን በመገለጥና በማስረዳት ከፍተኛ ድርሻ እንደነበራቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ እንረዳለን።

ዛሬ በዘመናችን መላእክት በእግዚአብሔር ተልከው ለቅዱሳን መልእክት ያመጣሉ ወይ? ብለን ብንጠይቅ፤ መልሱ አዎን የሚል ነው። ምናልባት ይህን ሥጋዊ ክርስቲያን ለመቀበል ያስቸግረው ይሆናል። ያም ሆነ ይህ ዛሬም በዚህ ዘመን ብዙ ክርስቲያኖች በመላእክት በኩል የእግዚአብሔርን ድምጽ ይሰማሉ። ብዙዎች ይህን ልምምዳቸውን በቆይታ ስለሚይዙት፣ ምስክርነቱን አንሰጥም ይሆናል። ቢሆንም እንዳንዶች ምስክርነታቸውን በመጽሐፍ መልክ በግወጣት እውነትነቱን እያረጋገጡ ነው።

እግዚአብሔር ዛሬ እንዴት ይናገራል

እግዚአብሔር ዛሬ እንዴት ይናገራል የሚለውን ጥያቄ በዝርዝር ከመመለሱ በፊት፤ በዕብራውያን መልእክት (ም.1:1-2) ያለውን አስቀድመን እንመለከት "ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነት ጉዳና ለአባቶቻችን በነብያት ተናገሮ ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረን" በዚህ ጥቅስ ላይ እንደምንመለከተው እግዚአብሔር በተለያዩ መንገድ ነብያቱን በመጠቀም በብሉይ ለነበሩት ሕዝቦች ተናገረ። አስቀድሞ ከእግዚአብሔር ቃል እንደ ጠቀሱት፤ እግዚአብሔር በአንድም በሌላም መንገድ ይናገራል። ስለዚህ የተለያየውን መንገድ በመጠቀም ለነብያቱ ተናገራቸው። እዚህ ላይ ይህን ጥቅስ በሚገባ ለመረዳት ሁለት ጥያቄዎችን መጠየቅ አለብን። በመጀመሪያ በልጁ ተናገረን ሲል አስቀድሞ ለነብያት ከተነገራቸው መንገዶች በምን ይለያል? ሁለተኛ ነብያት የተናገሩት ስለምን ነበር?

የመጀመሪያውን ጥያቄ በቅድሚያ ስንመለከት ከመሴ ጀምሮ የነበሩት ነብያት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ እንደ አሽከር ሲሆኑ፤ ክርስቶስ ግን በጤቱ እንደ ልጁ የታመነ ነው። ጳውሎስ ይህን በዕብራውያን መልእክቱ ላይ ሲናገር "ቤትን የሚዘጋጀው ከጤቱ እንደሚበልጥ እንዲሁ እርሱ ከመሴ ይልቅ የሚበልጥ ክብር የተገባው ሆኖ ተቆጥሮአልና...መሴ ስለሚናገረው ነገር ምስክር ሊሆን

በጤቱ ሁሉ እንደ ሎሌ የታመነ ነበር ክርስቶስ ግን እንደ ልጅ በጤቱ ላይ የታመነ ነው"። ይላል (ዕብ.3,5) ይህም ግለት እግዚአብሔር አንድ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ወደዚህ ምድር ሲልክ፤ የመጨረሻውን ከፍተኛ ክብር የሆነውን መንገድ መጠቀሙ እንደሆነ ለንገዝብ ይገባል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህንን በግቴ 1: 33-41 በጠቀሰው ምሳሌ በሚገባ ገልጦታል። ምሳሌው የወይን አትክልት ስለ ነበረው ሰው ሲሆን ለገበሬዎች አከራይቶ የነበረው እርሻ ፍሬውን ለመቀበል ስለላቸው መልእክተኞች ይናገራል። የመጀመሪያዎቹ መልእክተኞች የባህቤቱ አገልጋይዎች ሲሆኑ፤ በተለያዩ ጊዜ ተልከው ተከራይ ገበሬዎቹ እንደ ደበደባቸውና እንዳዋረዱቸው ይተረካል። ባህቤቱ ለሦስተኛ ጊዜ ልጁን ግን ይፈሩታል ብሎ ልጁን ላከቸው። ገበሬዎቹ ግን ልጁን ባዩ ጊዜ ወራሽ ይህ ነውና እንግደለው ተባብሩ። ይዘውም ከወይኑ አትክልት አወጡና ገደሉት የሚል ነው። ከዚህ ምሳሌ የምንረዳው ሁለት ነገር ነው። አንደኛ የወይኑ አትክልት ባህቤት ከልጁ በኋላ ለአራተኛ ጊዜ ሌላ መልእክተኛ አላከም። ምክንያቱም ልጁ እንደ ራሱ የተከበረና የተፈራ ስለሆነ የወይኑን አትክልት ጌታም ለማክበር ከዚያ የተሻለና የከበረ መንገድ ስለሌለ ነው። እግዚአብሔርም አንድ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ወደዚህ ምድር ሲልክ የመጨረሻውን ከፍተኛ መንገድ መጠቀሙ ነው። ስለዚህ ጳውሎስ ሲናገር "በዚህ ዘመን ለምንኖር በእኛ በልጁ በኩል ተናገረን" ይላል። ስለዚህ ከነቢያት፤ ከመላክት በበለጠውና በተሻለው መንገድ ተናገረን። ለዚህ ነው ጳውሎስ በዕብራውያን ምዕራፍ ሁለት ኢየሱስ ክርስቶስ ከመላክት እንዴት እንደሚበልጥ ለአይሁድ ክርስቲያኖች የሚያስረዳው። ኢየሱስ ክርስቶስ የመጨረሻው ፍፁምና ከፍተኛው መንገድ ስለሆነ እርሱን ለማይቀበሉ፤ እግዚአብሔር ሌላ የተሻለ መንገድ ስለሌለው፤ ጌታን ለማይቀበሉ ሁሉ የሚጠብቃቸው ፍርድ ብቻ እንጂ ሌላ አግራጭ አይደለም። ከምሳሌው

እንደምንገነዘበው፣ ገበሬዎቹ የወይኑን አትክልት ጌታ፣ ልጅ ከገደሉ በኋላ ያደረገውን፣ ሉቃስ እንዲህ ሲል ይዘረዝረዋል "እንንገዳህ የወይኑን አትክልት ጌታ ምን ያደርጋቸዋል? ይመጣል እነዚህን ገበሬዎች ያጠፋል የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይሰጣል" (ሉቃስ 20:16) በዚህ ዘመን የምንኖር ሰዎች እግዚአብሔር ፍጹምና ከፍተኛ በሆነ መንገድ በልጁ ስለተናገረን ሌላ የእግዚአብሔር ድምጽ የምንሰማበት የተሻለ መንገድ የለንም።

አስቀድመን ወደተነሳንበት ጥያቄዎች እንመለስና በልጁ ተናገረን የሚለውን ክብራራን ዘንድ፣ ነቢያት የተናገሩት ስለ ግን ነበር? የሚለውን ጥያቄ ደግሞ እንመልስ። አዲስ ኪዳናችንን ወደ (1 ኢፕሮስ 10:1-11) ያለውን ብንገልጥ እንዲህ የሚል እናንሳለን "ለእናንተም ስለሚሰጠው ጸጋ ትንቢት የተናገሩት ነቢያት ስለዚህ መዳን ተገተው እየፈለጉ መረመሩት በእነርሱም የነበረ የክርስቶስ መንፈስ ስለክርስቶስ መከራ ከእርሱ በኋላ ስለሚመጣው ክብር አስቀድሞ እየመሰከረ በምን ወይም አንዴት ባለ ዘመን እንዳመለከተ ይመረምሩ ነበር"። በብሉይ ኪዳን የነበሩ ነቢያት ትንቢታቸው ሁሉ የተመሰረተው በኢየሱስ ክርስቶስ መወለድ፣ ሞትና ትንሳኤ ላይ ነበር። ይህ ነቢያት የተነበዩለት ኢየሱስ ግን ነበር? (በዕብራውያን 1:3) ጳውሎስ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ግንኙነት ሲናገር "እርሱም የክብሩ መንጸባረቅ የባሕርይ ምሳሌ ነው" ይላል። ይህን ጥቅስ የዮሐንስ ወንጌል 1:1-14፣ በሚገባ ያብራራዋል። "በመጀመሪያ ቃል ነበረ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ" ወረድ ብለን ቁጥር 14 ስናነብ "ቃል ሥጋ ሆነ ጸጋና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ" ይላል።

በመጀመሪያ ነቢያት ያመጡልን ቃሉ ሙላት ያለው አልነበረም፤ አሁን ግን ቃል የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ አለን። ጳውሎስ ለቄሳሌስ ክርስቲያኖች እንደገለጠው

"እግዚአብሔር ሙላቱ በእርሱ እንዲኖር በእርሱ በኩል በመስቀሉ ደም ሰላም አድርጎ በምድር ወይም በሰማያት ያሉትን ሁሉ ለራሱ እንዲያስታርቅ ፈቅዶአልና" (ቂላ 1:19-20) ስለዚህ አሁን ፍጹም የሆነው ቃል በሙላት አለን። እርሱም የተሰወረው የጥበብና የእውቀት መዝገብ ሁሉ በእርሱ ነው (ቂላ 2:3) ነቢያት በትንቢታቸው በመስከሩለት፣ በዚህ ዘመን ለምንኖር ለእኛ ከሁሉ በተሻለውና በበለጠው መንገድ እግዚአብሔር ተናገረን።

ከዚህ ቀጥሎ በዚህ ባለንበት ዘመን እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ክርስቲያን የሚናገርበትን መንገዶች በዝርዝር እንመለከታለን።

1. ቢቃሉ ይናገራል

ዛሬ የእግዚአብሔርን ድምጽ የምንሰማበት ትልቁና ከፍተኛው መንገድ መጽሐፍ ቅዱስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የማይለወጥ፣ የማይሻር፣ ሕያው የእግዚአብሔር ቃል ነው። ለመጽሐፍ ቅዱስ ምትክ የለውም። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስን በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አግካችነት በሚገነባ መገለጦች፣ ለንገረው ወይም ለንገረው አንችልም። ሐዋርያው ኢፕሮስ ስለዚህ ሲናገር "ከእርሱም ይልቅ እጅግ የጸና የትንቢት ቃል አለን" ይላል (2 ኢፕ1:19) ስለ እግዚአብሔር ድምጽ ለመናገር አስቀድመን መሠረት መጣል አለብን። መሠረቱም የእግዚአብሔር ቃል የሆነው መጽሐፍ ቅዱስ ነው። በዘመናችን እግዚአብሔር በሚንቀሳቀስበትና ሥራው በሚሰራበት ሥፍራ የሚፈጠር አንዳንድ ውሃንብር አለ። ይህም የእግዚአብሔርን ቃል አለግዝቀደምና በሰዎች መንፈሳዊ ልምምድና መገለጦች ላይ ብቻ በመመስረት የሚመጣ ችግር ነው። ቃሉ ትኩረት በማይሰጥበት ቢተ ክርስቲያን ወይም መንፈሳዊ እንቅስቃሴ መገኘቱ ብዙ ስህተት፣ ብዙ መደናበርና መሰናከል አለ። የእንዲት ቢተ ክርስቲያን እድገትና

ሕይወት ምን መምሳሌ አለበት ስንል የመጀመሪያዬቱን የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን እንደ ምሳሌ መመልከት አለብን። ይህችን ቤተ ክርስቲያን በሐዋርያት ሥራ 2:4 ባለው ጥቅስ በሚገባ ተገልጿል እናገኛለን። በሐዋርያትም ትምህርትና በገበሬት፤ እንጀራውን በመቁረስ በእሱም ይተጉ ነበር" ይላል። እንግዲህ ከዚህ ጥቅስ እንደምንረዳው የእድገቱ አቅጣጫዎች ለነት ናቸው። እርሱም ቃሉን ግጥናት፤ ጸሎትና የክርስቲያኖች ኅብረት ናቸው። አንድ ቤተ ክርስቲያን የመጀመሪያ ኃላፊነቷ የወንጌልን የምሥራች ግብር ሲሆን፤ ሁለተኛ ደግሞ የተለወጠትን ነፍሳት በእግዚአብሔር ቃል ማሳደግና ግጥንክር ነው። ይህም ሲሆን ከሌሎቹ መንገዶች ይልቅ የቤተ ክርስቲያን መንጋዎች የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰሙት፤ መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብና በማጥናት እንዲሆን ለዚህ ጉዳይ ልዩ ትኩረት ሰጥቶ ግዝተግር፤ የመጋቢዎችና የአገልጋዮች ኃላፊነት ነው። አለበአዚያ ግን ስለመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችና ስለመገለጫች በማግኘት ብቻ ነፍሳት ትክክለኛውን እድገት ያገኛሉ ለማለት እንችላለን። ይህም ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ቃሉን ከማንበብና ከማጥናት ይልቅ፤ የመገለጥ ስጦታ ወዳላቸው ወንድሞችና እህቶች ዘር በማለት በተዛባ መሠረት ሳይ ይወድቃሉ። ይህ የሚያስከትለው ችግር ደግሞ የሕይወት እድገት ግጥት ብቻ ሳይሆን አደገኛነትም አለው። ይኸውም ስጦታውን በአግባቡና በጥንቃቄ በማይጠቀሙ ክርስቲያኖች ምክንያት መሰናከልና መውደቅ ይመጣል።

ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል ከሁሉ የበለጠ የትንቢት ቃል ስለሆነ፤ ለእርሱ አብልጠን ልንጠነቅቅና ትኩረት ልንሰጥ ይገባል። ጴጥሮስ "ከሁሉ የበለጠ የትንቢት ቃል አለን" ይላል። መጽሐፍ ቅዱስ እርግጠኛ የምንሆንበት የእግዚአብሔር ቃል ነው፤ ስለሆነም ዛሬ በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አማካይነት የምንሰማቸው ትንቢቶችም ሆነ መገለጫች በእግዚአብሔር ቃል መመርመር ሲኖርባቸው፤

የእግዚአብሔር ቃል ግን በማንም አይመረመርም።

የእግዚአብሔርን ቃል ታላቅነትና የእግዚአብሔርንም ድምጽ የምንሰማበትን የመጀመሪያ መንገድ ይህ መሆኑን ከተረዳን ዘንድ እግዚአብሔር ዛሬ በቃሉ ውስጥ የሚናገረን እንዴት ነው? የሚለውን ጥያቄ መመለስ ይኖርብናል።

እግዚአብሔር በተለያዩ መንገድ በቃሉ ይናገራል። የመጀመሪያውና ትልቁ መንገድ መጽሐፍ ቅዱሳችንን በምናጠናበት ጊዜ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ የጥያቄያችን መልስ ወደሚሰጠን ክፍልና ጥቅስ ይመራናል። የግል ሕይወቱን ልምምድ ለማካፈል በፈቅድልኝ እግዚአብሔር በቃሉ በኩል መልስ ስለሰጠኝ አንድ ሁኔታ መተረክ አፈላጋላሁ። ለጌታ አገልግሎት ሙሉ ጊዜዬን ለመስጠት ስዘጋጅ ለነት ዓመት ከቆየሁ በኋላ፤ እግዚአብሔር አገልግሎቴን መቼ መጀመር እንደሚገባኝ ይናገረኝ ዘንድ ስጠብቅ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ መሳፍንት ምዕ. 6 መሪኝ በዚያም ለጌዲም" በዚህ ጉልበትህ ሂድ እሥራኤልንም ከምድያም እጅ አድን እነሆ ልኪሃለሁ" የተባለለትን ቃል እግዚአብሔር ሰጠኝ። እንደእውነቱ ከሆነ ይህንን ጥቅስ ከዚያም በፊት ብዙ ጊዜ አንብቤዋለሁ፤ በዚያን ዕለት ግን በዚያ ቃል ውስጥ ትልቅ ኃይል ነበር። የእግዚአብሔርን ድምጽ በዚያ ውስጥ ሰማሁ፤ በዚያን ዓመትም አገልግሎቴን እንድጀምር የጌታ ፈቃድ እንደሆነ አወቅሁ። እንግዲህ እግዚአብሔር ድምጹን የሚያሰማበት የመጀመሪያው መንገድ ቃሉ እንደሆነ መገንዘብ ይገባናል።

2. የቤተ ክርስቲያን ድምጽ የእግዚአብሔር ድምጽ ነው

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ምድር በነበረ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ከእርሱ ጋር አብረው ይመላለሱ ነበር። ስለእግዚአብሔር

መንግሥት በሚያስተምርበት ጊዜ ትምህርቱን አሟን ብለው ለመቀበል ችግር አልነበረባቸውም። እንዲያውም በፈላጊነት ቴሳርያ በነበሩ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን "ለዎች የሰውን ልጅ ማን አንደሆን ይሉታል" በማለት ጌታ ኢየሱስ ሲጠይቃቸው ጴጥሮስ "አንተ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ" ቢል መለሰ። ነገር ግን ጴጥሮስና ደቀ መዛሙርቱ "በዚህች ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያንን እሠራለሁ የገሃም ደጆች አይችሏትም" የሚለው የጌታ ቃል ምን ያህል እንደገባቸው እርግጠኛ አይደለሁም። ምክንያቱም ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደኢየሩሳሌም እንደሚወጣና ለአሕዛብ አሳልፎ እንደሚሰጥ፣ እንደሚገደል፣ በሦስተኛውም ቀን እንደሚሳ ሲነግራቸው፣ መቀበል አልተቻላቸውም። ጴጥሮስ እንኳ ጌታ ኢየሱስን ወደ ጉን ወሰኑ አይሁንብህ በማለት ሊያከላከለው ሞክረ። ለምን ቢባል ለደቀ መዛሙርቱ በጊዜው የጌታ ኢየሱስ በሥጋ ከእነርሱ ጋር መሆን በጣም አስፈላጊ ስለነበር ነው። ግብ 16:14-20

ጌታ ኢየሱስ ግን የቤተ ክርስቲያንን መመሥረት የተናገረው ከእርሱ ትንሳኤና እርገት በኋላ በመንፈስ ቅዱስ እንደሚከናወንና ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን መንግሥት በምድር እንደምትወክል ሲገለጽ ነበር። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን መንግሥት በምድር የምትወክል፣ ሰግያዊ ክብር፣ ጥበብና ኃይል የሚገለጽበት አካል ናት። እዚህ ላይ አንድ ገልጽ ለግድረግ የምፈልገው፣ ይህች በበዓለ ሃምሳ ቀን በመንፈስ ቅዱስ የተመሰረተችው ቤተ ክርስቲያን፣ ዛሬ በሰው የተከፋፈለችን አብያተ ክርስቲያናት የትኛውንም በነጠላ የማትወክል፣ ነገር ግን ዓለም አቀፍ የሆነችና በክርስቶስ ደም ታጥበው የነጹ ሁሉ የሚገኙበት ናት በስፍራ የማትወሰን የእኛ ናት የማትባል የክርስቶስ አካል ናት።

ይህች የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ሥልጣንዋ እጅግ ሰፊና ትልቅ ነው። ሥልጣንዋንም በሰፊው ካዋነው የእግዚአብሔር ቃል

የሚሰጣትን ትክክለኛ ስፍራና ቦታ አልሰጠናትም ግለት ነው። ሥልጣንዋ ሦስት አቅጣጫ ያለው ነው ሥልጣንዋም በዓለም ግብ 28:16-20 በገሃም ግብ 16:18፣ በክርስቲያኖች (በልጆችዋ) ላይ ነው። ግብ 18:15-17

የመጀሪያይቱ ቤተ ክርስቲያን አባላት ግንባራ ምዕመኑ ሁሉ የክርስቶስ አካል መሆናቸውን አጥብቀው ስለተረዱ፣ ለቤተ ክርስቲያን የሚሰጡት ቦታ እጅግ ከፍተኛ ነበር። ለመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰጡበት፣ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚገለጥበት፣ የሚጽናኑበት ሥፍራ ብቻ ሳይሆን፣ የሚመክሩበት የሚገሠዱበት ለሕይወታቸው መመሪያም የሚያገኙበትም ስፍራ ነበር። ዛሬም እያንዳንዱ ክርስቲያን ለሕይወቱ መመሪያ በሚያስፈልገው ጊዜ የእግዚአብሔርን ድምጽ በቤተ ክርስቲያን በኩል ይሰማል። ለዚህ ነው የቤተ ክርስቲያን ድምጽ የእግዚአብሔር ድምጽ ነው ያልኩት። በግንኙነትም ሁኔታ የሰጠው ድምጽ ከጌታ መሆኑን የምናውቀው ከዚህ በታች የጠቀስኳቸው ምስክሮች በአንድ ላይ ስምረው ሲገኙ ነው። እነርሱም፣

የቃሉ ምስክርነት
የቤተ ክርስቲያን ምስክርነት
የመንፈስ ምስክርነት ናቸው

እያንዳንዳችን የቤተ ክርስቲያን አካልና ክፍል ስለሆንን፣ የሌላውን አካል ክፍል በሚት ችልን ልንል አይገባም። ስለዚህ ለሕይወታችን በምንወስደው ከፍተኛ እርምጃዎች ክርስቲያኖች አሟን ካለብን፣ ያ ለእኛ የእግዚአብሔር የግንጠንቀቂያ ጽምጽ ነው። በሕይወታችን እርግጠኛ በማንሆንበት ነገር ሁሉ የቤተ ክርስቲያንን ምክር መጠየቅ አለብን። ሌላው ከዚህ ጋር የተያያዘ ነገር ቢኖር ቤተ ክርስቲያን የመለየት ኃይል እንደተሰጣት ግወቅ አለብን። እያንዳንዳችን ዛሬ የእግዚአብሔርን ድምጽ የሚመስሉ፣ ነገር ግን የጌታ ያልሆኑ ብዙ ድምጾችን እንሰማለን። ስለዚህ እነዚህን

እውነትነታቸውን ያረጋገጥነው ድምጽን ሰምተን በእደወታችን ምንም ዓይነት እርምጃ ከመውሰዳችን በፊት ወደ ቤተ ክርስቲያን መጥተን የሰማነው ድምጽ ከእግዚአብሔር መሆኑንና አለመሆኑን ግረጋገጧ ግንኙነት አለብን። በ1 ቆሮ 14:29 "ክሊያት ሁለት ወይም ሦስት ሆነው ይናገሩ ሌሎች ይለዩላቸው" ቢል ይናገራል። በተወግሪም 1 ተሰ 5:20 "ሁሉን ፈትኑ መልካሙን ያዙ" በሌላ ሌሊት ክርስቲያን አስተያየትና ምክር ራሳችንን ከፍት ግድረግ አለብን።

በተወግሪም የእግዚአብሔር ፈቃድና ዓላማ በቤተ ክርስቲያን በኩል የምናውቀው፣ በሌላ ጉዳያችን ብቻ ሳይሆን ሰፊ ባሉና ክርስቲያኖች በሚመለከቱት ጉዳዮችም ላይ መሆኑን ግስተዋል አለብን። ይህንንም ለመረዳት ወደ ሐዋርያት ሥራ ተመልሰን ቤተ ክርስቲያን እንዳንድ ጉዳዮችን በሚመለከት ነገር ያሳለፈችውን ውሳኔ ብናነብ መልካም ነው። ለምሳሌ በመጀመሪያዬቱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሙሴን ሥርዓት መጠበቅ አለብን በሚሉ ክርስቲያኖችና፣ መዳን በእምነት በሚሉ አማኞች መሃል ክርክር በተነሳበት ጊዜ፣ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በአንድነት ተሰብስበው ውሳኔ ሲያሳልፉ እንመለከታለን። የዚህንም ዝርዝር ሃሳብ ቤሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 15 ግንብብ እንችላለን። ይሁን እንጂ የጉባዔው ሊቀ መንበር ሐዋርያው ያዕቆብ፣ የጉባዔውን ውሳኔ ባጸደቀበት ጊዜ የጉባዔውን ውሳኔ መወሰን ከፍል እንመለከት። "ለጣዎትም ከተሠዋ ከደምም ከታነቀም ከዝሙት ትርቁ ዘንድ ከዚህ ከሚያስፈልገው በቀር ሌላ ሽክም እንዳንጭንባችሁ እኛና መንፈስ ቅዱስ ፈቅደናል" ሐዋ ሥራ 15:28-29 ይላል የመወሰነውን ዓረፍተ ነገር ብናይ "እኛና መንፈስ ቅዱስ" የሚል እናነባለን። ከዚህም የምንግረው የመንፈስ ቅዱስና የቤተ ክርስቲያን ድምጽ እንሚሰማንና እንድ እንደሆነ ነው።

በዚህ እያንዳንዱ ምዕመን ይህን በመረዳት

የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሚመለከት ጉዳይ መመሪያ በሚያስፈልገው ጊዜ በግል መጸለይ በቂ አለመሆኑን ግወቅ አለበት። በዚያው መጠን አባል ወደሆነበት ቤተ ክርስቲያን በመሄድ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሚመለከት ጉዳይና በሌሎችም ሁኔታዎች ከትዱሳን ጋር መመከር ይኖርበታል። እንዳንድ ጊዜ ሁኔታውን ለመረዳትና ለመታዘዝ ቢያስችረንም እንኳ ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ እካል ናትና ራሳችንን ዝቅ በማድረግ ማድመጥ ይኖርብናል።

ይህ ሲባል ብዙ ጥያቄ በእእምሮአችን ሊመጣ ይችላል ይሆናል፤ ከእነዚህ መሃል አንዱ ቤተ ክርስቲያንን የሚመሩ ሰዎች ሊሳሳቱ አይችሉም? የሚል ነው። ከቤተ ክርስቲያን የሚሰጥ መመሪያ ትክክል መሆኑንና አለመሆኑን የምናውቅበት መንገድ አለ፤ ይኸውም መጽሐፍ ቅዱስ ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የማይሰማንውን ድምጽ ሁሉ መቀበል አይኖርብንም። ይሁን እንጂ ወደቤተ ክርስቲያን ለሚቀርቡት ችግሮች ሁሉ በቀጥታ ጉዳዩን ቃል በቃል የሚመለከት ጥቅስ ይኖራል ማለት አይደለም፤ በዚህ ጊዜ ሌሎች ወንድሞችና እህቶች በመንፈስ የተሰማቸውን ነገር ሲናገሩ ቸል ባንል መልካም ነው። ብዙ ጊዜ ገን ችግሩ የሚፈጠረው ፍቅርና መተማመን ሲጠፋ ነው። ፍቅርና መተማመን ሲኖር፣ በቀላሉ በትዱሳን በኩል የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት እንችገርም።

በእርግጥ በቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንደምናነበው ቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ ውድቀት ውስጥ በትገባ እግዚአብሔር ከመካከላቸው ሰዎችን በማስነሳት ራእይን በመስጠት ታላቅ መንፈሳዊ ተሃድሶ እንዳመጡ የታወቀ ነው። በዚህ ግርድን ለተርና ጆን ዌስሊ ምሳሌ ሊሆኑ ይችላሉ። እነዚህ ሰዎች በጊዜውና በወቅቱ ቤተ ክርስቲያን አውግቸው ነበር። ይሁንና ቤተ ክርስቲያን ያስተላለፈችባቸውን ውሳኔ ከእግዚአብሔር አለመሆኑን በመረዳት ለተሰማቸው መገለጥና ራእይ በመታዘዝ ታላቅ ሥራ ሠርተዋል። ቤተ ክርስቲያን በአጉል ሁኔታ ውስጥ ወድቃ አጉል ውሳኔዎችን

እንደምታሳልፍ ታሪክ ምስክር ነው። ይሁንና በዚህ ላይ ስለ ቤተ ክርስቲያን ሥልጣን ስናገር ለመግለጽ የሞከርኩት ከጌታ ሰምተናል የምንለውን መግለጥ ወደ ወንድሞችና እህቶች እምጥተን እንዲጸልዩበት ፈቃደኛ መሆን አለብን። በተለይ ስለ ሙሉ ጊዜ አገልግሎት ስለ ጋብቻ እንዲሁም ሌሎች ዓቢይ ጉዳዮችን በሚመለከት በምንወስደው እርምጃ የክርስቶስ አካል ተሳትፎ አስፈላጊ መሆኑን እንዘንጋ።

3. በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በኩል የእግዚአብሔርን ድምጽ እንሰማለን

በአዲስ ኪዳን እግዚአብሔር ያደረገልን ታላቅ ስጦታ ቢኖር በክርስቶስ የምናምን ሁሉ የእግዚአብሔር የመሆን ሥልጣን ግጥሞችን ነው። ሐዋርያው ኢፕሮስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆን ምን እንደሆነ በመጀመሪያ መልዕክቱ ሲገልጽ ምዕራፍ 2:9 ላይ እንዲህ ይላል "እናንተ ግን የእርሱን በዘነት እንድትገኙ የተመረጠ ትውልድ የንጉሥ ካህናት ቅዱስ ሕዝብ ለርሱ የተለየ ወገን ናችሁ"። ከዚህ ጥቅስ እንደምንመለከተው የተጠራው ለዘላለም ሕይወት ብቻ ሳይሆን ለክህነትና ለሹመት ነው። በብሉይ ኪዳን በጸሐፊውና በእግዚአብሔር መካከል የሚቆም ሊቀ ካህኑ ነበር እያንዳንዱ ሰው የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ወደ ካህኑ መምጣት ነበረበት። በአዲስ ኪዳን ግን እያንዳንዱ አግኝ ካህን ሲሆን ወደ እግዚአብሔር ፊት በመቅረብ ድምጹን የመስማት ሥልጣን ተሰጥቶታል። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ እውነት ሲናገር እንደዚህ ይላል "በእርሱ ሥራ ሁላችን በእንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና" የጥልን ገድገዳ ባፈረሰልን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሰው የምናምን ሁሉ የክብሩ ተክሎች ሆነናል።

ነገር ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን መልስ ብለን፤ ስለ

ግንቦረ ምዕመናኑ በንጋገር እግዚአብሔር ለአካሉ ለቤተ ክርስቲያን መታነጽ ይሆን ዘንድ ድምጹን የሚያሰግበት መንገድ አዘጋጅቷል። ይህም በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አግካይነት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ (በ1 ቆሮ 14) ግንቦረ ምዕመናኑ እንዴት የእግዚአብሔርን ድምጽ እንደሚሰማና እንደሚታነጽ ሲናገር ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አሠራርና አጠቃቀም ያስተምራል። በዚህ መልዕክት በምዕራፍ 12 ጳውሎስ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ይዘረዝራል፤ በምዕራፍ 14 በእነዚህ ስጦታዎች አግካይነት እግዚአብሔር ድምጹን እንዴት እንደሚያሰግንና ስጦታዎችን እንዴት መጠቀም እንደሚገባን ያሳረዳል።

ጳውሎስ በመልዕክቱ ደጋግሞ የሚገልጠው እነዚህ ስጦታዎች ቤተክርስቲያንን ለግንጽ እንደተሰጡ ነው። ስለዚህ 1ቆሮ 14:26 ሲናገር "እንግዲህ ወንድሞች ሆይ ምንድር ነው። በምትሰጡበት ጊዜ እያንዳንዱ መዝሙር አለው፤ ትምህርት አለው፤ መግለጥ አለው፤ በልሳን መናገር አለው፤ መተርጉም አለው ሁሉ ለግንጽ ይሁን" ይላል ጳውሎስ ግንጽ፤ መታነጽ የሚለውን ቃል ከአምስት ጊዜ በላይ ይጠቅሰዋል። ምክንያቱም የጸጋ ስጦታዎች ዋና ዓላማቸው ቤተ ክርስቲያንን ለግፍረስና ለመለያየት ሳይሆን ለግጠናክር ለግንጽ ስለሆነ ነው። ምንም እንኳ እግዚአብሔር በእሆኑ ቢጠቀምም ስጦታው ለገለሰው ሳይሆን ለቤተ ክርስቲያን ጥቅም የተሰጠ መሆኑን ግወቅ ያስፈልጋል። ስለዚህ እያንዳንዱ ይህን ስጦታ የታደለ ገለሰብ ስጦታውን የግሉ አድርጎ መመልከት አይገባውም፤ የተሰጠው ለቤተ ክርስቲያንና ጉባኤውን ለግንጽ ነው። ስለሆነም አንድ ክርስቲያን የተሰጠውን የጸጋ ስጦታ ለግሉ ጥቅምና ሰዎችን ወደ እርሱ ለመሳበያ ቢጠቀምበት ቢታይ ቤተ ክርስቲያን በአስቸኳይ እርምጃ መውሰድ ይገባታል። ምክንያቱም በዚህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ የዝቶ ክርስቲያኖች ራሳቸው መሳሳት ብቻ ሳይሆን ብዙዎች ይዘው ጠፍተዋልና። (ይህን ሃሳብ ትንቢትና መገለጦች

ከእግዚአብሔር መሆናቸውንና አለመሆናቸውን በምን እንለያለን) በሚል አርእስት ሥር በሚገባ በለተብራራ አሁን ወደ ተነሳንበት ሃሳብ እንመለሳለን።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እግዚአብሔር ድምጹን የሚያሰማቸው ቤተ ክርስቲያን እንድትታነጽበት ከእግዚአብሔር የተሰጡ ስጦታዎች ናቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1 ቆሮ 12 ላይ እንደዘረዘረው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ዘጠኝ ሲሆኑ፤ እነርሱም በሦስት ይከፈላሉ። የመጀመሪያዎቹ ሦስቱ የትንቢት ስጦታዎች በመባል ሲታወቁ ሁለተኛው ክፍል ደግሞ የመገለጥ ስጦታዎች ይባላሉ የመወረሻው ሦስቱ ደግሞ የኃይል ስጦታ በመባል ይታወቃሉ። እነዚህም በሚከተለው ሰንጠረዥ ተዘርዝረዋል።

የትንቢት ስጦታዎች	የመገለጥ ስጦታዎች
በተለያዩ ልሳናት መናገር	ጥበብን መናገር
በልሳኖች የተነገረውን መተርጉም	እውቀትን መናገር
ትንቢት መናገር	መናፍቅትን መለየት

የኃይል ስጦታዎች

ድውያንን መፈወስ
ታምራትን ማድረግ
እምነት

ሐዋርያው ጳውሎስ በ1 ቆሮ 14 እግዚአብሔር በትንቢትና በመገለጥ ስጦታዎች አማካይነት ለቤተ ክርስቲያን ድምጹን እንደሚያሰማ ግልጽ አርጎልናል። "ሁሉ ትንቢት ቢናገሩ ግን የማያምን ወይም ያልተማረ ሰው ቢገባ በሁሉ ይወቀሳል። በሁሉም ይመረመራል። በልቡም የተሰወረ ይገለጣል። እንዲሁም እግዚአብሔር በእውነት በመካከላቸው ነው ብሎ ይናገራል በፊት

ወድቆ ይሰማዳል" (1ቆሮ 14:25) ስለዚህ ሐዋርያው የትንቢት ስጦታ በቤተ ክርስቲያን እንዲሰማቸው መጸለይ እንደሚገባቸው ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ይነገራቸዋል "መንፈሳዊ ስጦታን ይልቁንም ትንቢት መናገርን በብርቱ ፈልጉ" ይላል። 1ቆሮ 14:1 ምክንያቱም በትንቢት ስጦታዎች አማካኝነት መታነጽ፤ መጽናናት እንዲሁም ከእግዚአብሔር መመሪያ ማግኘት ስለሚቻል ነው። ቁ. 4-5፤ 12

ሐዋርያው ጳውሎስ በእነዚህ ስጦታዎች አማካይነት ቤተ ክርስቲያን የምታገኘውን በረከትና መታነጽ ከዘረዘረ በኋላ፤ ስጦታዎች በሥርዓትና በአግባብ መያዝ እንደሚገባቸው ይገልጻል። ይህም የጳውሎስ አስተሳሰብ ሚዛናዊ እንደሆነና፤ ስጦታዎችንም እንዲጠቀሙ ማደፋፈር ብቻ ሳይሆን በአግባብና ሥርዓትም መሆን እንደሚገባው ያስተምራል። ይህንንም ከቁ. 39-40 ያለው ጥቅስ እንደሚገባ ያብራራዋል። "ስለዚህ ወንድሞች ሆይ ትንቢት ለመናገር በብርቱ ፈልጉ በልሳኖች ከመናገር አትከልከሉ ነገር ግን በአግባብና በሥርዓት ይሁን"።

ዛሬ ግን ትልቁ ችግር፤ በቤተ ክርስቲያን ሚዛናዊ አስተሳሰብ መጥፋቱ ነው። ይህም ማለት ምዕመናን የእግዚአብሔርን ቃል ረሰተው በትንቢትና በመገለጥ ሲመሩና ስህተት ላይ ሲወድቁ እናያለን። በአንጻሩ ደግሞ ስጦታዎች እንዲሰሩ ከማበረታታትና ከማስተማር ይልቅ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ስጦታዎችን የሚጠቅሙ ምዕመናንን ሲነቅፉና ሲያጣሉ ይታያሉ። ሁሉም ክፍል ተሳክተዋል ሚዛናዊነትም ተዛብተዋል። በመጀመሪያ ደረጃ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የተሰጡት፤ እያንዳንዱ አማኝ ከእግዚአብሔር ጋር እየተገናኘ ለሕይወቱ መመሪያ ያገኝ ዘንድ እንጅ ስጦታው ያላቸውን ሰዎች ብቻ እየተከተለ ዓይኑን በእነርሱ ላይ እንዲያደርግ አይደለም። እያንዳንዳችን በክርስቶስ ደም የታጠብን የንጉሥ ካህናት በቀጥታ ከጌታ ጋር በመነጋገር ድምጹን መስማት የምንችል

መሆናችንን መዘንጋት የለብንም። ግን ይህን መብታችንን ረከትን ዓይናችንን በሰው ላይ ስናደርግ ስጦታ ያለውን ሰው ለውድቀት እንጋብዘዋለን። ምክንያቱም አንደኛ ግለሰብ ወደራሱ መመልከት ይጀምርና በትዕቢት ይወድቃል፤ ሁለተኛ የሚከተሉትን ሰዎች ሰሜት ለማርካት ሲል ከእግዚአብሔር ያልሆነ ግን ከራሱ የሆነ መልዕክት መናገር ይጀምራል። እዚህ ላይ በዘረዘርኳቸው ምክንያቶች የወደቁና ጉዞአቸውን በመንፈስ ጀምረው በሥጋ የወረሱ ብዙዎች ናቸው። እንዲህ ያለውን ችግር ለማረም ከሚቻልበት መንገድ አንዱ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከቤተ ክርስቲያን ውጭ የሚደረጉ ስብሰባዎችን ቀረብ ብሎ ማየትና በሕይወታቸው በጸሐፊ ክርስቲያኖች እንዲመሩ ማድረግ ነው። በመሠረቱ ትንቢትም ሆነ መገለጥ ለማገባደግ ምዕመናኑ የተሰጠ ስለሆነ ጉዳዩ በቤተ ክርስቲያን መካከል ቢወሰን ከብዙ ችግር መጻን ይቻላል።

ነገር ግን አስቀድሞ እንደገለጽኩት ችግሩ የትንቢትና የመገለጥ ስጦታዎችን በእግባብ አለመጠቀም ብቻ ሳይሆን በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያንም ስጦታ ያላቸው ክርስቲያኖች ያለመኖርና ቤተ ክርስቲያንም የእግዚአብሔርን ድምጽ አለመስማት ነው። ይህ ደግሞ ለቤተ ክርስቲያን ከገድ ውድቀትና ኪግራ ነው። ምክንያቱ ምንድን ነው? ቀደም ሲል እንደገለጽኩት አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ስህተት ይሠራል ብለው ስለሚፈሩ ስጦታዎችን ከማደፋፈር ይልቅ መከላከልን ስለሚመርጡ ነው። ትንቢትና የመገለጥ ስጦታዎች እግዚአብሔር ለማገባደግ ምዕመኑ ጽምጽን የሚያሰማቸው መንገዶች ስለሆኑ ችግሩን ፈርተን ቸል የምንለው ነገር መሆን የለበትም። ዛሬ በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ያለው ችግር በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን የነበረውን ችግር የመሰለ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለችግሩ መፍትሄ ሆኖ ያገኘው ክርስቲያኖች ስጦታቸውን እንዳይጠቀሙ መከላከል አልነበረም። ከዛ ይልቅ የወሰደው እርምጃ ሐዋርያዊ ሥልጣኑን በመጠቀም ግስተማር ነበር።

ዛሬም ቤተ ክርስቲያን ግስተማር ይኖርባታል። ችግር በመጣ ጊዜ መሯሯጥ ሳይሆን በየጊዜው ቃሉን በግስተማር ክርስቲያኖች ስጦታውን በእግባብ እንዲጠቀሙ ማድረግ ያስፈልጋል። ሐዋርያው "በልሳኖች ከመናገር አትከልክሉ፤ሁሉ ግን በእግባብና በሥርዓት ይሁን"። ሲል የስጦታዎችን አሰራርነት መጥቀሱ የግስተማር ኃላፊነትንም ሲያስገነዝብ ነው።

ዛሬ ግን ሚዛናዊ አስተሳሰብ በመጥፋቱ ቤተ ክርስቲያን ስትከፋፈልና መለያየት ሲፈጠር እናያለን። ስጦታዎችን መጠቀም የሚጀምሩ ወንድሞችና አሁኑኑ ቢጋለ ሕይወት ውስጥ እያሉ ስጦታውን እንዳይጠቀሙ ሲታገዱ ከቤተ ክርስቲያን ተለይተው መቆምን ይመርጣሉ። በዚህ ጊዜ አስቸጋሪና አሰራር ሁኔታ ይፈጠራል። ይኸውም በመሪዎችና በምዕመናን መካከል መነቃቀፍ ይጀመራል። ከዚህ ቀደም ካሳለፍኩት የአገልግሎቱ ልምምድ እንደተገነዘብኩት መሪዎቹ ስጦታቸውን ጥለው በድካም ውስጥ ስላሉ ስጦታ ያላቸውን ክርስቲያኖች ይቃወማሉ። በግለት ከምዕመናን አስተያየት ሲሰጥ ስምቻለሁ።

ትንቢት መተንበይ፤መገለጦችን መስጠት፤ የሕይወት እድገትና ብርታት መለኪያ አድርገን ለመውሰድ ቢያስችግርም፤ ከዚህ አስተያየት አንድ ነገር እናያለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን የሰጠው ትምህርትና ምክር ስጦታው በነበራቸው የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ተቀባይነት ነበረው፤ ምክንያቱም ጳውሎስ የሚናገረው ከእውቀት ብቻ ሳይሆን፤ ዘጠኙም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የነበሩት፤ በመንፈሳዊ ልምምድ የላቀ ሰው ስለነበረ ነው። ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያንም ሲጽፍላቸው "ከሁላችሁ ይልቅ በልሳኖች እናገራለሁና እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ" ይላል (1ቆሮ 4:18) ስለዚህ ሐዋርያው የሚናገረው ከእውቀት ብቻ ሳይሆን ከልምምድ ጭምርም ስለነበር ተቀባይነት ነበረው። ዛሬም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች፤ቀደም ሲል ይለግመዱት የነበረውን የጸጋ ስጦታ

ጥለው ከሆነ፣ አንደኛ ግንባት ይኖርባቸዋል። እነርሱ ልምምድ በሚኖራቸው ጊዜ፣ ምዕመናኑ ሀሳተኛ ነበሩትን ተኩትለው አይሄዱም። ነገር ግን የእኔ ሰጦታ ከዚህ ክርስቲያን ሲጠፋ፣ እገዛለብሁልሃልሁለሁለት ሰዎች ሁኔታውን ተገን በማድረግ የዋሉን ሕዝብ ይጠቀሙባቸዋል፤ ያላነኩትንም።

ሰላህህ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች መንፈሳዊ ስጦታን መሻትና ምሳሌ መሆን ይገባቸዋል። በተጨማሪም ስጦታዎችን በመጠቀም ጀግሪ የሆኑትን ግስተግርና ግብረታታት ያስፈልጋል። ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በጻፈለት ቡላቱም መልዕክቶቹ ላይ የተሰጠውን የጸጋ ስጦታ እንዲያነሳ ያደፋፍረዋል። "በትንቢት ከሽማግሌዎች እጅ መጫን ጋር የተሰጠህን በአንተ ያለውን የጸጋ ስጦታ ቸል አትበል ግደግህ በነገር ሁሉ እንዲገለጥ ይህን አስብ ይህን አዘውትር"። 1ጢሞ 4:14-15 ሐዋርያው በ2ጢሞ 1:6-7 እንደገና ለጢሞቴዎስ ስጦታውን መጠቀም እንደሚገባው የተጻፈለትን እንመለከታለን፤ "ሰላህህ ምክንያት እንደሚያቀጣጥል ሰው እጆቼን በመጫን በአንተ ያለውን የእግዚአብሔርን ስጦታ እንድታነሳላ አሳስብሃለሁ። እግዚአብሔር የኃይልና የፍትር ራሳንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሃት መንፈስ አልሰጠንምና"። ከዚህ ጥቅስ የምንረዳው ጳውሎስ ወጣቱን ጢሞቴዎስን እግዚአብሔር የሰጠውን ስጦታ ከፍርሃት የተነሳ ቸል እንዳይል ሲያሳስበው ነው።

ዛሬም መጋቢዎችና ወንጌላውያን የጳውሎስን ፈለግ መከተል ይኖርብናል። ስህተት ሊሰራ ይችላል፤ ገና ለገና በፍራቻ ብቻ ፍጹም የሆነውን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ችላ ግለትም አይኖርብንም። ወደኋላ መለስ ብዬ ለመጀመሪያ ጊዜ የትንቢት ስጦታ ጌታ ሲሰጠኝ ያደረግኳቸውን ስህተቶች ሳከብ ለኔ ብዙ ትምህርት ሰጥተውኛል። ስጦታው ፍጹም ነው፤ ነገር ግን መሪና አስተማሪ ሰላክባዊ ጥቅም ነገር ስለተደባለቀብኝ፤ በዚያን ጊዜ ስጦታውን መጠቀም አቆምኩ። ለጥቂት ወራት ሳይሆን፤ ለሁለት ዓመታት ያህል አቆምኩና፤

የአገዛዝነብራርን ቃል ማጥናትና የጌታን ፊት መሻት ጀመርኩ። ከዚህ ሌላ በለመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የሚያስተምሩ የባህት ዓመት መንፈሳዊ ልምምድ ባላቸው ሰዎች የተጻፉ መጻሕፍትን አነበብኩ። በሁለቱ ምን ላይ እንደነበር ተረዳሁ። ከጌታ ፊት ቀርቤ ይቅርታ ጠየቅሁ፤ ጌታም ይቅር አለኝ። ከሁለት ዓመታት በኋላ ጌታ እንደገና ስጦታውን በውስጤ እንቀሳቀስ፤ ከጊዜ ወደ ጊዜም እያሳደገኝ ነው፤ አሁንም በማደግ ላይ እንኛለሁ።

ምዕመናን በመንፈስ ቅዱስ እንዲሞሉና የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችንም እንዲቀበሉ እጆቻችንን እየጫንን መጸለይ ይኖርብናል። መስተካከልና መታረም የሚገባው ክርስቲያን ካለም የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን ምክርና ትምህርት መቀበል ይኖርበታል። ዛሬም ለዚህ ዓይነቱ ችግር ተጋልጠው የሚገኙ ከቤተ ክርስቲያን ውጭ በምዕመናን መሪነት ብቻ በሚካሄዱ ስብሰባዎች ላይ ነው። ምክንያቱም በመሠረቱ መገለጦችና ትንቢቶች ለቤተ ክርስቲያን መታነጽ የሚነገሩ ናቸው፤ ሲነገሩም ጳውሎስ ለቆሮንቲስ ቤተ ክርስቲያን እንደጻፈው "ነቢያት ሁለት ወይም ሶስት ሆነው ይናገሩ ሌሎችም ይለዩላቸው" ይላል። መገለጦችና ትንቢቶች በማገበረ ምዕመናኑ የሚመረመሩ መሆን አለባቸው። ስለዚህ በድብት ሆነ በግልጽ በጥቂት ምዕመናን መካከል በሚካሄዱ ስብሰባዎች መካከል፤ የበላሉና በእግዚአብሔር ቃል የታነጹ ክርስቲያኖች ከሌሎች ችግር ይፈጠራል ግለት ነው። ስለዚህ እነዚህ በየቤቱ የሚደረጉ ስብሰባዎች፤ ቤተ ክርስቲያን በወኪሎቻቸው ሰዎች ቢመሩ ለዚህ ዓይነቱ ስህተት መፍትሄ ሳይሆን አይቀርም።

እንግዲህ ወደ ተነሳሁበት ሃሳብ ልመለስኝ፣ እግዚአብሔር ሃሬ ለቤተ ክርስቲያን ሆነ ለገለበጠ በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እማካይነት ጽምጽን ያስግል። ለዚህ የሐዋርያት ሥራ በግም ጥሩ ምሳሌ ይሆንልናልና ኪቃሉ እንዳንድ ሁኔታዎችን እንመለከታለን።

የሐዋርያትን ሥራ በጥንቃቄ ስንመለከት መንፈስ

ቅዱስ በበዓለ ሃምሳ ቀን ከወረደበት ጊዜ ጀምሮ በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አግካይነት ለቤተ ክርስቲያን መመሪያ ሲሰጥና ሲናገር እናነባለን። እነዚህም መካከል ጉልተው የሚታዩትን አንዳንድ ሁኔታዎች እንደ ምሳሌ አድርጌ ለማቅረብ እወዳለሁ። ወንጌል ለአሕዛብ እንዲዳረስ የእግዚአብሔር ዘላለማዊ እቅድ በመሆኑ ይህ ይከናወን ዘንድ እግዚአብሔር የመጀመሪያውን ጥሪ የሰጠው ለኢፕሮስ ነበር፤ ይህም የሆነው በመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አግካይነት ነው። በኤፍራይት ሥራ ምዕ 10 እንደምናነበው ኢፕሮስ ባየው ራዕይ በእግዚአብሔር ዘንድ ርኩስ ነገር እንደሌለና እግዚአብሔር የፈጠረው ሁሉ መልካም እንደሆነ አስተዋለ። በዚህ መገለጥ አግካይነት የኢፕሮስ ልብ ተዝጋጅቶ ስለነበር፤ ወደ ቆርኔሊዎስ ቤት ገብቶ ወንጌልን አስተማረ፤ ሰዎቹም ተለወጡ በመንፈስ ቅዱስም ተሞሉ።

ሌላ የእግዚአብሔር ድምጽ በመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አግካይነት ሲለራ የምናነብበት ክፍል ምዕ 13 ላይ ነው። በዚህ ክፍል እንደተገለጸው መንፈስ ቅዱስ "በርናባስና ሳሌን ለጠራጓቸው ሥራ ለዩላኝ" ሲል ተናገረ። ይህ መልዕክት በትንቢት ስጦታ አግካይነት የተነገረ ሲሆን ለዳወሎስና ለበርናባስ ጥሪያቸውን እንደጥነተም ያረጋገጠላቸው መገለጥ ነበር። ይህን ድምጽ ከተቀበሉ በኋላ በርናባስና ዳወሎስ በየሥፍራው በመዘዋወር አሕዛብንም ሆነ አይሁድን ወደ እግዚአብሔር ሲመልሱ እናያለን። ዛሬ የቤተ ክርስቲያን ችግርና፤ የብዙ አገልጋዮች አገልግሎት ፍሪያማ አለመሆን ሳቢያው በእግዚአብሔር ድምጽን ያልሰሙና ጌታ ያላካቸው ሰዎች በአገልግሎት መሰማራታቸው ነው። ቤተ ክርስቲያን ለምታደርገው ነገር ሁሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ መመሪያ የምትቀበል ከሆነ፤ በእርምጃዋ የምታፍርና ፍሬ አልባ አትሆንም።

እንደ አገልጋይ በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አግካይነት የጌታን ድምጽ ግድመጥ የሚችል ካልሆነ፤ ፈተና በሚገጥመውና ገራ

በሚገባበት ሁኔታ ላይ ይወድቃል። ከኤፍራይት ዳወሎስ አገልግሎት የምንገረው ነገር ቢኖር ለሚያደርገውና ለሚወስደው እርምጃ ሁሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ መመሪያ ያገኝ ነበር። ከኤፍራይት ሥራ ምዕ 16 እንደምንመለከተው ዳወሎስና ወንድሞቹ በእስያና በብታንያ ቃሉን ለመናገር በፈለጉበት ወቅት፤ መንፈስ ቅዱስ እንዳይናገሩ እንደከለከለቸው እናያለን። ከዛ ይልቅ ወደ መቄዶንያ ሄደው ቃሉን እንዲያስፋፉ ጌታ በሌሊት ለዳወሎስ ተናገረው፤ ስለዚህ ወደ መቄዶንያ ዋና ከተማ ወደ ፊልጶስጶስ ሄደው ወንጌልን ሰበኩ። እንግዲህ ዳወሎስ ድምጹን የማይሰማ ክርስቲያን ቢሆን ኖሮ በአገልግሎቱ ላይ ትልቅ ችግር በጠመው ነበር፤ ችግሩም ጌታ ባህዘውና ባልፈቀደው ስፍራ መገኘትና ለማገልገል መሞከር ይሆን ነበር።

ዛሬ ድምጹን የማትሰማ ቤተ ክርስቲያን፤ የጌታ ፀጋ የጉደላትና በሰው አስተሳሰብና እእምሮ የምትመራ ናት። ይህ ሁኔታ ደግሞ ቤተ ክርስቲያንን ትልቅ ወድቀት ላይ ይጥሳታል። አስቀድሞ እንደገለጥኩት ኤፍራይት ዳወሎስ በ1ቆሮ ምዕ 14 ላይ እንደተናገረው፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለእያንዳንዱ ለጥቅም ይሰጠዋል። በዚያም ውስጥ መገለጥ አለ፤ ትንቢት አለ፤ መዝሙር አለ፤ እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያንን ያንጸል፤ ግንባራ ምዕመናንን ይገነባል። ስለዚህ መጋቢዎችና ወንጌላውያን፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እንዲሰሩ መጸለይና ግደፋፈር ይኖርባቸዋል። በተጨማሪም የፀጋ ስጦታዎችን በእግዚአብሔር እንዲጠቀሙና፤ በረከቱ ለቤተ ክርስቲያን እንዲደርስ ለግድረግ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች፤ ግስተግርና ስጦታዎችን በኤፍራይት ዳወሎስ እየተለግመዱ ምሳሌ መሆን ይኖርባቸዋል።

ምዕራፍ ሦስት

የእግዚአብሔርን ድምጽ እንዴት እንለያለን?

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮቹ እንዴት ድምጹን እንደሚያውቁና ድምጹን እንደሚለዩ በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ሲናገር እንዲህ አለ "በጉቹም ድምጹን ያውቃሉና ይከተሉታል ከሌላው ግን ይሸሻሉ እንጂ አይከተሉትም፤ የሌሎችን ድምጽ አያውቁምና" (ዮሐ 10:4-5) ክርስቲያኖች በውስጣቸው የእግዚአብሔር መንፈስ ስላለ፣ ያ የእግዚአብሔር መንፈስ ከእግዚአብሔር የሆነውንና ያልሆነውን እንዲለዩ ያደርጋቸዋል። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮ 2:15 ላይ ሲናገር "መንፈሳዊ ሰው ግን ሁሉን ይመረምራል፤ ራሱ ግን በግንም አይመረመርም" ይላል። ስለዚህ የጌታ ልጆች ሁሉ ከደገንነት በሚያገኙት ባሕሪ፣ የጌታን ድምጽ ለይተው ያውቃሉ ግለት ነው።

ከአዲስ ኪዳን እንደምንግረው በጌታ በኢየሱስ አምነው የዘላለምን ሕይወት ያገኙ ሁሉ የተለየ ወገን፣ ልዩ ሕዝብ፣ የንጉሥ ካህናት ተብለው ይጠራሉ። በዚህም ሥልጣን አግካይነት ግንም ያለ መካከለኛ ሰው /ካህን/ ወደ እግዚአብሔር ፊት ቀርቦ ከእግዚአብሔር ጋር ለመነጋገርና ድምጹን ለመስማት ይቻላል። በብሉይ ኪዳን ጊዜ የእግዚአብሔርን ፈቃድና ሀሳብ ለመረዳት ሰዎች ወደ ክቢያት ይሄድ ነበር። በአዲስ ኪዳን ግን ሁላችን በክርስቶስ በኩል ወደ አብ መግባትን እግኝተናል።

ስለዚህ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ሆነ ድምጹን ለመስማት የገድ ወደክቢያት መሄድ አይኖርብንም። ነገር ግን እያንዳንዳችን በግል ድምጽን መስማት መለማመድና መግር ይኖርብናል። ምንም እንኳን በአዲስ ኪዳን የክቢያት አገልግሎት ቢኖርም፣ ያላቸው አገልግሎት በብሉይ ኪዳን ጊዜ ከነበሩት ክቢያት የተለየ ነበር። የሚለየውም በሁለት ሁኔታ ነው። አንደኛው በብሉይ ኪዳን ጊዜ የክቢያት አገልግሎት ለመላው ሕዝብ ስለነበረ መልዕክታቸውን በአደባባይ ነበር። ሁለተኛ የብሉይ ኪዳን ክቢያት የሚያሰሙት የተሰወረውን ለመግለጥና የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማሳወቅ ትንቢት ይናገሩ ነበር። የአዲስ ኪዳን ክቢያት ግን ጉባኤውን ለግንጽ ይናገራሉ የሚናገሩትም በቤተ ክርስቲያን ነው። ለግለሰብም የሚያመጡት መልዕክት ቀደም ሲል የተገለጠለትንና ከጌታ የሰማውን ለማረጋገጥ ነው። እነዚህን ሁለት ዓቢይ ልዩነቶች ግወት አሰፈላጊ ነው። ይሁን እንጂ ሌላም ስለ አዲስ ኪዳን ክቢያት ግወት የሚገባን ብዙ ነገሮች አሉ። ነገር ግን አሳሳቢና አሰፈላጊ የሆነውን እንደሚከተለው እገልጻለሁ።

በአዲስ ኪዳን የክቢያት አገልግሎት ምን እንደሆነ ለመረዳት አስቀድመን ትርጉም መስጠት ይኖርብናል። ይህ መሰረታዊ ትምህርት ከመሰጠቱም በፊት ስለነበረው ሆነ የትንቢትና የመገለጥ ስጦታዎች ትክክለኛ አመለካከት እንዲኖረን ይረዳል። አስቀድሞ እንደገለጥኩት በአዲስ ኪዳን የክቢያት አገልግሎት የክርስቶስ አካል የሆነችውን ቤተ ክርስቲያን ለግንጽና ለመገንባት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ ሲናገር "በሐዋርያትና በነቢያት መሠረት ላይ ታንጸችኋል" ይላል። (ኤፌ 2:20) ቤተ ክርስቲያንም በክቢያት አገልግሎት የምትታነጸው፣ የትንቢትና የመገለጥ ስጦታዎች ሰጧቸው ብቻ አይደለም። ክቢያት ቃሉን በልዩ ዓይነት መገለጥ በግንኙነትና በምክራቸውና በማጽናናት ቤተ ክርስቲያንን ይመሠርታሉ ለዚህ በሐዋ ሥራ 15:32 የተጻፈውን

ሰናብ እንዲህ ይላል "ይሁዳና ሲላም ደግሞ ነቢያት ነበሩና ወንድሞችን በብዙ ቃል መክረው እጽኑለቸው" እነዚህ ሁለት አገልጋዮች ነቢይነታቸው ትንቢትን በመናገር ብቻ ባይሆን በእግዚአብሔር ቃልና በምክር ቤተ ክርስቲያንን በማጥፋት ነበር።

ስለዚህ ነቢይ ግለት የትንቢት ስጦታ ብቻ ያለው ባይሆን ቃሉን በልዩ መገለጥ የሚያመጣና ቤተ ክርስቲያንን በቃሉና በምክር የሚያንጽ ነው። ትርጉሙ ከገባንና ከተረዳን ነቢያትን በልዩ ዓይን አይተን ለሕይወታችን የሚያስፈልገንን መመሪያ ለማግኘት ወደ እነርሱ ከመሮጥ እኛ በግላችን እግዚአብሔርን ጠይቀን ድምጹን መስማት መለማመድ ይኖርብናል እንጂ በግል ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት አያቀዝቀዝን በነበያቱ ላይ ጥገኛ መሆን የለብንም። ጌታ ኢየሱስ "በጉቼ ድምጼን ያውቃሉ" ብሏል። ስለዚህ እያንዳንዱ ምዕመን ወደ ጌታ መቅረብና ድምጹን መስማት ይኖርበታል። ምናልባት ይህ ሲባል ታዲያ ስጦታው ባላቸው ክርስቲያኖች በኩል እግዚአብሔር መልዕክት አይሰጠንም ግለት ነውን? የሚል ጥያቄ ይቀርብ ይሆናል። እርግጥ ነው እግዚአብሔር ሊሉችን ሰዎች ወደ እኛ የሚልክበት ወቅት አለ። ይህም እስቀድሞ እኛ ከእግዚአብሔር የተረዳነውንና የሰማነውን ለማረጋገጥና እግዚአብሔርን ማድመጥ በማንችልበት ሁኔታ ውስጥ ስንሆን ነው። ይህን ሃሳብ በምዕራፍ አምስት በሚገባ አብራራለሁ። ይህን እንጂ የትንቢትና የመገለጥ ስጦታ ባላቸው ክርስቲያኖች ጥላ ሥር መናር ጉዳቱ ለተከታዮቹ ብቻ ባይሆን ስጦታውም ባለው ሰው ላይ ሊያስከትል የሚችለውን ውድቀትና ጉዳት በጥቂት አረፍተ ነገሮች መግለጽ እፈልጋለሁ።

በየጊዜው ተክተው የነበሩትን ሃሰተኞች ነቢያት ታሪካቸውን በንመለከት፤ አጀማመራቸው መንፈሳዊና እንደእግዚአብሔር ቃል ነበር። ነገር ግን ከጊዜ በኋላ የሚከተሉአቸው ሰዎች ሲበዙ፤ ዓይናቸውን ከጌታ ላይ አንስተው ወደ ራሳቸው ግድረግ ጀመሩ። በዚህ ጊዜ

እግዚአብሔርን ከመስማት ሰዎችን ግዝደሰት ስለሚመርጡ ወደ እነርሱ የሚመጣውን ሕዝብ ባለማሳዘን ሲሉ ከእግዚአብሔር ያልተሰማቸውን ከራሳቸው አውጥተው መናገር ይጀምራሉ። ይህ ሁኔታ ከጊዜ በኋላ ከጸሎትና ከእግዚአብሔር ቃል እያሸሻቸው በራሳቸው ፈቃድና በሜት ወደ መመራት እንዲያዘነበሉ ያደርጋቸዋል። ከዚህ ቀደም እንደታየው የቤተ ክርስቲያን መከፋፈልና የምዕመናን መለያየት የዚህ ውጤት ሲሆን ይህ እንዳይሆን ክርስቲያኖች በግላቸው የጌታን ድምጽ መስማትን መለማመድና ድምጹን መለየት ይኖርብናል።

ስለ እግዚአብሔር ድምጽ ስንነጋገር የሚጠየቁት ጥያቄዎች አንዱ ለመሆኑ የእግዚአብሔር ድምጽ ከሌሎች ድምጾች ተለይቶ የሚታወቅበት መንገድ ምንድን ነው? የሚል ነው። የዚህ ምዕራፍ ዋና ዓላማም ይህን ለመግለጽና ለማብራራት ነው። የእግዚአብሔርን ድምጽ የምንለይበት ሁለት ዋና ሃሳቦች አሉ። እነርሱም አንደኛ የእግዚአብሔርን ድምጽ ባሕርይ /ጠባይ/ ማወቅና እነዚህንም ባሕርያት በዘምንት ዋና ዋና መንገዶች መመዘን ነው። እንዲሁም መልዕክቱን የሚያመጣልን ግለሰብ በቃሉ መመዘን ነው። እንኳንም ሁለት ሃሳቦች በየተራ እዘረዝራለሁ።

ሀ/ የእግዚአብሔር ድምጽ ባሕርይ

የእግዚአብሔርን ድምጽ ከሌሎች ድምጾች የምንለይበት አንደኛው መንገድ፤ የእግዚአብሔርን ድምጽ ባሕርያት በመረዳት ነው። ከእግዚአብሔር ቃል እንደተገነዘብኩትና፤ ከልምምዴ እንዳገኘሁት የእግዚአብሔር ድምጽ አምስት ዓቢይ ባሕርያት እንዳሉት ተረድቻለሁ። እነርሱንም በመዘርዘር ለእያንዳንዳቸው ግብራሪያ ለመጻፍት አሞክራለሁ።

በመጀመሪያ የእግዚአብሔር ድምጽ ኃይል ያለው ነው

ነቢዩ ኤርምያስ በነበረበት ዘመን፤ የአብራሃል ልጆች ወደ ጣዖት አምልኮና ወደ ሃሰተኛ ነቢያት ዞር ብለው ነበር። ነቢያቱ የሚመጡትን ትንቢት የእግዚአብሔር ድምጽ ነው በማለት ተቀብለው ሳሉ በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ለተቃለለው ሕዝብ በነቢዩ በኤርምያስ በኩል እንዲህ ሲል ተናገረ "ገለባ ከሰንዶ ጋር ምን አለው? በውኑ ቃሌ እንደ እሳት ድንጋዩንም እንደሚያደቅ መደሻ አይደለችምን? ይላል እግዚአብሔር" ኤር 23:28-29 በሌላ በፍራ በትንቢተ ፅንባቄም 3:15-16 ነቢዩ ስለእግዚአብሔር ድምጽ ኃይል እንዲህ ሲል ይናገራል "እኔም ሰምቻለሁ ልቤም ደነገጠብኝ ከድምጹም የተነሳ ከንፈሮቼም ተንቀጠቀጡ መንቀጥቀጥም ወደ አጥንቶቼ ውስጥ ገባ በስፍራዬ ሆኜ ተናወጥሁ" ይላል። ነቢዩ የእግዚአብሔርን ድምጽ በሰማ ጊዜ ከድምጹ የተነሳ በሥጋውና በአጥንቱ ውስጥ ስለተሰማው ኃይል ይናገራል። ነቢዩ ኤርምያስም በተመሳሳይ አነጋገር በእግዚአብሔር ድምጽ ውስጥ ስለለው ኃይል እንዲህ ሲል ይናገራል፤ "በአጥንቶቼ ውስጥ እንደገባ እንደሚነድድ እሳት ያለ በልቤ ሆንብኝ ደከሙ መሸከም አልቻልኩም"። ኤር 20:9 እንግዲህ ለነቢያቱ የኔታ ድምጽ አጥንትንና ቅልጥምን እንደሚለያይ ሰይፍ ነበር ግለት ነው። ዛሬም እግዚአብሔር ሲናገር ኃይሉንም እንለማመዳለን። ነቢያቱና ቅዱሳኑ ቃሉን ሲሰሙ ወድቀው ለእግዚአብሔር ክብር እንደሰጡ ሁሉ ዛሬም እኛ ድምጹን ብንሰማ ወድቀን ለእግዚአብሔር እንሰማለን። የእግዚአብሔርን ድምጽ የሚሰማ ሁሉ፤ ኃይሉን ይለማመዳል። ዳዊት በእግዚአብሔር ድምጽ ውስጥ ስለለው ኃይል ሲናገር እንዲህ ይላል።

"የእግዚአብሔር ድምጽ በጠከሮች ላይ ይሰማል

ክቡር የሆነ እግዚአብሔር እንደ ነጉድጌድ ሲያስገመገም

ድምጹ በውቅያኖስ ላይ ያስተጋባል።

የእግዚአብሔር ድምጽ በታላቅ ኃይልና በታላቅ ገርማ ይሰማል

የእግዚአብሔር ድምጽ ዝግግሮችን ይሰብራል

የሊባኖስንም ዝግግሮች ሳይቀር ይሰብራል"።

መዝሙር 29:3-5

እግዚአብሔር ሲናገር ኃይሉን እንለማመዳለን፤ ክብሩንም እናያለን። ከኤርምያስ ትንቢትና ከዳዊት መዝሙር እንዳየነው ሁሉ በእግዚአብሔር ድምጽ ውስጥ ታላቅ ኃይል አለ። በእነዚህ መልዕክት ይዘው ወደ እኛ የሚመጡ ወይንም እኛ በውስጣችንም የምንሰማው ድምጽ ከእግዚአብሔር መሆኑ የምናውቀውና የምንለየው በኃይሉ ነው።

በራሴ በግል ሕይወቴ እንደተለማመድኩት፤ ብዙ ሰዎች የእግዚአብሔርን መልዕክት ይዘውልኝ ሲመጡና ጌታ የተናገራቸውን ሰሰግ፤ ልቤ በእግዚአብሔር ኃይል ይሞላና፤ በመልዕክቱ ውስጥ ባለው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሕይወቴ ይጠናል። በተለይ ይህንን ልምምድ በተመለከተ አንድ የግልረሳውን ታሪኬን ባጥናትሁ እውቃለሁ። እንደ ኢትዮጵያ አቆጣጠር በ1964 ዓ.ም ጥቂት ወጣቶች ሆነን ጌታን ስናገለግል፤ ወጣት ስለነበርኩ የአገልግሎት ኃላፊነት ከብደኝ፤ በጸሎት ላይ እቃትት ነበር። በጸሎት ላይ እንዳለሁ አንዲት እህት በትንቢት መልክትን አመጣች። ትንቢቱ ለእኔ የተነገረና ያለሁበት ሁኔታ በትክክል የሚገልጥ ነበር። አሁንም ለመናገር የምፈልገው በትንቢቱ ቃል ላይ ስለነበረ ኃይል ነው። እያንዳንዱ የምሰማው ቃል ወደ ልቤ ሲገባ፤ መንፈሳዊ ብርታትና ጉልበት ይሰጠኝ ነበር። መልዕክቱን ከሰማሁ በኋላ ያገኘሁት መጽናናትና በረከት ከፍተኛ ነበር። ስለዚህ ኃይል የእግዚአብሔር ድምጽ ባሕርይ ግረጋገጫ ስለሆነ እንደምልክት አድርገን ልንወስድ እንችላለን። ጌታ ኢየሱስ በኤግሁስ መንገድ ላይ ከቆለዩና ከጌደኛው ጋር ሲሄድ ቃሉን ይነገራቸው ነበር። ጌታም ከተለያዩቸው በኋላ እርሱ እንደሆነ አወቁ፤ ያወቁበትም መንገድ ሁለት ነበር። አንደኛው እንጀራን ቆርሶ ከሰማቸው በኋላ

የዓይኖቸው መገለጥ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ በቃሉ ውስጥ የነበረው ኃይል ነው። እርሱም ከተለያዩ በኋላ ለህዚህ ጉዳይ ሲናገሩ እንደዚህ አሉ "በመንገድ ሳለን ሲነገረንና ቅዱሳት መጻሕፍትንም ሲከፍትልን ልባችን ይቃጠልብን አልነበረም?" ተባለ። ሊቃብ 24:28-32 ዛሬም ያልተለወጠው ጌታ ሲናገረን ከቃሉ ኃይል የተነሳ ልባችን ይቃጠላል። የሚያስፈልገንን ብርታትም ሆነ ፈውስ፤ መጽናናትም ሆነ መመሪያን ይሰጣል።

የእግዚአብሔር ድምጽ ሌላው ባሕርይ መልዕክቱ የማይረሳ መሆኑ ነው

እግዚአብሔር የተናገረን ነገር አይረሳም። አስቀድሞ እንደገለጽኩት፤ ድምጹ ኃይል ካለው፤ ያ ኃይል በሕይወታችን የማይረሳ ሥራ ይሰራል። ኃይሉ ቃሉን በልባችን እንደግንተም ይቀርጻል። ለህዚህ ግረጋገጫ ይህን ዘንድ ከመጽሐፉ ቅዱስ ሦስት ሰዎችን ምሳሌ አድርጌ ባቀርብ እውዳለሁ። የመጀመሪያው ሰው ሙሴ ነው። አምስቱን የአራት መጻሕፍት ስንመለከት አንድ አሳይናቂ ነገር እናስተውላለን። ይኸውም ከመጽሐፍቱ ዝርዝር ሃሳብ ጋር የተያያዘ ነው። በተለይ ለመገናኛው ድንኳን አሰራር የሰጠውን ዝርዝር ገለጻ ምሳሌ አድርገን መጥቀስ እንችላለን። ሙሴ የመገናኛውን ድንኳን የሰራው እግዚአብሔር እንዳሳየውና እንደተናገረው ነው። ለዚህም ዘጸአት 25-27 ያሉትን ሦስት ምዕራፎች በግንብብ ለመረዳት ይቻላል። እንዲሁም በአጠቃላይ ስለ አራት መጻሕፍት ራሴን የጠየቅሁት ጥያቄ ሙሴ ይህን ሁሉ ዝርዝር ሃሳብ እንዴት በትክክል እያስታወሰ በትክክል ጻፈ? የሚል ነበር። ታዲያ መልሱ እግዚአብሔር ሲናገር መልዕክቱ የሚረሳ አይደለም የሚለው ነው።

እግዚአብሔር ሲናገር በእርግጥ የተናገረው የሚረሳ አይደለም። እግዚአብሔር በመንፈሱ የተናገረው ከልባችን

ለላማይጠፋ፤ ምን ያህል ዘመት በረዝም ድምጹን የሰግንበት ስፍራና ቀን እንኳን ሳይቀር ትዝ ይለናል። ለዚህ ምሳሌ የሚሆንን ሰው ጴጥሮስ ነው። ከሰላሳ ከአርባ ዓመታት በፊት ከዮሐንስና ከያዕቆብ ጋር ሆኖ ስለሰገው ሰማያዊ ድምጽ በሁለተኛው መልዕክቱ ላይ እንዲህ ይላል "ከገናኛው ክብር በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው የሚል ድምጽ በመጣለት ጊዜ ከእግዚአብሔር አብ ክብርና ምስጋናን ተቀብሎአልና እኛም በቅዱስ ተራራ ከእርሱ ጋር ሳለን ይህን ድምጽ ሰግን"። 2 ኤፕ 1:11-18 ይላል። ጴጥሮስ ይህን ድምጽ የሰገው ከብዙ ዓመታት በፊት ቢሆንም ያ ሰማያዊ ድምጽ አሁንም በልቡ ስለሚደውል ሊዘነጋው አልቻለም። ዛሬም እግዚአብሔር ሲናገረን ቃሉን ልንረሳው እንችላለን። ለህዚህም ነው ብዙዎቻችን የሰግነውን አንዳንድ ስብከቶችና መልዕክቶች የማንረሳው። ይህን በተመለከተ ብዙ ምሳሌዎችን ከልምምዴ ለማቅረብ አችላለሁ። ይሁን እንጂ አንዱን ብቻ አቀርባለሁ።

በኢትዮጵያ አቆጣጠር 1962 ዓ.ም እግዚአብሔር ለሙሉ ጊዜ አገልግሎት ልቤን ግዝጋኝነት የጀመረበት ዘመን ነበር። በዚያን ዓመት ደስ ከሚለኝ ነገር አንዱ፤ እግዚአብሔር የተጠቀመባቸውን ሰዎች የሕይወት ታሪክ ግንብብ ነበር። ከወለታት አንድ ቀን ቤታችን ከነበረው የሚያምር አትክልት ስፍራ ውስጥ ቁጭ ብዬ የአንድ የእግዚአብሔር ሰው ታሪክ አነበ ነበር። ታሪኩ ልቤን ስለነካውና እግዚአብሔር እንዴት እንደተጠቀመበት ሳነብ፤ መንፈሳዊ ቅናት ይዞኝ ዓይኖቼ በእንባ ተሞሉ። ሳለቅስ ሰው እንዳያየኝ ወደ መኝታ ቤቴ ርጪ ገባሁና በሩን ዘጋሁ። ወዲያው ባለማቋረጥ እንባዬ ፈሰሰ። "እግዚአብሔር ሆይ ሕይወቴን ሳንተ ሰጥቼ እንድትጠቀምብኝ እርዳኝ" ብዬ ጸለይኩ። በዚህ ጊዜ አንድ ታላቅ ድምጽ "ሕይወትህን እንዴት እንደምትሰጥ አስተምርሃለሁ" ቢል ተናገረኝ። ያን ጊዜ የሰግሁትን ድምጽ ምንም ጊዜም አልረሳውም ዛሬ ከዘያ ሦስት ዓመታት በኋላ የድምጹ ትዝታ ለኔ አዲስ ነው።

ከመጸሐፍ ቅዱስ ሌላ ግብረጃ ቢያስፈልግ ደግሞ የጳውሎስን ልምምድ መጥቀስ ይቻላል። ጌታ ጳውሎስን የተገናኘበት መንገድ አስደናቂና አስገራሚና በመሆኑ፤ በሕይወቱ ዘመን ሁሉ በነገሥታትና በገዢዎች ፊት ደጋግሞ መስከሮታል። በመሠረቱ ጌታ በደግሰቆስ መንገድ እንዴት እንደተገናኘው የሐ ሥራ ምዕ 9 በሚገባ ያብራራዋል። ነገር ግን ጳውሎስ በሐ ሥራ 22:6-7 እንዲህ ሲል ልምምዱን ይገልጻል "በሄድሞ ወደ ደግሰቆ በተረብሁ ጊዜ ቀትር ሲሆን ድንገት ከሰማይ ታላቅ ብርሃን በዙሪያዬ አንጸባረቀ በምድር ላይ ወድቄ ሳውል ሳውል ስለምን ታሳደድኛለሁ?" የሚለኝን ድምጽ ሰማሁ። ያ ሰማያዊ ድምጽ ነበር የጳውሎስን ሕይወት የለወጠው። ከዚያን ጊዜ አንስቶ ሊዘነጋውና ሊረሳው አልቻለም። ሌጥሮስ በታቦር ተራራ የሰማውን ድምጽ፤ ጳውሎስ ደግሞ በደግሰቆ መንገድ ላይ ሰማው። ሁለቱም ያለፉበት ልምምድ ታላቅና ኃይል ስለነበረው መስዋዕት ሆነው ወደ ጌታ እስኪሄዱ ድረስ ስለሰሙት ድምጽ መስከሩ። ዛሬም እግዚአብሔር ድምጹን ያሰማል፤ ይሁን እንጂ አንዳንዴ ከሰሚታችንና ከሥጋችን የሰማውን ድምጽ ሁሉ ከእግዚአብሔር እንደሰማን አድርገን የምንቆጥርበትም ጊዜ አለ ከራሳችን የሆነውን በራዕይም ሆነ በሕልም የሰማን የሚመስለን ጊዜ አለ። ሌሎችም ቢሆን በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አግካኝነት አስመስለው ይህ የእግዚአብሔር ድምጽ ነው ብለው መልዕክት የሚያመጡልንም ጊዜ አለ። ታዲያ በዚህና በመሳሰሉት አንዳንዴ ከሰሚታችን በመነሳት የሰማውን ድምጽ ወይም ሰዎች ከልባቸውና ከራሳቸው አውጥተው የነገሩንን ለጊዜው አንድ አዲስ ስሜት ሊፈጥርብን ይችላል ይሆናል። ነገር ግን ውሎ አድሮ ስለሚረሳን ከሰማው አንድም ነገር ለማስታወስ እንችልም። እግዚአብሔር ሲናገረን ግን አንዱንም አንዝነጋውም። ሌላው ብቀር የሰማውን መልዕክት ዋና ሃሳብ አይጠፋም። ስለዚህ ጌታ ሲናገረን ሰማያዊ ኃይሉን ስለምንለግመድና ስለግንገረሳው ምንጊዜም አንዝነጋውም።

ሦስተኛ እግዚአብሔር ድምጹን ሲያሰማን በሕይወታችን ውስጥ ሥራውን ይሰራል። በሌላ አነጋገር እግዚአብሔር ሲናገር ፍሬና ውጤት አለው

ክቢዩ ኢሳያስ እንዲህ ይላል "ዝናብና በፈዶ ከሰማይ እንደሚወርድ ምድርን እንደሚያረካት ታስቅልና ታፈራም ዘንድ እንደሚያደርጋት ዘርገም ለሚዘራ እንጀራንም ለሚጠጠር እንደሚሰጥ እንጂ ወደ ሰማይ እንደማይመለስ ከካፈ የሚወጣ ቃል እንዲሁ ይሆናል፤ የምሻውን ያደርጋል የላክሁትንም ይፈጽማል እንጂ ወደ እኔ በከንቱ አይመለስም" ይላል። እግዚአብሔር በክቢዩ በሱል እንደተናገረው መሬትን ግርካትና ፍሬን እንድትሰጥ ግድረግ የዝናብ ባሕርይ ነው፤ እንዲሁም የእግዚአብሔር ድምጽ ሲመጣ መፈወስና መጠገን፤ መገሰጽና ግጽናናት ባሕርይ ነው። እግዚአብሔር ሲናገር፤ ያዘነም ይጽናናል፤ የወደቀው ይነሳል፤ ኃጢአተኛው ንስሃ ይገባል፤ በጠቅላላው የሰሚዎቹ ልብ ይለወጣል። እግዚአብሔር ሲናገር፤ ተናገረ ነው። አንዳንድ ጊዜ ሰዎች በኃዘናቸው ወቅት "አይዟችሁ" የሚል መልዕክት ይነገራቸዋል። ከመልዕክቱ በኋላ መጽናናት አይታይም፤ ተፈውሰሃል የሚል መልዕክት ይሰማል፤ መልዕክቱ የመጣለት ሰው ግን አሁንም አልተፈወሰም፤ የእግዚአብሔር ድምጽ ግን እንዲህ ያለ ባሕርይ የለውም። የእግዚአብሔር ቃል ሲመጣ የሚሻውን ያደርጋል እንጂ እንዲሁ በከንቱ አይመለስም፤ ፍሬ ይታያል ውጤቱ ይገለጣል።

አንድ ጊዜ በአንዲት ቤተ ክርስቲያን የነበርን አግኛች፤ በአንዲት አህታችን ከዚህ ዓለም በሞት መለየት የተነሳ ልባችን በሐዘን ተመቶ በየተንበረከክንበት ተደፍተን በናለቅስ አንድ አካውንት ሰው በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው በትንቢት ስጦታ አግካኝነት መልዕክት አመጡ፤ የትንቢቱ ቃል "አይዟችሁ ልጄን የወሰድኩ እኔ ነኝ አትደንግጡ እናንተ ግን ሥራዬን በደስታ ሥሩ" የሚል ነበር። ከዚያ ትንቢት በኋላ እንደገና ግዝን አልቻልንም።

በእርግጥ የጌታ ቃል ነበረና ከሐዘናችን ተጽናናን ድንጋጤአችን ተወሰደ፤ ፊታችን በራ፤ እግዚአብሔርም እንደተናገረን አወቅን። እንግዲህ እግዚአብሔር ሲናገር የሚገባውን ሥራ በሕይወታችን ይሰራልና በእርግጥ የሰማነው ድምጽ ከጌታ እንደሆነም በዚህ እናውቃለን።

አራተኛ የእግዚአብሔር ድምጽ ድፍረት የሚሰጥ ነው

ይህንን የእግዚአብሔርን ድምጽ ባሕርይ በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ ከዘፍጥረት እስከ ራዕይ በግልጽ እናየዋለን። የእግዚአብሔርን ድምጽ የሰጡ ሰዎች ከፍርሃት ተላቀው ጌታ ያዘዛቸውን በድፍረት ለማድረግ ኃይል አግኝተዋል። ለዚህ በእውነት ከሙሴ የተሻለ ምሳሌ የሚሆንን ሰው የለም። እግዚአብሔር በቁጥቋጦ ውስጥ በእሳት በመገለጥ ወደ ግብጽ ተመልሶ ፈርዖን ሕዝቡን ይለቅ ዘንድ እንዲነግረው ሲያዘው፤ ሙሴ እጅግ ፈራ። የፈርዖን ታላቅነት ታየው፤ የእሥራኤል ሕዝብ ልቦን ደንዳንነት አስደነገጠው፤ አሳብበው ከሁሉም በላይ ደግሞ የእርሱ ታናሽነትና አንደበት ኮልታፋ በመሆኑ እግዚአብሔር ያዘዘውን ግድረግ እንደማይችል ሆኖ ነበር የታየው። ነገር ግን እግዚአብሔር በበረታች እጅ ከእርሱ ጋር እንደሚሆን ከተናገረው በኋላ በረታ። በፈርዖንና በግብጽ ጠንቋዮች ፊት ቆሞ፤ ሳለ ስለ እግዚአብሔር ታላቅነት በድፍረት መናገርን ቻለ። ዛሬም ቢሆን እግዚአብሔር ድምጹን ሲያሰማው ፈራው እንኳ ደፋር ይሆናል። ደኮገው ጽንዓት ያገኛል። ይህን እውነት በጴጥሮስ ሕይወት ውስጥ ግልጽ ሆኖ እናየዋለን። ጴጥሮስ በበዓለ ሃምሳ ቀን በእግዚአብሔር መንፈስ ከተሞላ በኋላ ደፋር ሰው ሆነ ክርስቶስን በአንዲት ሴት ፊት የካደው ጴጥሮስ፤ የእግዚአብሔርን ኃይል ከለበሰ በኋላ በብዙ ሺህ በሚቆጠሩ ሰዎች ፊት ስለ ክርስቶስ መመስከር ቻለ። ዛሬም

የእግዚአብሔርን ድምጽ በንሰግ ጥርጣሬያችን ይወገዳል፤ ልባችንም ሙሉ ይሆናል። ስለዚህ እግዚአብሔር ሲናገር ድፍረት እናገኛለን።

አምስተኛ የእግዚአብሔር ድምጽ ብርታት ይሰጣል

በሕይወታችን በተለያዩ ምክንያቶች ድካም፤ ተስፋ መቁረጥና መዛል የሚሰጥን ጊዜ ይኖራል። የክርስቶስ ሕይወት የውጣ ውረድ የተራራና የሸለቆ ልምምድ የምናልፍበት ነው። እንዳንዴ ከምናልፍበት ሁኔታ የተነሳ ቀኑ ሲወልድ በጊዜው በኋላ መጓዝ አልችልም ብለን የሕይወት አቅጣጫ ሲጠፋብን ለአጋር በምድረ በዳ የተናገረ እግዚአብሔር "ከወዴት ትመጣለህ ወዴትስ ነው የምትሄደው?" ቢል ድምጹን ያሰማናል ዘፍ 16:8 ያ ድምጽ ለመንፈሳችን ጥንካሬን በመስጠት ወደፊት እንድንጓዝ ያደርገናል።

ኤልያስ በኤልሳቤል በደረሰበት ስደት ምክንያት ፈርቶ ወደ ቤርሳሊህ ምድረበዳ ሸሽቶ ከክትክታ ዛፍ በታች ተቀምጦ "ይበቃኛል አሁንም እቤቱ እኔ ከአባቶቼ አልበልጥምና ውሰደኝ" ቢል ተስፋ የመቁረጥ ጸሎት ጸለየ። ከመጽሐፈ ነገሥት ቀዳማዊ ምዕ 18 እንደምናነበው አምላካዊ ቃል ሲያበረታውና ሲያስነሳው እናያለን። ዛሬም የእግዚአብሔር ድምጽ ተስፋ በቆረጥንበት ሁኔታ ውስጥ ስንሆን መንፈሳዊ ጉልበትን በመስጠት ሕያው ያደርገናል። ዛሬም ለነቢዩ ዳንኤል የተነገረለት ቃል ለእኛም "እጅግ የተወደደህ ሰው ሆይ አትፍራ ሰላም ለአንተ ይሁን በርታ ጽና" ይለናል ውጤቱን ቃሉ ሲነግረን "አበርትተሽኛልና ጌታዬ ይናገር" የሚል ነው። ዳን 10:15-19

የእግዚአብሔርን የድምጽ ባሕርይ ከተመለከትን ዘንዳ ወደ ተነሳንበት ሃሳብ ተመልሰን የእግዚአብሔርን ድምጽ እንዴት እንለያለን? የሚለውን ጥያቄ ብንጠይቅ አግባብ ያለው ነው። ይህን

ጥያቄ በንጠይቅ ግስተዋል ያለብን አንድ ነገር አለ። ይኸውም የጌታን ድምጽ በግላችን እንሰማለን፤ በተጨማሪም እኛ የሰማነውን ለማረጋገጥ ነብያት ይላኩልናል። ስለዚህ በሁለት አቅጣጫ የምንሰማውንም ድምጽም ሆነ መልዕክት የምንመዝንባቸውና የምንለይባቸው መንገዶች ሊኖሩን ይገባል። ብዙውን ጊዜ የብዙ ክርስቲያኖች ችግር የሚሰሙትን ድምጽ መመዘንና መለየት ነው። የጌታ ልጆች ድምጹን የመለየት ባሕርይ አላቸው። ስለዚህ ነው ጌታ ኢየሱስ "በጉቺ ድምጹን ይሰማሉ" ሲል የተናገረው በጉቺ የአረኛቸውን ድምጽ ያውቃሉ ከሌላው ግን ይሸሻሉ እንጂ አይከተሉም የሌሎችን ድምጽ አያውቁምና።

የእግዚአብሔርን ድምጽ ከሌላው ድምጽ የምንለይባት ሁለት መንገዶችን ለይተን ብንመለከት መልካም ነው። በመጀመሪያ ደረጃ አንድ ሰው ወደ እኛ መጥቶ የጌታ መልዕክት አለኝ ሲል ከአፋ የሚወጣውን መልዕክት ብቻ ሳይሆን የምንመዝነው ስለ ግለሰብም የሚከተሉትን አምስት ጥያቄዎችን በመጠየቅ ልንመዘናቸው የሚገቡ ነገሮች አሉ። እነዚህ አምስት የምዘና ጥያቄዎች ሰዎች ወይም ቤተ ክርስቲያን ስለመልዕክተኛው ከምትሰጠው ምስክርነት ጋር የተያያዘ ነው። ይህንን በሚመለከት ያሉትን ዋና ሃሳቦች በቅደም ተከተል አቀርባቸዋለሁ።

1. መልዕክቱን ይዞ የሚመጣው ሰው ሕይወቱ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ይታይበታል ወይ?

በሌላ አነጋገር ከሰዎች ጋር ባለው አረግመድ በእኛም የሚመላለስ ነው ወይ? ለምን ይህን ጥያቄ መጠየቅ አስፈለገ? ብንል 1ቆሮ 13ን ማንበብ ይኖርብናል። እንደምናውቀው ይህ ምዕራፍ የሚናገረው ስለ ፍቅር ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በ13ኛው ምዕራፍ ላይ ስለ ፍቅር የጻፈው፤ በ12ኛው ምዕራፍ ላይ ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ከዘረዘረ በኋላ ነው። በ1ቆሮ ያሉት

ሦስት አስፈላጊ ምዕራፎች የሚናገሩት የሚከተለውን ነው።

ምዕራፍ 12	የስጦታዎች ዝርዝር
" 13	የአጠቃቀም መንገድ /ፍቅር/
" 14	የአጠቃቀም ሥርዓት

ስለዚህ ጳውሎስ በምዕራፍ 12 ላይ የስጦታዎችን ዝርዝር ከሰጠ በኋላ ወደ አጠቃቀሙ ሥርዓት ከመሄድ በፊት "ከሁሉ የሚበልጠውን መንገድ አሳያችኋለሁ" በማለት ስለ ፍቅር መናገርና መዘርዘር ይጀምራል።

ሰዎች የጌታ መሆናችንን የሚያውቁት በፍቅራችን ስለሆነ፤ መልዕክት የሚያመጡልንም ሰዎች ይህ ባሕርይ እንዲታይባቸው ያስፈልጋል። እግዚአብሔር ለመጠገንና ለመፈወስ እንጂ ለማፍረስና ለመስበር አይልከንም። ምክንያቱም ምንም እንኳን የጌታ መልዕክት አንዳንዴ ግላጌ ቢኖርበትም፤ ዓላማው ለመመለስ፤ ለመፈወስና ለመባረክ ነው። ስለዚህ ማንኛውም ሰው የጌታ መልዕክት አለኝ ሲል፤ አመጣጡ በእግዚአብሔር ፈቃድ ተሞልቶ መሆኑን ወይስ በጠይነት ስሜት ተገፋፍቶ እንደሆነ መመዘን አለብን። የጌታ ልጆች የሚታወቁት በፍቅራቸው ነው፤ ይልቁንም የጌታ አገልጋዮች የሚታወቁት በሩገሩገ ልባቸው ነው።

2. ሌላው ግስተዋል የሚገባን ነገር መልዕክቱን ይዞልን የመጣው ሰው የሚነግረንን መገለጥ ያለ ምንም ጥያቄ እንድንቀበል ያስገድደናል ወይ? ባንቀበልስ? በጥርጥራችን እግዚአብሔር እንደሚቀጣን በመንገር ያስፈራራናል ወይ?። በዚህ ዓይነት የአዛዥነት ስሜት ተሞልተው የሚመጡትን ሰዎችን መቀበል አይኖርብንም።

እውነተኛ ነቢያት ሁለት ባሕርይ ይታይባቸዋል፤ በመጀመሪያ

የእግዚአብሔርን ቃል ስለሚያውቁ ሌሎች ጊዜ ወስደው መግለጣቸውን እንዲመረምሩ ይፈቅዳሉ እንጂ፤ ያለ ምንም ጥያቄ ተቀበሉኝ በማለት በሰው ላይ ሽኩም አይጭኑም። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1 ተሰ 5:19 ሲናገር "መንፈስን አታጥፋ ትንቢትን አትናቁ ሁሉን ፈትኑ መልካሙን ያዙ" ሲል ጳውሎስ የተናገረው ከተጠቀሱት ሃሳቦች ጋር ይስማማል። በተጨማሪ "ክቢያትም ሁለት ወይም ሦስት ሆነው ይናገሩ ሌሎችም ይለዩአቸው" ያለው ክቢያት ሲናገሩ ሌሎች ለመመርመር፣ ለመለየት ሥልጣን እንዳላቸው የእግዚአብሔር ቃል ሲያበክር ነው። ስለዚህ እውነተኛ ክቢያ መግለጥን ይዞልን በመግልን ጊዜ መልዕክቱን ለመመርመር ያለንንም መብትና ሥልጣን አካብሮልን መሆን አለበት።

3. እውነተኛ የጌታ መልዕክተኞች ከጌታ የተቀበሉትን ካስተላለፉ በኋላ ስለሰጡት መግለጥ ሆነ መልዕክት መወያየት እንኳን አይፈልጉም። ይህም ግለት የመቀበል፣ የአለመቀበሉን ጉዳይ መልዕክቱ ለመግለጥ ሰው ይተዋሉ እንጂ የተነበዩትን ትንቢት አስፈላጊነት እያገነኑ ሰው እንዲቀበላቸው አያስገድዱም። ይህንንም በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን ግልጽ ሆኖ እናየዋለን። ዛሬም ቢሆን እውነተኛ ክቢያት ይህ ባሕርይ ይታይባቸዋል።

4. በተጨማሪም መልዕክቱ ይዞልን ስለሚመጣው ሰው መጠየቅ ያለብን፣ መልዕክቱ በትክክለኛ ሰዓት የመጣ ነው ወይ? በማለት መመዘን አለብን። ለግለት የምፈልገውን ነገር በጥቂቱ ለማብራራት አማካሪለሁ። እውነተኛ ከጌታ የተላኩ ሰዎች ትክክለኛውን መልዕክት በትክክለኛው ሰዓትና ወቅት ይዘውልን ይመጣሉ። ምንም እንኳን መልዕክቱ ከጌታ ቢሆን በትክክለኛው ሰዓት ካልሰግነው አይጠቅመንም። እዚህ ላይ ሃሳብን ለመረዳት ቀላል እንዲሆን ከአይወቱ የተለማመድኩትን አንድ ምሳሌ ማቅረብ እወዳለሁ። በዕድሜዬ እስከአሁን አጅግ አሳዞኝ ነገሮች ደረሱብኝ ከምላቸው

ነገሮች አንደኛው በገጠመኝ ጊዜ፣ ልቤ በግም ቤኩዘን ተሞላ፤ ከምን ጊዜውም ይበልጥ ደግሞ የእግዚአብሔር የማጽናናት ድምጽ ያስፈለገኝ ወቅት ነበር። በዚህ ሁኔታ ውስጥ እያለሁ፣ አንድ ደብዳቤ ደረሰኝ። ደብዳቤው የተላከው ከማላውቀው ክርስቲያን ሲሆን የደብዳቤው ዋና ሃሳብ፣ ላኪው ከጌታ ስለእኔ ተቀብያለሁ የሚለውን መልዕክት የያዘ ነበር። ደብዳቤውን ካነበብኩ በኋላ፣ ይህን ሰው እግዚአብሔር እንደላከው ለግወቅ ጊዜ አልፈጅብኝም። ምክንያቱም መልዕክቱ ግሳጌና ግስጠንቀቂያ የሞላበት ነበር። በዚያ አሳዞኝ ሁኔታ ውስጥ በነበርኩበት ወቅት እግዚአብሔር እንደዚያ ዓይነት መልዕክት ይልከብኝ ዘንድ ጫኝ አምላክ አለመሆኑን አውቅ ነበር። የሚያስፈልገኝ መልዕክት የሚፈውስ የሚያጽናና ነበር እንጂ፣ የሚወቅስና የሚያስፈራራ አልነበረም። መልዕክቱ እንኳ ትክክለኛ ቢሆን የተነገረኝ በትክክለኛው ጊዜ ስልክነቤ አልተቀበልኩትም። ለዚህ ነው እንግዲህ ቀደም ሲል እውነተኛ ጌታ የላከው ሰው ትክክለኛውን መልዕክት በትክክለኛ ሰዓት ያመጣልናል ያልኩት።

በመጨረሻም ከጌታ መልዕክት አለኝ ስለሚለው ሰው መጠየቅ ያለብን ጥያቄ ከቤተ ክርስቲያን ጋር ስላለው ግንኙነትና ዝምድና ነው። በተለይ ብዙ የምናውቀው ሰው ከሆነ፣ ጌታ ስለአንተ ስለአንቺ ተናገረኝ የሚለውን መልዕክት፣ ከመቀበላችን በፊት ስለዚያ ሰው ጥያቄ ቢያድርብን፣ በግልጽ የየት ቤተ ክርስቲያን አባል እንደሆነ፣ ያለበት ቤተ ክርስቲያንን የሚከተለው ትምህርት መጠየቅ ይኖርብናል። ከቤተ ክርስቲያን ጋር ጤናማ ግንኙነት የሌለው ክርስቲያን ከሁሉ አሳቀደሞ ከወንድሞችና ከእህቶች ጋር ያለውን ግንኙነት ግስተካክልና አገልግሎቱን በፍቅር ላይ መመሥረት ይኖርበታል። እርግጥ ነው እውነተኛ ክቢያት ከቤተ ክርስቲያንም የሚሰደድበት ጊዜ አለ። ይህን እንጂ ፍሬያቸው ግን ግንኙነታቸውን ይመሳከራል። ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ አካል ናት። በውስጧም ያሉ ሁሉ አንድ አካል ናቸው።ከብልቶች ጋር የማይለግግ

ብልት፣ በራሱ ሊቆም አይችልም። ከሁሉም በላይ ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሕፋም ሆነ በደጉ መቆማችን የመንፈሳዊ ብስለታችን ምልክት ነው።

ትንቢትና መገለጥ የምንመዝገባቸው መንገዶች

መገለጥ ወይም ትንቢት ስለሚያመጣልን ሰው መጠየቅ የሚገባንን አምስት ጥያቄዎችን ከተመለከትን ዘንድ ከዚህ በኋላ ደግሞ መመልከት የሚኖርብን ትንቢትና መገለጦችን የምንመዝገበት ስምንት መንገዶችን ዘርዝራለሁ። በመሠረቱ ከዚያም የበለጡ መንገዶችን መዘርዘር ይቻላል ይህንኑ ነገር ግን የተቀሩት በእነዚህ ዓቢይት ነጥቦች ውስጥ ሊጠቃለሉ ስለሚችሉ ትቻቸዋለሁ።

እነዚህ የተዘረዘሩት ነጥቦች ካሳለፍኳቸው ልምምዶች የተገኙ ሲሆኑ፣ በተጨማሪ የተለያዩ የእግዚአብሔር ሰዎች ከጻፏቸው መጽሐፍት ያገኘኋቸው ናቸው። በሕይወቴ እጅግ የረዱኝና ከብዙ ሰዎች የጠበቁኝ ስለሆኑ ትንቢትና መገለጦችን የምንመረምርበትን ስምንት መንገዶች እዘረዝራለሁ።

1. የምንሰማው ትንቢት ሆነ መገለጥ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር መስማማት አለበት

ቀደም ብዬ እንደገለጽኩት መጽሐፍ ቅዱስ ከብርና ከወርቅ የነጠረ ሕያው የእግዚአብሔር ቃል ነው። ስለሆነም ዛሬ የምንሰማቸው ትንቢቶች ሆኑ መገለጦች እውነተኛነታቸው የሚረጋገጠው ከቃሉ ጋር ሲስማሙና ከብደት ሲኖራቸው ነው። ስለዚህ ሐዋርያው ጴጥሮስ እንዳለው "ከእርሱም ይልቅ እጅግ የጸና የትንቢት ቃል

አለን" 2ኤፕ 1:19 ትኩረታችን በእግዚአብሔር ቃል ላይ እንዲሆን ያስፈልጋል።

ምንም ያህል መንፈሳዊ ቢመስልም፣ የምንሰማው መገለጥ ሆነ ትንቢት ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ካልተስማማ መቀበል የለብንም። መገለጦችንና ትንቢቶችን የምንመዝገበት ታላቁ መንገድ መጽሐፍ ቅዱስ ነው። እንግዲህ ይህንን በማድረግ ከሰዎች መጻን የምንችለው በቃሉ እውቀት ስንሞላ ነው። አለበለዚያ ግን ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳለው "በነፋስ እንደሚወሰድ እየተፋገመን ወዲያና ወዲህም እየተንሳፈፍን ሕፃናት መሆን ወደፊት አይገባንም ነገር ግን እውነትን በፍቅር እየያዝን በነገር ሁሉ ወደ እርሱ ረስ ወደሚሆነው ወደ ክርስቶስ እንደግ" ኤፌ 4:14-15

ለአንዳንድ ክርስቲያኖች እድገት ግለት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን በተለይም ትንቢትና መገለጦችን መናገር ይመስታቸዋል። ይህ የክርስትና እድገት እንደኛው አቅጣጫ ነው እንጂ፣ ሁሉንም የሚያጠቃልል አይደለም። እድገታችን የሚለካው ለቃሉ ባለን እውቀትና ቃሉን ደግሞ በሕይወታችን በመለማመዳችን መጠን ነው። ዛሬ ሕይወታችንን የሚመራውና ሕያው ሆነን እንድንኖር የሚያደርገን የእግዚአብሔር ቃል እንጂ ትንቢትና መገለጥ መሆን የለበትም። አለበለዚያ በሕይወታችን ቃሉ ከሌለን በምንሰማው ሁሉ ነገር እየተደናገጥንና እየተወሰድን ታላቅ ውድቀት ላይ እንደርሳለን።

2. የእግዚአብሔር የሚለያይና የሚዘፋፍል አይደለም

ይህ እጅግ አስፈላጊና መገለጦችን ሆነ ትንቢቶችን ለመመዘን የሚረዳን ሃሳብ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐንስ ወንጌል ከጸለየው ጸሎት የምንማረው፣ አንድ ነገር ቢኖር፣ ስለፍቅርና ስለአንድነት የጸለየ መሆኑን ነው። "አንተ አባት ሆይ በእኔ እንዳለህ እኔም ባንተ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ

ይሆኑ ዘንድ እለምንሃለሁ። እኛም አንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ" ዮሐ 17:20-21

ከዚህ ካየሁትና ከሰማሁት መረጃዎች በመነሣት በትንቢት ምክንያት ክርስቲያኖች ሲለያዩና ቤተ ክርስቲያንም ሲከፋፈል መታየቱ ግልጽ ነው። ከዚያም አልፎ ባልና ሚስት እንኳ ለመለያየት የደረሱበት ሁኔታ እንዳለ ይታወቃል። ስለዚህ የሚለያይና የሚከፋፍል መገለጥም ሆነ ትንቢት ቢነገረን ልንቀበለው አይገባም። እግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ ዓላማውና የሚያስደስተውም የልጆቹ አንድ መሆንና መዋደድ ነው። ሐዋርያው ዮሐንስ "ወዳጆች ሆይ፤ ፍቅር ከእግዚአብሔር ስለሆነ የሚወደውም ሁሉ ከእግዚአብሔር ስለ ተወለደ እግዚአብሔርንም ስለሚያውቅ እርሱ በርሳችን እንዋደድ። ፍቅር የሌለው እግዚአብሔርን አያውቅም፤ እግዚአብሔር ፍቅር ነውና"። ይላል 1 ዮሐ 4:7-8

እንግዲህ እግዚአብሔርን ያወቅነው በፍቅሩ ከሆነ የእግዚአብሔርን ፍቅር የማያንጸባርቅ /የሚቃወም/ መልዕክት ሁሉ ከጌታ የመጣ እንዳልሆነ ልናውቅ ይገባል። ከሁሉም በጣም ግወቅ ያለብን ነገር ቢኖር የምንሰማው ትንቢትም ሆነ መገለጥ ፍሬ እንዳለው ነው። ታዲያ ይህ ፍሬ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ መሆን አለበት እንጂ የሌላ መሆን የለበትም። ምክንያቱም የመንፈስ ፍሬ ሰጣችን ደስታ፤ ፍቅር ነው። መለያየትና መከፋፈል ግን ከሥጋና ከሰይጣን የሚወጣ ነው እንጂ ከእግዚአብሔር አይደለም። ስለዚህ የሚለያይንና የሚከፋፍለን ትንቢት ሆነ መገለጥ ከእግዚአብሔር ነው ብለን ልንቀበል አያስፈልገንም።

3. ፍርድ የሞላበት ትንቢት ከእግዚአብሔር አይደለም

እግዚአብሔር በነቢያቱ በኩል እንደሚገልጽና እንደሚያስጠነቅቅ የተረጋገጠ ነው። ይሁን እንጂ ግሳጌም ሆነ

ማስጠንቀቂያ የጌታን ፍቅር ሲያንጸባርቅ ነው። ትንቢት ለቤተ ክርስቲያን የተሰጠው ክርስቲያኖችን ለማጽኑ ነው። ይህ ከሆነ ደግሞ የምንሰማው ትንቢት ጌታ ከፍርድ ነፃ ያደረጋቸውን የሚያወግዝና የሚኩንን ከሆነ ልንቀበለው አይገባንም። ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ ሲናገር "በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነኔ የለባቸውም" ይላል። ዮሀ 8:1 በእርግጥ እግዚአብሔር እንደሚገልጽ የተረጋገጠ ነው፤ ያም ቢሆን በግሳጌ ቢጀምር በግጽናናት መወረስ ይኖርበታል። እግዚአብሔር ቢሰብርም መልሶ የሚጠግን እንጂ ሰብሮ የሚተው አምላክ አይደለም። ለዚህም ማረጋገጫ በትንቢት ሆሴዕ 6:1-2 ያለውን መመልከት በቂ ነው። "ኑ ወደ እግዚአብሔር እንመለስ እርሱ ሰብሮናልና እርሱም ይፈውሰናል እርሱ መቶናልና እርሱም ይጠግናል። ከሁለት ቀን በኋላ ያድነናል በሦስተኛውም ቀን ያስነሳናል በሕይወትም እንኖራለን" ይላል። ከዚህ ጥቅስ እንደምንረዳው እግዚአብሔር በትግቱ ሊሰብረን ይችላል ነገር ግን ሰብሮ አይተወንም መልሶ ይጠግናል።

ነቢዩ ኤርምያስ ለአገልገሎት በተጠራበት ጊዜ የተሰጠው ቃል በጣም አስገራሚ ነው። "እግዚአብሔርም እጁን ዘርግቶ አፈን ዳሰሰ። እግዚአብሔርም እነሆ ቃሌን በአፍህ ውስጥ አኑራለሁ እነሆ ትነቅልና ታፈርስ ዘንድ ታጠፋና ትገለብጥ ዘንድ ትሠራና ትተክል ዘንድ በእሕዛብና በመንግሥታትም ላይ ዛሬ አድርጌሃለሁ" ይላል። እንደምናውቀው ኤርምያስ ይህን ጥሪ ከተቀበለ በኋላ በእሥራኤል ላይ ታላቅ ነቢይ ሆኖ ለእርባ ዓመታት ተነበየ፤ በጌታ እግዚአብሔር እንደተነገረለት ትንቢቱ የሚገለብጥ፤ የሚነቅል በዚያው መጠን የሚሰራና የሚተክል ነበር። ኤር 1:9-10

ዛሬም እኛ የእግዚአብሔርን ግሳጌና ምክር ለመሰማት ልባችን የተከፈተ መሆን አለበት። ይሁን እንጂ ጌታ የሚገልጽን እንደ ልጆች እንጂ እንደተፈረደባቸው ኃጢአተኞች አይደለም።

ሰላህ ከግላዊው ጋር ግጥሞችን እንጠብቅ። እንደተፈረደብን ብቻ የሚነገረንን ነቢይ አንቀበልም። ለምን ብለን "በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነቷ የለባቸውም" ስለሚል ነው። እግዚአብሔር መልዕክቱን በግላዊ ሊጀምር ይችላል፤ የሚደመድመው ግን በግጥሞችና በመፈወስ ነው።

4. በመንፈስ ቅዱስ አግካይነት የሚነገር ትንቢት ሁሉ ጌታ ኢየሱስን የሚያከብር ነው

መገለጥ ወይም ትንቢት በምንሰማበት ጊዜ መጠየቅ የሚገባን ትንቢቱ የሚያከብረው ግንን ነው? ትንቢቱን ከሰማን በኋላ ዓይናችን ወደ ግን ይመለከታል? የሚለውን ምዘና ትንቢቱ ግለፍ አለበት። ጌታ ኢየሱስ ራሱ ስለመንፈስ ቅዱስ ቢናገር "እርሱ ያከብረኛል ከእኔም ካለው ወሰዶ ይነገራችኋል" ብሎአል። መንፈስ ቅዱስ በመጣ ጊዜ የሚያደርገው ቢኖር ጌታ ኢየሱስን ከፍ ከፍ ማድረግ ነው። ሰላህ ይህንን እውነት ቸል ብንል በሰማነው ትንቢት መልዕክቱን ያስተላለፈልንን ሰው እንድናከብር ዓይናችንን ከጌታ ላይ እንከተን ወደ ሰው እንድንመለከት የሚያደርገን ከሆነ፤ ያ ትንቢትም ሆነ መገለጥ ከመለከት አይደለምና አንቀበለውም።

5. እግዚአብሔር በአገልጋዮቹ በኩል ቢናገር እኛም አድማሮች የመንፈስ ምስክርነትን እናገኛለን

በሆነው ነገር ሁሉ የምንጠራጠርበት አንዳች ነገር ቢኖር፤ እውነቱን የምንለይባቸው ሦስት አጠቃላይ መግሪያዎች አሉ እነርሱም፤

- ሀ. የቃሉ ምስክርነት
- ለ. የቅዱሳን ምስክርነት

ሐ. የመንፈስ ምስክርነት ናቸው።

እነዚህ ሦስት ዓቢይ መመዘኛዎች ትንቢትና መገለጥን ለመፈተን ብቻ ሳይሆን፤ በፈታችን የሚገኘውንና ልንወሰደው ስላለን ማንኛውም እርምጃ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማስታወቅና ለመለየት ይረዱናል። ከእነዚህ አንደኛው የመንፈስ ምስክርነት ነው።

ሰላህ የእግዚአብሔር ልጆች የሆኑ ሁሉ የመንፈስ ምስክርነት በውስጣቸው ያገኛሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልዕክቱ ላይ ሰላህ ቢናገር "ያ መንፈስ ቅዱስ ራሱ ይመሰክራል" ይላል። ሮሜ 8:16 ክርስቲያኖች መረዳት የሚገባን ነገር ቢኖር በውስጣችን የእግዚአብሔር መንፈስ ካልመሰከረልን በስተቀር ምንም መልእክት መቀበል የለብንም። ሐዋርያው ዮሐንስ በመጀመሪያ መልእክቱ ቢናገር "እናንተስ ከእርሱ የተቀበላችሁት ቅባት በእናንተ ይኖራል ግንም ሊያስተምራችሁ አያስፈልጋችሁም፤ ነገር ግን የእርሱ ቅባት ስለ ሁሉ እንዲያስተምራችሁ እውነተኛም እንደሆነ ውሸት እንዳልሆነ እናንተንም እንዳስተማራችሁ በእርሱ ኑሩ"። 1ዮሐ 2:27 1ዮሐ 2:26 ሐዋርያው ዮሐንስ እንዳለው በውስጣችን ያለው የጌታ መንፈስ እውነትን ከሠሰት እንለይ ዘንድ ይረዳናል።

አንዳንድ በጉባዔም ሆነ በግለሰብ የሚነገሩ የትንቢትና የመገለጥ መልዕክቶች፤ መፈታትን ከማምጣት ይልቅ የጉባዔውን ወይም የግለሰቡን ሕይወት ያስራሉ። ያም ለጸሎት ሕይወታችንም ሆነ ከቃሉና ከክርስቲያኖች ጋር ለሚኖረን ኅብረት ትልቅ እንቅፋት ነው። የሚያስጨንቀንና የጉባዔውን መንፈስ የሚያስር ትንቢት ከጌታ ሰላህን መቀበል የለብንም። እግዚአብሔር የሰላም እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም፤ በግል ሕይወታችን ሆነ በጉባዔ ሁከት የሚያስከትል ትንቢት ስንሰማ መመርመርና በእግዚአብሔር ቃል መመዘን ይኖርብናል።

6. እውነተኛ ትንቢት ይፈጸማል

እግዚአብሔር በቃሉ ላይ ትንቢትን ሆነ መገለጠቱን እንመዝገባቸው ዘንድ ከሰጠን መንገዶች አንደኛው በዘጸም 18:21-22 የሚገኘው ሲሆን ቃሉም እንደዚህ ይላል "በልብህም እግዚአብሔር ያልተናገረውን ቃል እናውቅ ዘንድ እንዴት ይቻላል? ብትል ነቢዩ በእግዚአብሔር በም በተናገረ ጊዜ የተናገረው ነገር ባይሆን ባይመጣም ያ ነገር እግዚአብሔር ያልተናገረው ነው፤ ነቢዩ በድፍረቱ ተናግሮታል እርሱን አትፍረው"።

በቃሉ ላይ እንደምንመለከተው ከእግዚአብሔር መንፈስ የመጣ መልዕክት ሁሉ ይፈጸማል። ነገር ግን ነቢዩ የተናገረው ባይፈጸምና ባይሆን የተናገረው ከልቡ አውጥቶ እንጂ እግዚአብሔር ተናግሮት አይደለም ግለት ነው። እንዲህ ዓይነቱን ሁኔታ ከአንድም ሁለት ጊዜ በአንድ ሰው ሕይወት ተደጋግሞ ከተመለከትን ግለሰብን ግንጋገር መምከር ይኖርብናል እንጂ ይህን የመሰለ ግልጽ የሆነ ሰው በቸልተኝነት በግለፍና በጅምላ ተከታይ መሆን የለብንም።

ሰነቢዩ ሳሙኤል እውነተኛ ነቢይነት መጽሐፍ ቅዱስ ሲገልጽ "ሳሙኤል አደገ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነበር፤ ከቃሉም አንዳች በምድር አይወድቅም ነበር" ይላል። ሳሙኤል ከእግዚአብሔር መሆኑ የታወቀው የሚናገረው ቃል በመፈጸሙ ነው። ዛሬም አንድ ነቢይ እውነተኛ የኒታ መልዕክተኛ መሆኑን የምናውቀው በዚህ ነው።

7. ትንቢትና መገለጥ አስቀድሞ ለእኛ የተገለጠውን ግረጋገጫ ነው

ሰለትንቢት ሆነ ሰለመገለጥ መረዳት የሚገባን ለእኛ ቀደም ሲል በመንፈሱ ጌታ የገለጠውን ግረጋገጫ መሆኑን እንጂ በልባችን መንፈስ ቅዱስ ያላስቀመጠውን አዲስ ነገር የምንሰግበት

መንገድ አለመሆኑን ነው። ይህን ባለመረዳት ብዙ ጊዜ ከፍተኛ ሰውነት ይደርጋል፤ ይኸውም ግለሰቡ አስቀድሞ ከመንፈስ ቅዱስ በግሉ ያልተረዳውን ነገር ለምሳሌ ሰለሙሉ አገልግሎትና ጋብቻ በመሳሰሉት ዓቢይ ነገሮች ላይ ብዙ ሰዎች ትንቢት በመናገር በሰዎች ሕይወት ላይ ትልቅ መደናገጥን የፈጠሩበት ወቅት አለ። እግዚአብሔር ፈቃዳችንን የሚጋፋና የሚያስደነግጠን አምላክ አይደለም። እግዚአብሔር ይህን እንድታደርግ ወይም እንድታደርጊ አማል አዛዥ፤ ካልታዘዘክ ወይም ካልታዘዘክ ትቀጣለህ ወይም ትቀጫለሽ፤ የሚል መልዕክት ተነግሯቸው፤ በነገሩ ተሸብረው ምክር የጠየቁኝና የጸለይኩላቸው ሰዎች ነበሩ። ምን ምክር ትሰጠኛለህ ብለው በጠየቁኝም ጊዜ እኔም ባለግወላወል የሰጠኝቸው መልስ፤ የተነገረህ መልዕክት ከእግዚአብሔር አይደለም የሚል ነበር። ምክንያቱም በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰላምን የሚሰጥ እንጂ፤ የሚያስጨንቅ አምላክ አይደለም። ሁለተኛ ቀደም ሲል እንደገለጥኩት እግዚአብሔር አስቀድሞ ለግለሰቡ በሆነ መንገድ ሳይናገር፤ መልዕክተኛውን አይልክም።

በእርግጥ ድምጹን መስማት በማንችልበት ሁኔታ ውስጥ በንሆን ጌታ ነቢያቱን ይልካል። ይህን እንጂ በመሠረቱ ትንቢትና መገለጥ ቀደም ሲል ከቢይ የሰማውን ድምጽ የምናረጋግጥበት ግንተም እንጂ እንደው ዝም ብሎ የሚመጣ ዱብ ዕዳ አይሆንም።

8. እግዚአብሔር ሃሳቡን በመለዋወጥ አያደናግርም

እውነተኛ ነቢይ አንድ ጊዜ ይናገራል፤ ተመልሶም ስለተናገረው ነገር አይጸጸትም። ምክንያቱም መልዕክቱን ከማን እንደተቀበለና ከልቡም እንዳልወጣ ያውቃልና። እግዚአብሔር ያልከው ከሆነ ግን ተመላልሶ የተናገረውን እያሰላሰለ ይታወካል፤ ስለተናገረው ነገር እርግጠኛነት ካልተሰገው ከገሊና ክስ ለመጻን ሲል የተናገረውን ትንቢት በትንቢት ሊያሻሽለው ወይም ሊሽረው

ይጥክራል።

እግዚአብሔር አንድ ጊዜ ሂድ ካለ፣ ነገ ደግሞ አትሂድ አይልም። ዛሬ ሰጥቻለሁ ያለውን ነገር ነገ ወሰጃለሁ በማለት አያደናግርም። ይህ ጠባይ በእኛ በሰዎች ላይ የሚታይ እንጂ የእግዚአብሔር ባሕርይ እንዲህ ሆኖ አይደለም። በእርግጥ በእግዚአብሔር ቃል እንደተጻፈው አጠፋለሁ ያለውን ሕዝብ፣ ጌታ የሰዎችን ንብሐ በመመልከት ምሕረት ያደረገበት፣ ጊዜ ብዙ ነው። ይህም በትንቢት የናሰ መጽሐፍ ውስጥ ግልጥ ሆኖ እናየዋለን። ታዲያ ይህ ግለት እግዚአብሔር በሁኔታዎች ሁሉ ሃሳቡን ይለውጠዋል ግለት አይደለም። እንዲህ ከሆነ እግዚአብሔርን በሰዎች ደረጃ አስቀመጥነው ግለት ነው። ጌታም "ቃሊ ኮሚያልፍ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይሻላል" ቢል ቃሉ የማይለወጥ፣ እርሱም ቢቃሉ የሚጸና አምላክ መሆኑን ሲያበክር ነው።

ሰላህ አንድ ሰው ዛሬ ያመጣልንን መልዕክት ነገ ደግሞ በሌላ ትንቢትም ሆነ መገለጥ ሊያሻሽለው ወይም ሊለውጠው ቢሞክር መደናገጥ አይኖርብንም። ይህ አኳኑን የግለሰቡን ሁኔታ ይገልጻልናል እንጂ በእግዚአብሔር ላይ ጥያቄ ሊያሳድርብን አይገባም። ሰላህ በጠቅላላው ስለሚያመጡት መልዕክት እርግጠኛነት የማይሰጥባቸውና ግወላወል የሚታይባቸውን ነቢያት፣ በስህተት መንገድ ላይ እንዳሉ አውቀን ለእነርሱ መጸለይ ይኖርብናል።

ትንቢት ሆነ መገለጦችን እውነተኛነታቸውን ልንመዝንባቸው የምንችልባቸው ስምንት መንገዶችን በመጥቀስ ለእያንዳንዳቸው ገለጻ ሰጥቻለሁ። ይህንንም ያደረግሁበት ምክንያት፣ ብዙውን ጊዜ በክርስትና ሕይወት ጀግሪ የሆኑና፣ የእግዚአብሔርን ቃል በጥልቅ የማያውቁ ወገኖች ትንቢቶችንና መገለጦችን መመርመር፣ መመዘንና መፈተንን ባለማወቃቸው፣ ብዙውን ጊዜ ታላላቅ ችግሮች ውስጥ ወድቀው ስለሆኑ፣ በዚህ አጋጣሚ ለአኩ የሚጠቅም ትምህርት ለመተው አላቢ ነው። ሰላህ እነዚህን ነጥቦች

በድምሩ ስናስቀምጣቸው መልዕክቱን የሚያመጣልንን ሰው ግንኙነትን ግወቅና መረዳት፣ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ድምጽ ባሕርያት ግወቅና የምንመዘንባቸውን መንገዶች መገንዘብ ናቸው።

አስቀድሜ እንደገለጽኩት እግዚአብሔር የጠራን በሌሎች ሰዎች የሕይወት ጥገ ሥር ጥገኞች ሆነን እንድንኖር አይደለም። ምንም ጊዜ ቢሆን እኛ ተዘጋጅተን ከተገኘን ጌታ በግላችን ሊገናኘንና ድምጹን ሊያሰማን ይፈልጋል። ሰላህ እንደልጆች እርሱን ተጠግተን መኖር ይገባል። ይህም ግለት የሌሎችን አገልግሎት አናከብር ግለት አይደለም። ጌታ ስጦታዎችን የሰጠው ቤተ ክርስቲያን እንድታደግበትና እንድትታነጽበት ነውና ስጦታዎችንና ጌታ የሚናገርባቸውንም ሰዎች ሁሉ እናከብራለን። ነገር ግን ችግሩ ቤተ ክርስቲያን እንድታደግበትና እንድትታነጽበት ነውና ስጦታዎችንና ጌታ የሚናገርባቸውንም ሰዎች ሁሉ እናከብራለን። ነገር ግን ችግሩ ከቤተ ክርስቲያን ውጭ ምዕመናን በሚለሳለሱበት ጊዜ ትንቢት የሚናገሩ ሰዎች መብዛትና በዛው መጠን ስህተት መፈጥሩ ስለሆነ፣ በተቻለ መጠን ሚዛናዊ አስተሳሰብ ይዘን በአስተዋይነት መመላለስ ይኖርብናል።

በየግላችን የእግዚአብሔርን ድምጽ እንድንሰማ የጌታ ፈቃድ ከሆነ፣ ወደ ራሳችን ተመልሰን የራሳችንን ሕይወት መመርመር ይኖርብናል። በእርግጥ ድምጹን እየሰማን ነው ወይ? ወይስ ይህ ያልደረሰንበት ልምምድ ለአንዳንድ ክርስቲያኖች ብቻ የተሰጠ ይመስለናል? የሚቀጥለው ምዕራፍ እነዚህን ጥያቄዎች መሠረት በማድረግ የጌታን ድምጽ መስማት እንደሚገባንና ግድረግ ያለብንን ዝግጅት ይነግረናል።

ምዕራፍ አራት

የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ምን ግድረግ አለብኝ

ባለፉት ገጾች እግዚአብሔር በሚናገርባቸው መንገዶችና ሁኔታዎች በዝርዝር ተነጋግረናል። እግዚአብሔር የሚናገር አምላክ ነው፤ ነገር ግን ድምጹን የምንሰማው መስማት በምንችልበት ሁኔታ ውስጥ ስንሆን ነው፤ በእነዚህ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ሁለት ዓባይት ጥያቄዎችን እንመልከት። የመጀመሪያው ጥያቄ ለመሆኑ የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ምን ግድረግ አለብኝ? የሚል ሊሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ እንዴት መስማት ይገባኛል? የሚል ነው።

አምላካችን የሚናገር አምላክ ነው፤ ድምጹንም የሚሰማ ደግሞ ሕያውያን የሆኑና አዲስ ልደትን ያገኙ ሰዎች ናቸው መንፈሱ ሕያው ያልሆነና ዳግም ያልተወለደ ሰው ከመንፈሳዊው ዓለም ጋር ገንኙነት ስላሌለው ሰማያዊውን ድምጽ ይሰማ ዘንድ አይችልም። የሞተ ሰው ሕዋሳቱ በሰማያዊ ግዮት፤ ግሸተት፤ መስማት እንደማይችል ሁሉ እንዲሁም በመንፈስ የሞተ ሰው ሰማያዊውን የእግዚአብሔርን ድምጽ ይሰማና ይለግመድ ዘንድ አይችልም። ምክንያቱም መንፈሱ ሕያው ስላልሆነ ነው። በእነዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ ሲናገር "በኤጩካታችሁና በዘደላችሁ ሙታን ነበራችሁ" ይላል። በእነዚህ የጌታን ድምጽ መስማትና ግድመጥ በመንፈስ ቅዱስ ዳግም ለተወለደና በመንፈሱ ሕያው ለሆነ ሰው ብቻ

የተሰጠ መብት ነው።

ሕይወቱ የተለወጠና መንፈሱ ሕያው የሆነ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ድምጽ በተለያየ መንገድና ሁኔታ ይሰማል። ጌታ ኢየሱስ "በጉቺ ድምጹን ይሰማሉ" እንዳለው ሁሉ የእርሱ የሆኑ ሁሉ ድምጹን ይሰማሉ፤ ሕይወታቸውም በድምጹ ይነካል። በእነዚህ አንድ ክርስቲያን የተጠራው የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማትና በዚያ አቅጣጫ ሕይወቱን ለመምራት ነው። ታዲያ ይህ ከዚህ ለምን ድምጹን መስማት ይሳነናል? በለምንሰ በክርስትና ሕይወታችን ውስጥ የጌታን ድምጽ እንደሚገባን እንሰማም? እግዚአብሔር መናገሩን በላሚያቶም ነው? ወይስ መስማት በማንችልበት ሁኔታ ውስጥ ስላለን ነው? በእርግጥ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እንደተገለጠው በብሉይ ኪዳን ጊዜ ቅዱሳን የእግዚአብሔርን ቃል ወይም ድምጹን ያልሰሙበት የጸጥታ ዘመናት እንደነበር የታወቀ ነው። በ1 ሳሙ 3:1 ላይ እንደተገለጠው "በዚያም ዘመን የእግዚአብሔር ቃል ብርቅ ነበር ራዕይም አይገለጥም ነበር" ይላል። ከዚህ ሌላ በብሉይና በአዲስ ኪዳን መሃከል አራት መቶ የጸጥታ ዘመናት እስራኤል እንዳሳለፈ የታወቀ ነው። ለዚህም ብዙ ምክንያቶች ሲኖሩ፤ ከምክንያቶቹ አንዱ ያ ዘመን የእግዚአብሔር አብ ዘመን ስለነበር፤ መንፈስ ቅዱስ በተወሰነ ጊዜ በተወሰነ ቦታ እየተገኘ መልዕክቱን ያስተላልፍ ነበር። ይህ ዘመን የመንፈስ ቅዱስ ዘመን ስለሆነ ዘወትር ከአግኖና ከዜተ ክርስቲያን ጋር ይኖራል። ዮሐ 14:15-17፤ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት አዲስ ልደት አግኝተናል ዮሐ 3:6፤ በመንፈስ ቅዱስ ታትመናል ኤፌ 4:30፤ ስጦታዎችን ተቀብለናል 1ቆሮ 12:7፤ ከሁሉም በላይ የማይለወጠውን ቃሉን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት አግኝተናል 2ኢጥ 1:20-21፤ በእነዚህ መንፈስ ቅዱስ ከእኛ ጋር ስላለና ስጦታዎቹም ስለተሰጡ ከሁሉ በላይ ደግሞ ሕያው ቃሉ መጽሐፍ ቅዱስ ስላለን፤ ድምጹን ዘወትር ለመስማት

እንቸላለን ግለት ነው።

ቀደም ብዬ እንደገለጥኩት ክርስቲያኖች ሆነን አንዳንዴ ድምጹን ለመስማት የሚሳነን ጊዜ አለ። ለዚህም የተለያዩ ምክንያቶች አሉ፤ እርሱን ለመዘርዘር ከልምምዴ ያገኘንታቸውንም መረጃዎችና የመፍትሄ ሃሳቦች የሚመስሉኝን ባቀርብ እወዳለሁ። የመጀመሪያውና ተቀዳሚው ምክንያት፤ በጌታ ፊት ጊዜ አለመውሰድ ነው። እግዚአብሔርን ማድመጥ የሚችሉት በእግዚአብሔር ፊት ጊዜ የሚወሰዱ ሰዎች ብቻ ናቸው። ብዙ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት እንደሚሹ ይናገራሉ፤ ነገር ግን ብዙ ጊዜ ለጸሎትና ለቃሉ አይሰጡም፤ ዳዊት "ቆይቼ እግዚአብሔርን ደጅ ጠናሁት እርሱም ዘንቦል አለልኝ" ይላል። ስለዚህ በእርግጥ ድምጹን ከፍፈትን ለእግዚአብሔር ብዙ ጊዜ መስጠት ይኖርብናል። ከእግዚአብሔር ድምጽን የሰሙ ሰዎችን በመጽሐፍ ቅዱስ ሆነ በታሪክ በንመለከት፤ አእምሮአቸውን ሰብስበው መንፈሳቸውን አዘጋጅተው እግዚአብሔርን በትዕግሥት የጠበቁ ሰዎች ብቻ ናቸው። ይህን በንመለከት የጸሎት ሕይወታችንና ከቃሉ ጋር ያለንን ግንኙነት መመርመር ይኖርብናል።

ሁለተኛው እግዚአብሔር በአንድ መንገድ ብቻ እንዲናገረን መጠበቅ የጌታን ድምጽ እንዳንሰማ ይከለክላል። ለመሆኑ እግዚአብሔርን ልናዘውድ በእኛ መንገድ እንዲሠራ እንገባለን። ዘንድ እኛ ግን ነን? ኢሳያስ ስለዚህ ሲናገር "የእግዚአብሔርን መንፈስ ያዘዘ ወይስ አግካሪ ሆኖ ያስተግረ ግን ነው? ወይስ ከግን ጋር ተመካከረ? ወይስ ግን መከረው? ይላል ኢሳ 40:13። ስለዚህ ጌታ ራሱ እንዴት እንደሚናገረንና ምን እንደሚያስፈልገንም ስለሚያውቅ የሚናገርበትንም መንገድ ለእርሱ መተው ይኖርብናል። በኢዮብ 33:14 እንደተገለጠው "እግዚአብሔር በአንድ መንገድ በሌላም ይናገራል ሰው ግን አያስተውልም" ይላል። አስቀድሞ እንደገለጥኩት እግዚአብሔር በብዙ ሁኔታዎች ሊናገረን ስለሚችል

የኛ ድርሻ ዓይኖችንና ልባችንን ከፍተን ማድመጥ ብቻ ሊሆን ይገባል።

ሦስተኛው ምክንያት አለመታዘዝ ነው። እግዚአብሔር በመደጋገም ድምጹን የሚያሰማው ከዚህ ቀደም ጽምጹን ሰምተው ሊታዘዙ ነው። ለዚህም አባባሌ ግረጋግጫነት ከመጽሐፍ ቅዱስ አንዳንድ ክፍሎች ለመጥቀስ እወዳለሁ። በ1 ሳሙኤል 8:11 ያለውን በንመለከት፤ ሳሌል የእግዚአብሔርን ድምጽ የሚሰማ በእግዚአብሔር የሚመራ ሰው ነበር። ነገር ግን ሳሌል የእግዚአብሔርን ድምጽ ሰምቶ ባለመታዘዙ ሳሙኤል ወደ ሳሌል መጥቶ "መታዘዝ ከመሥዋዕት ማዳመጥም የአውራ በ7 ስብ ከግንቅረብ ይበልጣል"። ሲል ተናገረው 1ሳሙ 15:22። ከዚያ በኋላ ሳሌል በገሉም ሆነ በሳሙኤል በኩል የእግዚአብሔርን ድምጽ ሊሰማ አልተፈቀደለትም። ታዲያ ሳሌል ከእግዚአብሔር ለመስማት ባለመቻሉ ከጭንቀቱ የተነሣ እስከ ጠንቋይ ድረስ እንደሄደ መጽሐፍ ቅዱስ ይነገረናል።

ይህ የሳሌል ታሪክ አለመታዘዝ የግድለኝነት ውድቀት የሚገልጽ ነው፤ ውድቀቱ ግን የሚመጣው ድምጽን ካለመስማት የተነሳ ነው። በሌላ አቅጣጫ በንመለከት ደግሞ ድምጹን ሰምተው ሊታዘዙ ለነበሩት ነዚያት እግዚአብሔር በመደጋገም ሲናገራቸው እንመለከታለን። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ስለዚህ ጉዳይ የሚያስተምረን አንድ ክፍል አለ፤ ይኸውም የሚገኘው በሉቃ 10:25-28 ነው፤ ከቃሉ እንደምንመለከተው አንድ አዋቂ ወደ ኢየሱስ መጥቶ ይፈትነው ዘንድ "መምህር ሆይ የዘላለምን ሕይወት እንድንወርስ ምን ላድርግ?" አለው። ጌታም "በሕግ የተጻፈው ምንድን ነው? እንዴትስ ታነሳለህ?" አለው። ሕግ አዋቂውም እግዚአብሔርን በፍጹም ልብ፤ በፍጹም ነፍስ ስለመውደድ፤ ባልገጀራን እንደራሱ ስለመውደድ የሚናገረውን ሕግ ዘረዘረለት ኢየሱስም "እውነት መለሰህ ይህን አድርግ በሕይወትም ትኖራለህ" አለው። እዚህ ላይ እንደምንመለከተው፤ ጌታ የሚያውቀውን የሰጠውን አስቀድሞ

እንዲያደርግ አደፋፈረው እንጂ፤ አዲስ ነገር አልተናገረውም። በሌላ አነጋገር ጌታ ያለው አስቀድሞ ለምታውቀውና መጀመሪያ ለሰማኸው ቃል በትታዘዝ የሚቀጥለውን እነገርሃለሁ ግለቱ ነው።

ብዙ ሰዎች የእግዚአብሔር መንፈስ በሙላት እንዲወርድባቸው ይጻፋሉ፤ ስንቶቹ ግን መንፈስ ቅዱስን ለመታዘዝ ዝግጁ እንደሆኑ አላውቅም። ጌታ ኢየሱስ ስለመንፈስ ሲናገር "የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከፊት አይናገርምና የሚመጣውንም ይነግራችኋል። እርሱ ያከብረኛል ለእኔ ካለኝ ወሰዶ ይነግራችኋል" ዮሐ 16:13-14 አብ ሲመሰክር "የምወደው ልጄ እርሱ ነው እርሱን ስሙት" እንዳለ ወልድ ደግሞ ለመንፈስ ቅዱስ የሰጠው ምስክርነት "ለእኔ ካለኝ ወሰዶ ይነግራችኋል" የሚል ነው ይህም ግለት እንድንሰማና እንድንታዘዝ ነው። በሐዋ ሥራ 5:32 ሲናገር "እኛም ለዚህ ነገር ምስክሮች ነን ደግሞም እግዚአብሔር ለሚታዘዙት የሰጠው መንፈስ ቅዱስ ምስክር ነው"። ከዚህ ጥቅስ እንደምንመለከተው መንፈስ ቅዱስ የሚሰጠውና የሚወርደው በሚታዘዙት ላይ ነው። ከእግዚአብሔር ከምንሰማው ድምጽ ስንታዘዝ እግዚአብሔር ታዋቂነታችንን በግንዛቤ ድምጹን ያሰማናል።

የእግዚአብሔርን ድምጽ እንዳንሰማ የሚያደርገን አራተኛው ነጥብ በእኛና በእግዚአብሔር መካከል የቆመ ገደብ ሲኖር ነው። ብዙውን ጊዜ በክርስቲያኖች መካከል ኃጢአት ተብለው የሚጠሩት፤ ወይም በቤተ ክርስቲያን ተደጋግሞ ሲሰበክ እንደምንሰማው ጉልተው የሚታዩ ኃጢአቶች የሚባሉት ዝሙት፤ ሌብነት፤ በክፉ ሰብ መያዝ የመሳሰሉት ብቻ ይመስላሉ። ነገር ግን እነዚህ ብቻ ሳይሆኑ ቲም መያዝ፤ መራርነት፤ ሌላውንም ወንድም ወይም እህት በአንደበት ግብረል እንደሌላው ኃጢአቶች ሁሉ በእግዚአብሔር የተጠሉ ኃጢአቶች ናቸው። ታዲያ እነዚህንና ሌሎችም ኃጢአቶች ተወምረው በእኛና በእግዚአብሔር መካከል ገድገዳን በመፍጠር የእግዚአብሔርን ድምጽ እንዳንሰማ ያደርገናል። ጌታ ኢየሱስ

በተራራ ሰብኮቱ ስለዚህ ሲናገር እንደዚህ አለ "እንግዲህ መቼን በመስጪያው ላይ ብታቀርብ በዚያም ወንድምህ እንዳች በአንተ ላይ እንዳለው ብታስብ በዚያ በመስጪያው ፊት መቼን ትተህ ሂድ አስቀድመህም ከወንድምህ ጋር ታረቅ በኋላም መጥተህ መቼን አቅርብ" ይላል። ግብ 5:24 ከዚህ ጥቅስ እንደምንመለከተው በእግዚአብሔር ፊት የምናስተካከለው ነገር እያለ ቸል ብንልና በራሳችን ግስተዋል መደገፍ ስንጀምር ድምጹን ለመስማት አለመቻል ብቻ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔር መንፈስም ከእኛ እየሸሸ ባዶነታችን እንቀራለን።

ተቀድሰን በመንፈስ በምንመላለስበት ጊዜና እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስንኖር እግዚአብሔር ድምጹን ያሰማናል። አዳምና ሔዋን በኤደን ገነት ውስጥ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ትፅዘኑን ጠብቀው በሚኖሩበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር በኤደን ገነት በግለፍ ድምጹን ያሰማቸው ነበር። በኃጢአት ላይ ወድቀው ከኤደን ገነት ከተባረሩ በኋላ ከተገፈፉት በረከቶች አንዱ የአምላካቸውን ድምጽ አለመስማት ነበር። ዛሬም ኃጢአትን በጊዜውና በሰዓቱ በገሰሐ ካላወገድነው ከግፋጥፋጥ አልፎ በእኛና በእግዚአብሔር መካከል ታላቅ የጠብ ገድገዳ ይሆናል።

የእንዳንድ ክርስቲያኖችን ምስክርነት ሰማ በግም አዝናለሁ፤ የሚናገሩትም ቃል ይህን ይመስላል፤ "ድሮ እግዚአብሔር በተለያዩ መንገድ ይናገረኝ ነበር፤ ዛሬ ግን ድምጹን አልሰማም በሕይወቴም ላይ የመንፈስ ቅዱስ ምሪት የለኝም"፤ የሚል ነው። በዚህ ዓይነት ሕይወት ውስጥ በምንሆንበት ጊዜ የችግራችንን መንስዔ አውቀን በእግዚአብሔር ፊት ቶሎ በመቅረብ ግስተካክል ይኖርብናል። በተቀረ ከመንፈስ ቅዱስ ዳግም ለተወለደ ክርስቲያን ያለ እግዚአብሔር ድምጽ መኖር በግም እስኪ ሕይወት ነው።

አምስተኛው የእግዚአብሔር ድምጽ እንዳንሰማ የሚከላከለን በግላችን እግዚአብሔርን ከግዳመጥ ይልቅ በሌሎች ሰዎች ላይ

በንታመን ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የትንቢትና የመገለጥ ስጦታዎች ያሏቸው ወንድሞችና እህቶች ያስፈልጉናል፤ ይሁን እንጂ የእነዚህ እህቶችና ወንድሞች መኖር በግላችን በእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነትና ልምምድ እንዲሸፍንብን አይደለም። የእነዚህ ስጦታዎች ዋና ዓላማ አስቀድመን በግላችን የሰግነውንና የተገለጠልንን ለማረጋገጥ እንጂ በግላችን ከጌታ ጋር ያለንን ግንኙነት ይተካ ዘንድ አይደለም። በዚህ አቅጣጫ ብዙ ጊዜ ባልበሰሉ ክርስቲያኖች መካከል ስህተት ሲፈጠር ይታያል፤ ከስህተትም አልፎ የኑፋቱ ትምህርት ግለት ከእግዚአብሔር ቃል የማይለግግ ደክትሪን ተከትለው ወደ ጥፋት ሊገቡም ታይተዋል።

ሌሎች ሰዎችን በስጦታቸው አግኝቶት በሚያመጡልን መልእክት መታመን ከፍተኛ ስህተቶችን ያስከትላሉ። ከእነርሱም መካከል ዋናዎቹ የሚከተሉት ናቸው። አንደኛ ዓይኖችን ከጌታ ላይ እንሰተን ሰዎች ላይ እንድናደርግ ያደፋፍራሉ፤ ይህም የእግዚአብሔር ቃል እንደሚናገረው ከፍተኛ ስህተት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለዕብራውያን ክርስቲያኖች በጻፈው መልዕክት ላይ እንዲህ ይላል "ስለዚህ ከሰግነው ነገር ምናልባት እንዳንወሰድ አብልጠን ልንጠነቀቅ ያስፈልገናል"። ዕብ 2:1 ሐዋርያው ይህን የተናገረው አይሁድ በብሉይ ኪዳን ጊዜ በመላዕክት በኩል የእግዚአብሔርን ቃል ይሰሙ ነበርና ከዚህም የተነሳ ሃሳባቸው፤ ትምህርታቸው ንግግራቸው ሁሉ ስለመላዕክት ነበር። ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ በዕብ ምዕ 1 ኢየሱስ ክርስቶስ ከመላዕክት የበለጠ መሆኑን ግልጽነት ነበረበት። ከዚያ ወደ ምዕ 2 ስንመጣ ከላይ እንደጠቀስኩት ከሰግነው ነገር እንዳንወሰድ ለእርሱ አብልጠን እንጠንቀቅ በግለት ግሳቢያ ይሰጠናል። ጳውሎስ ለግለት የሚፈልገውን በሌላ አነጋገር ብንተረጉመው ይህን ይመስላል፤ በእርግጥ በመላዕክት በኩል ብዙ መልዕክቶችን ተቀብለናል፤ ይሁን እንጂ ዛሬ ራሱ ቃል የሆነው የእግዚአብሔር ልጅ ስለተሰጠን፤

ፊታችንን ወደእርሱ መመለስ አለብን እንጂ በመላዕክት ልንታመን አይገባም ግለቱ ነው። እንግዲህ ስለመላዕክት ይህ ከተነገረን ዘንድ ዛሬ በላሚያገለግሉን እግዚአብሔር ስለሚባርክቸው ሰዎች የተነገረን ደግሞ "ወንድሞች ሆይ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ" ዕብ 3:1 የሚል ነው።

ሌላው ግስተዋል የሚገባን፤ ስጦታ ያላቸውን ክርስቲያኖች ብንከተል በሕይወታቸው ላይ የምናደርሰው አደጋ ነው። ችግር በገጠመን ጊዜ ሁሉ እንዲህ ያሉ ወንድሞችን እየፈለግን እንዲጸልዩልን የጌታን መልእክት እንዲነግሩን ብንጠይቅ የጌታ ተከታዮች ከመሆን ይልቅ ቀስ በቀስ የእነርሱ ተከታዮች ሆነን እንቀራለን። አሠራሩ ከሆነ እግዚአብሔር እኛ የተረዳነውንና የሰግነውን፤ በደብዳቤ ያረጋግጥልን ዘንድ በሌሎች ሊናገረን ይችላል። ያም ቢሆን ዓይኖችን ከሰዎች ላይ ግንኙነት ይኖርብናል። አለዚያ ግን ሰዎችን በተከተልን ቁጥር የእኛ ሕይወት መጉዳቱ ብቻ ሳያንስ አገልጋዬም የጌታን ክብር ለእርሱ እያደረገ እንዲታበይ ለሰይጣን በር እንዲከፍት እንጥፋለን። በኋላም የመንፈስ ቅዱስ ግስተላለፊያ አሸንዶ መሆኑን እየረገ በትዕቢት ይያዛል፤ ትዕቢት ደግሞ ከፍተኛ ውድቀትን የሚጋብዝ አደገኛ በሽታ ነው። ስለዚህ በትንቢትና በመገለጥ ስጦታዎች የተባረኩ ወንድሞችና እህቶችም ሌሎች ክርስቲያኖች እነርሱን የመከተል ባሕርይና አዝማሚያ ሲያሳይዋቸው፤ የግስተግር ቢያስፈልግም የመገሰጽ ኃላፊነት አለባቸው።

ሦስተኛ በሌላ ሰው ላይ መደገፍ የሚያስከትለው አደጋ በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት ሕይወታችን እንድንደክም ያደርገናል። አንዳንድ ክርስቲያኖች ለመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የሚሰጡት ትኩረት ከሚገባው በላይ ስለሆነ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ለማንበብና ለማጥናት ጊዜ የላቸውም። አንዳንዶችም ከመዘመርና መሳሪያ ከመጫወት በስተቀር፤ እንደሚገባ የእግዚአብሔርን ቃል የሚያዝቡትና

የሚያጠነብት ጊዜ የላቸውም። የእግዚአብሔር ቃል በምንም አይተካም፤ በትንቢት፤ በመግለጥ፤ በመዝሙር አይተካም። ሴፕሮስ በመልዕክቱ እንደተናገረው "ከእርሱም ይልቅ እጅግ የጸና የትንቢት ቃል አለን" ይላል። 2ኢፕ 1:19 ተፈትኖ ያለፈ፤ ከዘርና ከወርቅ የከበረው፤ የእግዚአብሔር ቃል ስለአለን ለእርሱ አብልጠን መጠንቀቅ ይገባል። በአንዳንድ ስፍራ ክርስቲያኖች የሚንበረከኩት ትንቢትና መግለጥን ብቻ ተስፋ አድርገው ይመለሳል። ምክንያቱም እንደዚህ ላሉ ሰዎች ጌታ የባረካቸው የሚመስላቸው ትንቢት የሰሙ ጊዜ ብቻ ነው። በእርግጥ ትንቢተኛና መግለጦች እንድንባረክባቸውና እንድንታነጽባቸው ተስተውናልና አያስፈልጉንም ማለት አይደለም። ቢሆንም የእግዚአብሔርን ቃል ሊተኩልን አይችሉም። ስጦታውም ያላቸው ክርስቲያኖች ቢሆኑ የእግዚአብሔርን ቃል አይተኩም፤ ስለዚህ ድምጹን ለመስማት በጸሎት የእግዚአብሔርን ቃል በማንበብ መትጋት ይኖርብንል እንጅ የገድ ትንቢትና መግለጦችን በመፈለግ ብቻ ወደ ሌሎች ሰዎች መሄድ አይገባንም። በሚቀጥለው ምዕራፍ በሚገባ እንደማብራራው አስፈላጊ በሚሆንበት ጊዜ እግዚአብሔር በትክክለኛው ወቅት መልዕክተኞቹን ወደ እኛ ይልካል።

ከዚህ በላይ በዘረዘርኳቸው አምስት ዋና ዋና ምክንያቶች የተነሳ የእግዚአብሔርን ድምጽ ከመስማት እንታገዳለን። ባንጸፋ ደግሞ እነዚህን የመሳሰሉ ነገሮችን ከሕይወታችን ካስወገድን በኋላ ድምጹን ለመስማት የምናደርገው ነገር ቢኖር የልቦናችንን ጆሮ መክፈት ብቻ ነው። የልቦናችን ዓይኖች ሲከፈቱና ጆሮአችንም ድምጹን ለመስማት የተዘጋጀ ከሆነ፤ ያን ጊዜ ያለ ምንም ችግር ድምጹን መስማት እንችላለን። በዚህ ምዕራፍ መጀመሪያ እንደገለጽኩት ሰው ጌታ ኢየሱስን እንደ ግል አዳኙ በተቀበለበት ጊዜ መንፈሱ ከሞተበት ጋጢአት ተለይቶ ነጻ ሲሆን፤ የልቦናው ዓይኖች ይከፈታሉ፤ ጆሮቹም ጽምጹን ለመስማት የተዘጋጁ ይሆናሉ። ከዚያም አልፈን መንፈሳዊ ዓይኖቻችንና ጆሮቻችን በየጊዜው

በይበልጥ እየተገለጡ ይሄዱ ዘንድ በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት ግደግ ይኖርብናል። ምክንያቱም ውስጣዊው ሰውነታችን ማለት መንፈሳችን እየጠነከረ እንዲሄድ ከተፈለገ በቃሉ፤ በጸሎትና በመንፈስ ቅዱስ እንደግ። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ በኤፌሶን መልዕክቱ ሲናገር ስለ ኤፌሶን ክርስቲያኖች እንዲህ ብሎ የሚጻልየው "የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ እርሱን በግወቅ የጥበብና የመግለጥ መንፈስ እንዲሰጣችሁ እለምናለሁ። ይህ የልባችሁ ዓይኖች ሲቡ የመጥራቱ ተስፋ ምን እንደሆነ በቅዱሳንም ዘንድ ያለው የርስት ክብር ባለጠግነት ... ምን እንደሆነ ታውቁ ዘንድ ነው"። ኤፌ 1:17-18 እንደገና 4:14-16 "ስለዚህ ምክንያት በሰማይና በምድር ያለአባትነት ሁሉ ከሚሰየምበት ከአብ ፊት እንበረከክለሁ። በመንፈሱ በውስጥ ሰውነታችሁ በኃይሉ እንድትጠነክሩ ..." በማለት ይናገራል። ውስጣዊው ሰውነታችን እየጠነከረ ሲሄድ መንፈሳችንና ነፍሳችን ለእግዚአብሔር ድምጽ የተከፈተ ይሆናል። ነገር ግን አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር ድምጹን የሚያስማሙት ትልቁ መሣሪያ የእግዚአብሔር ቃል በእጃቸው እያለ በሌላ ሰው ብቻ የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት ይፈልጋሉ። በመሠረቱ የልቦናችን ዓይኖች በርተው በመንፈስ ቃሉን ብናነብ፤ የእግዚአብሔርን ድምጽ ከዚያ እንሰማለን። ዛሬ የመንፈስ ዓይኖቻችን በሚገባ ተከፍተው እንደሚገባ እናያለን? ደሞስ ጆሮቻችን ተከፍተው በሚገባ እንሰማለን?

የእግዚአብሔርን ድምጽ በሚመለከት ሁኔታ ሰዎችን በሦስት ስፍራ እከፍላቸዋለሁ። የመጀመሪያዎቹ ካሁን ዓሊ የሚመስሉ ሲሆን፤ ዓይኖቻቸው ፈዘው የማያዩ፤ ጆሮቻቸው ተቀበረው ግን የማይሰሙ ናቸው። በ1 ሳሙ 3:2 ሲናገር "በዚያም ዘመን እንዲህ ሆነ የዓሊ ዓይኖች ግዩት እስኪሳናቸው ድረስ መፍዘዝ ጀምረው ነበር" ይላል። የካሁን የሥጋ ዓይኖቹና ጆሮዎቹ ብቻ ባይሆኑ መንፈሳዊው ሁኔታው እንደዛው ስለነበር የእግዚአብሔርን ድምጽ

አይሰጥም ነበር። ስለዚህ ነው ቃሉ ሲናገር "በዚያም ዘመን የእግዚአብሔር ቃል ብርቅ ነበር ራዕይም አይገለጥም ነበር" የሚለው። እውነት እግዚአብሔር ስለማይናገር ሳይሆን፤ የልዩነቱው ዓይኖች የቡና መንፈሳዊ ጆሮቻቸውም የተከፈቱ ሰዎች ስላልነበሩ ነው። ታናሹ ሳሙኤል በመጣ ጊዜ ገን ድምጽን ሰማ፤ ለእሥራኤልም ታላቅ ነቢይ ሆነ። ምንም እንኳን በዕድሜው ሽግግሪ ቢሆን፤ ዲሊ እግዚአብሔር የተናገረውን ለመስማት የሳሙኤልን አፍ መጠበቅ ነበረበት።

ዛሬም አንዳንድ ክርስቲያኖች በግላቸው ከጌታ ጋር የጠነከረ ግንኙነት ስላላቸው መንፈሳዊ ዓይኖቻቸው ደክመዋል፤ ጆሮቻቸውም አይሰሙም። ስለዚህ በራሳቸው መቆም ስለማይችሉ የክርስቶስ ተከታይ ከመሆን የሰው ተከታይ ወደመሆን ያዘነብላሉ። የትንቢትና የመገለጥ ስጦታ አለው ወደተባለ ሰው እየሄደ የጌታ ተከታይ ከመሆን ፈቃዳቸውንና ሃሳባቸውን አሳልፈው በመስጠት የሰው ተገዢ ይሆናሉ። እያንዳንዳችን በመንፈስ እንመራ ዘንድ ይህን የልጅነት ባህርይ ከጌታ ተቀብለናል "በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው" ሮሜ 8:14

ሁለተኛዎቹ ክርስቲያኖች ይህንን የሚመስሉ ናቸው። ያዕቆብ ወንድሙን ኤሳውን በመምሰል ከአባቱ ከይሁዳስ ባርኩቱን ለመውሰድ በመጣ ጊዜ፤ ይሁዳስ ያዕቆብን ከጌሳው መለየት አቃተው "ይህ እጅ የጌሳውን ይመስላል ድምጹ ግን ያዕቆብን ነው" አለ ። ዘፍ 27:22 ይሁዳስ እውነቱን በከፊል አውቆና ለይቶ ነበር፤ በከፊል ደግሞ ተሰውሮበት ነበር። ስለዚህ የይሁዳስ ችግር ድምጹን አጥርቶ አለመስማት ብቻ ሳይሆን አለመለየትም ነበር። እግዚአብሔር የተናገረ ይመስለኛል ነገር ግን እርግጠኛ አይደለሁም፤ የእግዚአብሔር ይመስለኛል የሥጋዬም ይመስለኛል፤ በግለት የጌታን ፈቃድ ለማወቅ የሚችገሩ ብዙዎች ናቸው። ችግሩ

ቀደም ሲል እንደገለጥኩት የልዩና ዓይኖቻችንና ጆሮቻችን በሚገባ አለመከፈታቸው ነው። በከፊል እንደምንሰማ በከፊል እንደምናይ መሆን የለብንም።

ሦስተኛዎቹ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ጋር ደስ የሚያሰኝ ግንኙነት ያላቸው፤ ከሚያነሱት የእግዚአብሔር ቃል መገለጥ የሚያገኙ፤ የእግዚአብሔር ቃል ሁልጊዜ እዲስ የሚሆንባቸው፤ በመንፈስ ቅዱስ ስጦታም አግካይነት በግላቸው እግዚአብሔርን የሚሰሙ ናቸው።

በዚህ በኩል ከሙሴ ሕይወት እጅግ ብዙ ነገር እንግራለን። ሙሴ እግዚአብሔር ፊት ለፊት የሚናገረው ሰው ነበር። በድንገተኛነት በግማንታት ሳይሆን እግዚአብሔርን ይሰማ ነበር። እግዚአብሔርም ከሙሴ ጋር የነበረው ግንኙነት ቀጥተኛ እንደነበር ራሱ መስክሯል። ያ ጌታ ሙሴን ወደ ተራራው እንደጠራው ዛሬም እኛን ወደ ኅብረቱ ይጠራናል። ይህን የኅብረት ጥሪ ስምተው ወደ እርሱ የሚመጡ ሁሉ በቃሉ ውስጥ ድምጹን ይሰማሉ፤ እግዚአብሔርም በቀጥታ በመንፈሱ አግካይነት ይናገራቸዋል።

ሐዋርያት ሁለተኛ በኢየሱስ ስም እንዳያስተምሩ ላዘዟቸው ካህናት እኛስ ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር ዝም አንልም ሲሉ መለሰላቸው። ያየነውን የሰማነው ቃል የጌታ ከሆነ በድፍረት ተሞልተን እንናገራለን። ሐዋርያው የሐንስ በመልዕክቱ ሲናገር "የሰማነውን በዓይኖቻችን ያየነውን የተመለከትነውንም እጆቻችንም የዳሰሱትን እናወራለን" 1ዮሐ 1:1 ይላል። ዛሬም በዚህ ዘመን ለመናገር የጌታ ድምጽ እጅግ ፍጹምና እውን ነው እንጂ በቅዠት ውስጥ ሆነን የምንሰማው አይደለም።

ለመሆኑ የራሳችንን ሕይወት ስንመለከትና ከቃሉ ጋር ያለንን ግንኙነትና መንፈሳዊ ሕይወታችንን ስንመዝገብ፤ ከየተኛው ወገን ሆነን እንገኛለን? እንደዲሊ ለእግዚአብሔር ድምጽ ጆራችንና ዓይኖችንም የተዘጋ ነው? ጌታ የሚፈልገው እንደ ሙሴና

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
90-675
DALLAS, TX 75208

እንደ ሐዋርያቱ ጆሮአችንም ሆነ ዓይናችንም ተከፍቶ ድምጹን በግላችን እንድንሰማ ነው እንጂ፤ በሌሎች ሰዎች ልምምድ ላይ ተንጠልጥለን ሌሎችን እየተከተልን እንድንኖር አይደለም። የተጠራነው ጌታ በቃሉ "በጉፔ ድምጹን ይሰማሉ" እንዳለው በግላችን ድምጹን እንሰማ ዘንድ ነው። እንግዲህ ይህን ከተረዳን ዘንድ እግዚአብሔር ሲናገረን እኛ እንዴት ድምጹን እንደምንሰማ ግወቅ አለብን። ድምጹንም በልምንሰማበት ሁኔታ ሁለት ዓባይነት ሃሳቦችን መረዳት አለብን፤ እነርሱም አንደኛው ቦታን የሚመለከት ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ሁኔታን የሚመለከት ነው።

እነዚህንም በተናጠል እንመለከታቸዋለን። ከዚያ በፊት ግን አንድ ግዛተዋል ያለብን ነገር አለ። ይኸውም በተለያዩ አቅጣጫ ያለውን ሁኔታና የእግዚአብሔር ድምጽ ለመስማት ምን ዝግጅት ግድረግ እንደሚገባን ለመዘርዘር እንጂ፤ የእግዚአብሔርን ድምጽ የምንሰማው ፎርሙላ በግጥናት እንዳልሆነ ግሳወቅ እፈልጋለሁ። ግንም ሰው ደግሞ የየራሱን ልምምድ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር በግዛመድ ያስተምራል እንጂ፤ በዚህ አቅጣጫ ባለሙያ ነኝ ለማለት አይችልም።

ወደ ተነሳንበት ዋና ዓላማ እንመለስና፤ አስቀድሞ የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ጊዜና ቦታ እንዲሁም እኛ የምናደምጥበት ሁኔታ በጣም አስፈላጊ ነው ብያለሁ። በመጀመሪያ የእግዚአብሔር ድምጽ ለመስማት በትክክለኛው ቦታ መገኘት ይኖርብናል። ሳሙኤል የእግዚአብሔርን ድምጽ የሰማው የእግዚአብሔር ታቦት ባረፈበት ሥፍራ ስለ ነበረ ነው። ሙሴ ሰማያዊውን ድምጽ የሰማው ከኦገዘቡ ተለይቶ በተራራ ላይ በነበረ ጊዜ ነው። ዛሬም አምላካችን የሚናገር አምላክ ነው፤ እኛም ደግሞ በትክክለኛው ሥፍራ መገኘት ይኖርብናል። በአይወቃችን ላይ በምንወስደው እርምጃ ሁሉ አስቀድመን ከእግዚአብሔር ድምጽ መስማት ስለሚኖርብን ይህንን ለግጥናት በትክክለኛው ስፍራና ቦታ መገኘት አለብን።

ትክክለኛ ሥፍራ ስል ለመጸለይ በሚያመች ጸጥተኛ ቦታ ብቻ መሆን ግለቴ አይደለም፤ ይህን በሚቀጥለው ምዕራፍ በሚገባ ለመግለጥ እሞክራለሁ። ነገር ግን ትክክለኛ ሥፍራ ስል እግዚአብሔር ባስቀመጠን ስፍራ መገኘት ግለት ነው። በእግዚአብሔር ቃል ዛሬም እንደምንመለከተው ሰዎች እግዚአብሔር ባስቀመጣቸው ሥፍራ ባለመገኘታቸው እነርሱና ጌታ ሲተላለፉ እናያለን። ይህ የሚሆነው ሰዎች እግዚአብሔርን መጠበቅ ተስፏቸው የራሳቸውን አቅጣጫ ሲወስዱና በራሳቸው ግዛተዋል በመደገፍ የጸሎታቸውን ጥያቄ መልስ ለማፋጠን ሲሞክሩ ነው።

ሁለተኛ እግዚአብሔር ሲናገር የምናደምጥበት ሁኔታ በጣም አስፈላጊ ነው። ከዛም አልፎ ለክርስቲያኖች ሕይወት እድገትና አለግደግ ዋና ምክንያት ሆኖ ይገኛል። ለዚህ የሚረዳን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግቴ 13 ስለ ዘረውና ዘሩ የሰጠው ምሳሌ ነው።

"እንግዲህ እናንተ የዘረውን ምሳሌ ስሙ የመንግሥትን ቃል ስምቶ በማያስተውል ሁሉ ክፉው በልቡ የተዘረውንም ይነቅላል በመንገድ ዳር የዘረው ይህ ነው። በጭንጫ ላይ የተዘረውም ይህ ቃሉን ስምቶ ወዲያው በደብታ የሚቀበለው ነው ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ በእርሱ ሥር የለውም በቃሉ ምክንያትም መከራ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላል። በእሾህ መካከል የተዘረውም ይህ ቃሉን የሚሰማ ነው። የዚህም ዓለም ሃሳብና የባለጠገንነት መታለል ቃሉን ያንቃል የማያፈራም ይሆናል። በመልካም መሬት የተዘረውም ይህ ቃሉን ስምቶ የሚያስተውል ነው እርሱም ፍሬ ያፈራል አንዱም መቶ አንዱም ስድሳ አንዱም ሰላሳ ያደርጋል"።

በዚህ የንባብ ክፍል እንደምንረዳው ጌታ ኢየሱስ ቃሉን የሚሰሙትን ሰዎች በአራት ምድብ ከፍሏቸዋል፤ የመጀመሪያው ቃሉን ሰዎች የማያስተውል፤ ሁለተኛው ቃሉን ሲሰማ በደስታ የሚሰማ በኋላ ግን በሕይወቱ ፍሬን የማያፈራ፤ ሦስተኛው ደግሞ ቃሉን ሰዎች የሚቀበል ነገር ግን በዓለም ትብታብ ታንቆ ፍሬ መስጠት የማይችል ሲሆን፤ በመወረሻም ቃሉን ሰዎች የሚያስተውልና ፍሬም የሚያፈራው ሰው ነው። ዛሬም ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል ሲሰሙና ድምጹን ሲያደምጡ በተለያዩ መንገድ ይሰሙታል፤ የልባቸውም ሁኔታ የተለያየ ስለሆነ፤ በሕይወታቸው የሚታየውም ውጤት እንደዛው የተለያየ ነው።

ከቃሉ እንደተመለከትነው ሰሚዎቹ በአራት ቢከፈሉ አንድ እጅ ብቻ ፍሬ ሲያፈራ ሦስት እጅ ፍሬ ሳይሰጥ እንደቀረ እናስታውሳለን። ዛሬም ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ቤት እንደመምጣታቸውና ቃሉን እንደመስማታቸው ሁሉ ቢታዘዙ ኖሮ በዓለም ላይ ያሉት አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ በነፍሳት በተሞሉ ነበር። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚናገረው "ቃሉ ከሰሚዎቹ ጋር በእምነት ስልተዋሃደ አልጠቀማቸውም"። ከሚሰሙት መካከል የሚታዘዙት ጥቂቶች ናቸው። ጌታ ኢየሱስ ሲናገር ወደ ሕይወት የምትወስድ መንገድ ጠባብ ናት፤ የሚዝቡትም ጥቂቶች ናቸው አለ ማቴ 7:14። ይሁን እንጂ የሰዎች አለማመን የጌታ ኢየሱስን ዳግም መምጣት አያዘገየውም፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል የሚለው "ለአሕዛብ ሁሉ ምስክር እንዲሆን ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል፤ በዚያን ጊዜም መወረሻው ይመጣል" ማቴ 24:14 ነው። ይህም ግለት ሰዎች ቃሉን እንዲያደምጡ እንጂ እስኪያምኑና ፍሬ እስከሚያፈሩ ድረስ እግዚአብሔር ደጅ አይጠናም። ይህን ጉዳይ አስመልክቶ የጌታ ቃል ሲናገር "የመዳን ቀን ዛሬ ነው የተወደደው ሰዓት አሁን ነው" 2ቆሮ 6:2 ይላል። ሰዎች ዛሬ ማዳመጥ ብቻ ሳይሆን ቃሉን በእምነት ተቀብለው ፍሬ ማፍራት ይኖርባቸዋል።

ወደተነሳንበት ዓቢይ ሃሳብ እንመለስና፤ ዛሬ ቃሉን የምናዳምጠው እንዴት ነው? ድምጹንስ የምንሰማበት ሁኔታስ? ይህን ለመመለስ ወደ ሕይወታችን ተመልሰን ጌታ ኢየሱስ የሰጠውን የዘሩንና የዘራውን ምሳሌ መሠረት በማድረግ በቃሉ መስታወት ራሳችንን ግዥት ይኖርብናል።

እስቲ ቃሉ በአራት ምድብ የከፈላቸውን ሰዎች በየተራ በዝርዝር እንመለከታቸው። የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረንን ለመረዳትና ለማወቅ፤ በሚገባን መንገድ ለመዘርዘር እሞክራለሁ። ይህም ዝርዝር ሁኔታ የእግዚአብሔርን ቃል ስናስብም ሆነ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደን ቃሉን ስንሰማ ወይም ባለንበት ሁኔታ ውስጥ ሆነን ውስጣዊ ድምጽ፤ የመንፈስ ምስክርነት ሲያስፈልገን፤ ድምጹን የምናዳምጠው በምን ዓይነት ሁኔታ ነው? የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ ያስችለናል።

የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት እፈልጋለሁ፤ ወይም ድምጹን እንደሚያሰማኝ ጌታን እየጠየኩኝ ነው ስንል እግዚአብሔር ከልጆቹ በርቀት ላይ የሚገኝ፤ በጣህ ደጅ ጥናት የሚናገር አምላክ አድርገን ግዥት የለብንም። አምላካችን ሲናገር የኖረ አምላክ ነው፤ ይልቁንም በዚህ ዘመን ለምንገኝ ልጆቹ በልዩና አስደናቂ በሆነ መንገድ ይናገረናል፤ በልጆቹ መካከል ልዩነት ሳያደርግ ይናገራል። እኛ የምናዳምጠውና ድምጹን የምንሰማበት ሁኔታ ትክክል እንዳልሆነ ሳናስተውል እግዚአብሔር የሩቅ አምላክ አድርገን እናየዋለን። ስለዚህ ራሳችንን ግዥት እንችል ዘንድ ቀደም ብዬ እንደጠቀስኩት የዘራውን ምሳሌ እንመለከት።

የመጀመሪያው ሰው መስማት የምፈልገውን ንገሩኝ የሚል አድማጭ ነው። የልቦናውን ጆሮ በገዛ ማስተዋሉ የዘጋ ሰው ስለሆነ፤ ወደ ቤተ ክርስቲያን ከመሄዱ በፊት፤ ምን ቢነገረው እንደሚቀበል፤ ምን ቢሰነክ እንደማይቀብል ወሰኖ የሚሄድ ክርስቲያን ነው። እንዲህ ዓይነት ክርስቲያኖች ዶክተር ቻርልስ

እስታንሊ እግዚአብሔርን እንዴት ማዳመጥ ይገባል (How to listen to God) በሚለው መጽሐፋቸው ሲገልጹ እንዲህ ይላሉ "እንዲህ ዓይነት አድግጮች በብዙ መቶ የሚቆጠሩ መልዕክቶች ሰምተዋል ነገር ግን ወደ ሕይወታቸው በማስገባት ቃሉ እንዲሰራ ስለማይፈቅዱ ፍሬ ሊያፈሩ አይችሉም" ብለዋል።

በእርግጥ ፍሬ ሊያፈሩ አይችሉም፤ ምክንያቱ ቃሉ በተዘጋ ልባቸው በር ላይ ስለሚወድቅ ተሳፊው ሁሉ ይረገጠዋል፤ እንደሆነ ሆኑ ሰዎች ጉድፋቸውን በዚያ ይጣሉ፤ ጌታ እንዳለው ቃሉ የወደቀው በመንገድ ዳር ስለሆነ ፍሬ ሊያፈራ አይችልም። እንደነዚህ ያሉትን የእግዚአብሔር ቃል "እውነትን እየሰሙ ወደ እውነት መድረስ የማይችሉ" ሲል ይሰይማቸዋል። 2ጢሞ 3:7 ዛሬ በዚህ ዘመን የክርስቲያኖች ሕይወት ፍሬያማነትና፤ ፍሬ አልባነት የሚመዘነው በዚህ ሃሳብ ላይ ተመስርቶ ነው። ስለዚህ ነው የክርስትናን እድገት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ በኖርንበት ዘመን መለካት የማይገባን። በአንጻሩ ደግሞ አንዳንዶች በአጭር የክርስትና ሕይወት ዘመናቸው፤ አስገራሚ እድገት የሚያሳዩትና፤ ብዙ ዘመን በእግዚአብሔር ቤት ከኖሩት ክርስቲያኖች ይልቅ ፍሬያማ የሚሆኑት ለቃሉና ለመንፈስ ቅዱስ ድምጽ እሺ የሚልና የሚታዘዝ ልብ ሰጠቸው ነው።

ዛሬ በሰላሳዎቹ አገሮች ያሉት አብያተ ክርስቲያናት የተሞሉት፤ የምንፈልገውን ብቻ ንገሩን በሚሉ ክርስቲያኖች ነው። ብዙ የቤተ ክርስቲያን አባላት ራሳን ስለመስጠት፤ መስቀሉን መሸከምና፤ ቅድስናን የመሳሰሉትን መልዕክቶች መስማት አይፈልጉም። ስለዚህ እውነተኛ የእግዚአብሔር ሰዎች መጋቢዎቻቸው ይሆኑ ዘንድ አይፈቅዱም፤ ሆኖም የነበሩትንም ትምህርታቸው ከጊዜው ጋር የሚሄድ አይደለም በሚል ሰብስቦ አባረዋል። ዛሬ እንደመጥምቁ ዮሐንስ ያሉት የጽድቅ ሰባዊዎች፤ በዘመናችን አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ከአንድ ጊዜ በላይ ይሰብኩ ዘንድ ዕድል አይሰጣቸውም ብዬ እንምታለሁ።

ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ ሲናገር እንዲህ ይላል "ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሱበት ዘመን ይመጣልና ነገር ግን ጆሮቻቸውን የሚያሳክክ ስለሆነ እንደገዛ ምኞታቸው ለራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ እውነትንም ከመስማት ጆሮቻቸውን ይመልሳሉ ወደ ተረትም ፈቀቅ ይላሉ" ይላል። 2 ጢሞ 3:4

ይህን ሁኔታ ቀደም ሲል በጀመርነው መንገድ ስንመለከተው፤ "የምፈልገውን ንገሩን"፤ የሚል አድማጭ የእግዚአብሔርን ቃል ከመስማቱ በፊት ምን ብሎ ይጻል ይሆን? የዚህ አስተሳሰብ ያለው ክርስቲያን መጥቶ መልዕክቶችን በሚሰማበት ጊዜያት ብቻ ሳይሆን ለሕይወቱ የመንፈስ ቅዱስ መመሪያ በሚያስፈልገውና የእግዚአብሔርን ፈቃድ ግወቅ በሚኖርበት ጊዜ ከፍተኛ ችግር ይገጥመዋል። ከውስጣዊ የመንፈስ ቅዱስ ድምጽ ይልቅ የሥጋ አእምሮው ድምጽ ስለሚያይልና ስለሚሸፍነው በመንፈስ ከመመራት ይልቅ በሥጋው ይመራል። ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርበው አእምሮውንና መንፈሱን ከፍተኛ አድርጎ ሳይሆን መውሰድ የሚገባውን እርምጃ ሆነ የራሱን ምርጫ ካደረገ በኋላ ነው። እንዳንዴ እንዲህ ያሉ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ወደ ሚጠቀምባቸው አገልጋዮች ሲሄዱ መለገጡ፤ ትንቢቱ፤ ከእነርሱ ውሳኔ የሚሰማ ሆኖ ካልቀረበባቸው አይደሉትም። አለመደሰትም ብቻ ሳይሆን ከስፍራ በፍራ እየዞሩ በነርሱ ሃሳብ አስማምቶ የሚተነብይላቸው አገልጋይ ይፈልጋሉ። ጌታ ኢየሱስ እንዳለው ቃሉ በመንገድ ዳር ስለሚወድቅ ወደ ውስጠኛው ሕይወታቸው ስለማይገባ እነርሱና እግዚአብሔር ሳይገናኙ ይኖራሉ።

ሁለተኛው ዓይነት አድማጭ ደግሞ ጌታ ኢየሱስ እንዳለው በጭንጫ ላይ የተዘረው ዓይነት ሲሆን ስር የለውም። ይህ ክርስቲያን በሕይወቱ የማያድገውና የማይጸናው፤ ውስጣዊ ሕይወቱን ለእግዚአብሔር እውነት ገልጦ ስለማይሰጥና በቃሉ ላይ ሥር ስለሌለው ነው። ይህ ሰው ቃሉን ያለመቀበል ችግር የለውም። ችግሩ

የሰጣውን ቃል አላምጦ ስለማይውጥ በውስጡ ተዋህዶ እድገት ሊሰጠው አይችልም።

የክርስቲያን የሕይወት እድገት በሦስት አቅጣጫዎች ሊሆን ይገባል። የመጀመሪያው ወደታች ሲሆን፤ ይህን እድገት የሚያገኘው በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት እንዲሁም በሚያሳልፈው መከራና ችግር ነው። ሁለተኛው የእድገት አቅጣጫ ደግሞ ወደጉን ነው። ይኸውም የመንፈስ ቅዱስ ፍሬንና የአገልግሎት ፍሬን የሚያሳይ ነው። ሦስተኛው አቅጣጫ ወደ ላይ ሲሆን፤ ይህም እድገት የሚገኘው በቅዱሳን ኅብረት ነው። ምናልባት የሐ ሥራ 2:42 እንኳን የእድገት አቅጣጫዎች ሳያሳዩን አይቀርም። "በሐዋርያትም ትምህርትና፤ በኅብረት፤ እንጀራውንም በመቁረስ በየጸሎቱም ይተጉ ነበር"። ከዛይ ተጠቅሶ የምናገኘው ሰው፤ ምናልባት ለጊዜው በሰዎች ዘንድ የሚታይ ግን እውን ያልሆነ እድገት ሊያሳይ ይችላል። ሁሉን በሚያይ በእግዚአብሔር ዓይን ግን ወደታች እያደገ ስላልሆነ እድገቱ በሰው ፊት እንጂ በእግዚአብሔር ዓይን ፊት ግን እንዳለ በእንጭጭነቱ እንደቀረ ነው።

እንዲህ ዓይነት ክርስቲያኖች እጅግ አድርገው፤ የሚታወቁት መከራና ስደት ሲመጣባቸው ጌታን ትተው ሲሄዱ ነው። ቃሉም እንደሚናገረው "በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላል" ነፋስ በመጣ ጊዜ የቃሉ ዘር በመልካም መሬት ሳይሆን በጭንጫ ላይ ስለሆነ ዘሩ በአፈር አልተሸፈነምና ነፋስ በቀላሉ ይወስደዋል። እዚህ ላይ ግስተዋል ያለብን ነገር ቢኖር እንዲህ ዓይነቱ ክርስቲያን የእምነቱን መሠረት የጣለው፤ በክርስትና ውስጥ በሚያገኘው ሰላም፤ ደስታና በረከት ላይ ብቻ እንጂ፤ የሚያስከፍለውን ዋጋ ተምና አይደለም። ስለዚህ ለመከራና ለስደት፤ ለመነቀፍና ለመዋረድ የተዘጋጀ ስላልሆነ የመከራ ነፋስ በሚነፍሰበት ጊዜ፤ ወዲያው ይሰናከላል "ማንም የሚወደኝ ቢኖር መስቀሉን ተሸክሞ ዕለት ዕለት ይከተለኝ" የሚለው ቃል በልቡ

ስፍራ ስላገኘ ይሰናከላል። ስለ ጌታ ስም ከመነቀፍ ይልቅ ወደ ዓለም መሄድን ይመረጣል።

እዚህ ላይ ግስተዋል ያለብን ነገር ቢኖር ይህ ሰው አስቀድሞ ቃሉን በደስታ የተቀበለ ስሚታዊ ክርስቲያን መሆኑን ነው። ስሜቱን የሚቀሰቅስ ነገር ሁሉ ይሰበዋል። አዳዲስ ነገሮችንም በቀላል ይቀበላል። ስለ አዳዲስ መንፈሳዊ ልምምዶች መስማትና ግንብብን ይወዳል። ይህም ብቻ ሳይሆን እከሌ የሚባል አገልጋይ እንዲህ ያለ መንፈሳዊ ልምምድ አለው፤ ከተባለ ያን አዲስ ነገር ለመስማትና ለማየት ይጣደፋል። ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ያለው ግንኙነት ደካማ ስለሆነ፤ ወዲያና ወዲህ ይወዛወዛል ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ ቢናገር "እንደ ስህተት ባለ ተንኩል በሰዎችም ግታለል ምክንያት በትምህርት ነፋስ ሁሉ እየተፍገመገምን ወዲያና ወዲህም እየተንሳፈፍን ሕፃናት መሆን አይገባንም። ነገር ግን እውነትን በፍቅር እየያዘን በነገር ሁሉ ወደ እርሱ ራስ ወደሚሆነው ወደ ክርስቶስ እንደግ" ኤፌ 3:14-15 ይላል።

ወደ ሦስተኛው ዓይነት እድግጭ ከመሄዳችን በፊት ስለዚህ ክርስቲያን ሕይወት ከእግዚአብሔር ድምጽ ጋር እያይዘን እንዳንድ ነገሮችን መመልከት ይኖርብናል። ይህ ሰው ትክክለኛውን የእግዚአብሔር ድምጽ ለመስማት ይቸገራል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል በሕይወቱ ሥር ስላልሰደደ፤ ዋናውን የድምጽ ግስተላለፊ መሣሪያ ዘንግቶታል። ውስጣዊ ድምጽ መስማት የሚቻለው መንፈሳችን ለእግዚአብሔር ቃል ነፍስ ከሥጋ ተለይቶ፤ ለመንፈስ ቅዱስ ድምጽ ስፍራ ሲከፍት ነው።

አስቀድሞ እንደገለጽኩት ስለ አዳዲስ ልምምዶች መስማት የሚወድ ቢሆንም፤ በሚያደንቃቸው አገልጋዮች ውስጥ ሊሰማ የሚፈልገው የጌታ መልዕክት፤ ስሜቱን የሚያረካና መስዋዕት የማይጠይቀው ሲሆን ብቻ ነው። ምክንያቱም ቃሉ ወደ ውስጠኛው

ሕይወቱ ዘልቆ ገብቶ ጌታ የሚናገረውን ግንኛውንም ነገር ለመስማትና ለመታዘዝ አላዘጋጀውም። የእግዚአብሔርን ግጥናትም ሆነ ግላጌ፣ ወይንም የሚሰጠንንም መመሪያ ለመቀበል የምንችለው ሕይወታችን ሁለት አፍ ባለው የእግዚአብሔር ቃል ተቆራርጦ በመሰደያው ላይ ሲቀመጥ ነው።

በእዚህ ሰው ሌላው ለመግለጽ የምፈልገው ጌታን መከተል ሲጀምር መስቀሉን በለማይመለከት ስደት በሚደርሱበት ጊዜ አይጸናም።

ይህ ዓይነቱ ክርስቲያን ስደት በቀላሉ ስለሚያስበረግጠው ወደ እግዚአብሔር ፊት ቀርቦ እንኳ የመጽናናትና የብርታት ቃል አይጠይቅም። ለምን ይህ ደረሰብኝ ይላል እንጂ፣ የጌታን ፊት በመሻት የሚናገረውን አያዳምጥም። ጌታ እንዳለው ይህ ሰው "መከራ ወይም ስደት በመጣ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላል" ምክንያቱንም ጌታ ራሱ ሲገልጽልን ሥር ስላልሰደደ ነው ይለዋል።

ሦስተኛው ዓይነት አድማጭ በሾህ መካከል የተዘረው ዓይነት ሲሆን፤ ጌታ እንደተረጉመልን በዚህ ዓለም መታለልና ባለጠግነት ምኞት የታነቀ፣ ሕይወት ያለው ሰው ነው። ዶክተር ቻርለስ እስታንሊ እንዲህ ዓይነቱን ክርስቲያን ሲገልጹት እንዲህ ብለዋል። "በቤተ ክርስቲያን መጥቶ ስለመኪናው፣ ቤቱ ስላለው ዕቃ፣ከሰብሳቢ በኋላ ስለሚሄድበት ቦታ የሚያስብ ነው። አእምሮው ሁሉ በዓለም ነገር ስለተያዘ፣ ስለ መንፈሳዊ ሕይወቱ እድገት ግሰብ አይችልም" ብለዋል።

እንዲህ ዓይነቱ ሰው ወደ ጌታ ኢየሱስ ሲመጣ ለሥጋው ሕይወቱ መሳካት ይረዳኛል በሚል ምኞት እንጂ የመንፈስ ሕይወቱን ብልጽግና በመፈለግ አይደለም። እንዲህ ዓይነቱ ክርስቲያን ያዕቆብ እሥራኤል ከመባሉ በፊት የነበረውን ሕይወት ያሳየናል። ያዕቆብ የወንድሙን የኤሳውን በረከት በግታለል ወስዶ ከወላጆቹ ቤትና ከወንድሙ ሸሽቶ ሲሄድ፣ ሌሊት ባደረበት ቦታ፣ መሳላል በሰማይና

በምድር መካከል ተዘርግቶ መላዕክት ሲወጡና ሲወርዱ ሲያይ እጅግ አደነቀ። በግለጻ ሲነሳ ለእግዚአብሔር ተሳለ። የያዕቆብ ስለት ልብ ብለን ስንመለከት እጅግ አድርጎ የሚያስደንቀን ነገር እናገኛለን። ይኸውም ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው ንግግ ሁሉ ከምድራዊ ነገር ጋር የተያያዘ ነበር። ቃሉም እንዲህ ይላል "ያዕቆብም እንዲህ ብሎ ስለት ተሳለ እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ቢሆን በምሄድበትም በዚች መንገድ ቢጠብቀኝ የምሳውንም እንጀራ የምለብሰውንም ልብስ ቢሰጠኝ ወደ አባቴ ቤት በጤና ብመለስ እግዚአብሔር አምላኬ ይሆንልኛል፣ ሌሎችም የተከልኩት ይህም ድንጋይ የእግዚአብሔር ቤት ይሆናል ከሰጠኸኝም ሁሉ ለእንተ ከአሥር እጅ አንዱን እሰጥለሁ"። ከዚህ ጥቅስ እንደምንመለከተው ያዕቆብ እግዚአብሔር አምላኩ የሚሆነው የሚሰላውንና የሚለብሰውን እስከሰጠው ብቻ ነው። እነዚህ የምድራዊ ነገሮች እሾሾችን ከያዕቆብ ሕይወት ለግጥፋት፣ ለእግዚአብሔር ሃያ ዓመት ፈጀበት። ዛሬም እግዚአብሔርን የምንከተለው በምድራዊ ነገሮች ላይ በተመሠረተው ሁኔታ ከሆነ፣ እሾሹ ሕይወታችንን ያንቅና እንዳናድገውና ፍሬያማ እንዳንሆን ያደርገናል።

ጌታ ኢየሱስ በምላሌው እንደጠቀሰው፣ ሦስተኛው ዓይነት ሰው ሕይወቱ በዓለም ነገር የተከበበ ስለሆነ የእግዚአብሔርን ቃል በማስተዋል ሰውቶ ፍሬያማ ሕይወት ለመኖር ይችላል። እንዲህ ዓይነቱ ሰው በእግዚአብሔር ቃል በኩልም ሆነ በሌላ መንገድ የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ሆነ ሰውቶም ለመፈጸም አይችልም።

ዛሬ ብዙ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት የማይችሉት፣ በእነርሱና በእግዚአብሔር መካከል የእውቀት፣ የገንዘብና የዝና ጣኦት ስላል ነው። ምንምጊዜም ቢሆን በዙሪያችን በምናጥረው ግንብ ምክንያት የእግዚአብሔር ሥራ በሕይወታችን ከማየት እንገታለን። በዚህ ዓይነት ሕይወት ያለ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ድምጽ ቢፈልግ እግዚአብሔር ስለ ሥራዬ፣ ስለ

ትምህርቱ፤ ስለ ቤተሰቢ ምን ይለኛል በሚል ምድራዊ ጥያቄ የተመሠረተ እንጂ የመንፈሳዊ ሕይወቱን እድገት የሚመለከት አይሆንም። እግዚአብሔር ምድራዊ በረከትን የሚሰጥ ቢሆንም ከሁሉ ይልቅ ስለ መንፈሳዊ ሕይወታችን ይገደዋል። ስለዚህ ነው እግዚአብሔር ልብስ፤ ምግብ የሚለውን ያዕቆብ ሰርዞ ለመንፈሳዊ ሕይወቱ ገድ የሚለውን እሥራኤልን ያወጣው።

የመጨረሻውና አራተኛው አድማጭ ቃሉን በማስተዋል የሚያደምጥና ፍሬን የሚያፈራ ነው። ቃሉ እንደሚናገረው፤ ይህ ክርስቲያን በመልካም መሬት ይመሰላል። ልቡ በቃሉ የታረሰና፤ የለሰለሰ ስለሆነ፤ ያለምንም ችግር የእግዚአብሔርን ቃል ያዳምጣል፤ ወደ ልቡም ይገባል ሥር ይሰዳል፤ ሃምሳና መቶ ፍሬን ያፈራል። እንዲህ ዓይነቱ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ቃል በማስተዋል የሚሰጥና የመንፈስ ቅዱስንም ድምጽ የሚያደምጥ ነው። ይህ ክርስቲያን የመንፈስ ቅዱስን ምሪት ስለሚያገኝና የጌታን ድምጽ ስለሚሰማ የእግዚአብሔር ፍጹም ፈቃድ በሕይወቱ ሁልጊዜ ይገለጣል። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳለው "በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው"። ሮሜ 8:14 ስለዚህ እንደ እግዚአብሔር ልጆች የመንፈስ ቅዱስን ምሪት ለማግኘትና ድምጹን ለመስማት ሕይወታችንን ግዝጋጀት አለብን።

ይህን ክርስቲያን ቀደም ሲል ከተጠቀሱት ሦስቱ ጋር ሲነፃፅር ዋና ዋና የሆኑ ልዩነቶችን እናይቢታለን። በመጀመሪያ በቁጥር አንድ እንደተገለጠው ሰው ዓይነት ልቡን አጥብቦ፤ ለማድመጥና ለመቀበል የሚፈልገውንና የማይፈለገውን ወስኖ አይመጣም። ስለዚህ ሁሉ ለእግዚአብሔር ግሳጌም ሆነ የማጽናናት ድምጽ የተዘጋጀ ነው። በተጨማሪም እንደ ሁለተኛው ዓይነት በሹጺት ላይ የተመሠረተ በጥሩ የሚወሰድና የሚፍገመገም አይደለም። በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተመሥርቶ፤ ድምጹን ስለሚሰማ ሁሉን ይመረምራል፤ ሁሉን ይፈትናል፤ መልካሙን ግን ይይዛል። እንደ

ሦስተኛው በሾህ መካከል የተዘረው ዓይነትም የዚህ ዓለም ሃሳብና ባለጠገንት ፍቅር እንዳነቀውና ፍሬ ማፍራት እንዳቃተው ሰው ሳይሆን፤ ይህ ክርስቲያን ግን ሃሳቡ ከዓለም ፍቅር የተላቀቀ ነው። ከምድራዊ ነገሮች ላይ ዓይኑ ስለተነሳ፤ ከእግዚአብሔር የሚሰማው ድምጽ መንፈሳዊ ሕይወቱን የሚመለከት ቢሆን ይመርጣል። ስለዚህ እግዚአብሔር የሚከብርበትና የሚደሰትበት ሕይወት አለው። ውጤቱንም ስናይ ሃምሳና መቶ አፈራ፤ ልዩነቱም በዚህ ይታያል።

እንግዲህ የዚህ ምዕራፍ ርዕስ፤ "ድምጹን ለመስማት ምን ማድረግ አለብኝ"? የሚል ስለሆነ አንዳንድ አጠቃላይ ሃሳቦችን መዘርዘር እፈልጋለሁ። እግዚአብሔርን ለማዳመጥ ሆነ ድምጹን ለመስማት ትክክለኛ ዓይነት አድማጭ ሆነን መገኘት ይኖርብናል። ባለፉት ገጾች ስለ አራት ዓይነት አድማጮች ዘርዘረ፤ የእያንዳንዳቸውን ሁኔታ ገልጻለሁ። ስለዚህ ብዙ ፍሬ ያፈራውን ዓይነት ክርስቲያን እንድንሆን ልባችንን ግስተካክል አለብን፤ ልባችንም የሚስተካከለው በእግዚአብሔር ቃል ነው።

የእግዚአብሔር ቃል እንደ ማረሻ ስለሆነ፤ ልባችንን እየሰነጠቀና እያለሰለሰ ለእግዚአብሔር ድምጽ ያዘጋጃል። ቆንጥሩንና እሾህንም መሬት ይመነጥራል፤ ዓለቱን ይገለብጣል፤ ያን ጊዜ ጠንካራውንና በዓለም ነገር የተከበበው ሕይወት ለእግዚአብሔር ቃል የተዘጋጀ ይሆናል። ለእንደዚህ ያለው ሕይወት ጌታ በቃሉ ይናገረዋል፤ በመንፈሱ በድምጹ ያጫውተዋል። ይህም ይሆን ዘንድ አስቀድሞ መዘጋጀት ያስፈልጋል።

ብዙውን ጊዜ እግዚአብሔር ድምጹን ሊያሰማንና ሊጎበኘን ይፈልጋል፤ ይሁን እንጂ ሁልጊዜ በሩጫ በመባከን ውስጥ ስለምንኖር እግዚአብሔርን ለመስማት ጊዜ አይኖረንም። በእግዚአብሔር ቃል ከዘፍጥረት ጀምሮ ስንመለከት፤ እግዚአብሔር የተናገረቸው ሰዎች የጸጥታ ጊዜ ወስደው ከእርሱ ጋር ያሳለፉ ናቸው። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔርን ያገለገልን እየመሰለን ለራሳችን ብዙ ሥራ በመፍጠር

ወዲያ ወዲህ እንርግለን። የምንሰጠው አገልግሎት የመንፈስ ቅዱስ ምሪት ያለበት ስለአልሆነ ከፍሬው ይልቅ ገለባው የዘዘ ይሆናል። በዘመናችን የታወቁት አሜሪካዊው ወንጌላዊ፣ ዶክተር ቢሊ ግራሐም በአንድ ስብሰባ ላይ ለነበሩ አገልጋዮች ሲናገሩ፣ "ዕድሜዬን ወደኋላ መመለስ ብቸል አንድ የማስተካከለው ነገር ቢኖር ብዙ ሰዓት በእግዚአብሔር ፊት መቆየትንና ጥቂት ጊዜያትን ማገልገል ነው" ብለዋል። ይህ የእርሳቸው አስተያየት ብቻ ሳይሆን የብዙ ዓመታት አገልግሎት የሰጡ የእግዚአብሔር ሰዎች ምክር ነው። ይህን ምክር መሠረት አድርገን ራሳችንን ስንጠይቅ፣ በወር ውስጥ ስንት ሰዓት መንፈሳችንን ሰብእን ከቃሉ ጋር እንገናኛለን። ስንት ሰዓትን በራችንን ዘግተን ጌታ ሲናገረን እንሰማለን? እንግዲህ የመጀመሪያውና ትልቁ እርምጃ መውሰድ ያለብን ነገር ቢኖር ለጌታ ጊዜ መስጠትና ከሩጫችን ተሰብእን በጸጥታ ሥፍራ ከጌታና ከቃሉ ጋር መነጋገር ነው።

ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ለሚያለግምደን ነገር ከፍት ሆነን ድምጹን መስማት እንችላለን። እዚህ ላይ መረዳት የሚገባን ነገር ቢኖር ቀደም ሲል እንደገለጽኩት የእግዚአብሔር ድምጽ ፎርሙላ የለውም። ይህ ብቻ ሳይሆን፣ ጌታ ለእያንዳንዳችን የሚናገርበት መንገድ የተለያየ ስለሆነ፣ የሌሎች ሰዎችን ምስክርነት በምንሰማበት ጊዜ የግድ እኛም የዛው ዓይነት ልምምድ ካልናረን ማለት አያስፈልገንም። እግዚአብሔር ባለጠጋ ስለሆነ፣ ለእያንዳንዳችን የሚናገረን በሚገባንና ልንረዳው በምንችለው መንገድ ነው።

የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመለማመድ፣ እንደ ሳሙኤል ድምጹን በመለየት መጀመር ይኖርብናል። ሳሙኤል እግዚአብሔር በጠራው ጊዜ፣ ወደኤሊ ሄደ እንጂ፣ የጠራው እግዚአብሔር መሆኑን አላወቀም ነበር። ቀስ በቀስ ግን ሳሙኤል ድምጹን መስማት ብቻ ሳይሆን፣ ከእግዚአብሔርም ጋር መነጋገርም ችለ። ሙሴ በሚነደው ቁጥቋጦ

ውስጥ የሰማው ድምጽ አስደንገጦት ነበር። በኋላ ግን እግዚአብሔርን እፍ ለእፍ የሚያነጋግረው ነቢይ ሆነ። ዛሬም በእኛ ውስጥ ድምጹን ሲያሰማን፣ እንድንረዳው የፈለገውን ሃሳብ ወይም ምሪት በልባችን ያስቀምጣል። ብዙዎቻችን ይህን ልምምድ እግዚአብሔር አላሰጠን ብለን የምንለው ነው። ይህ ቃሉን የምናነብበት ጊዜ በምንጸልይበት ጊዜ ይሆናል። ከዚህም በላይ በተለያዩ መንገድ እግዚአብሔር ይናገራል። የብዙ ሰዎች ምስክርነት ስንሰማ እግዚአብሔር የሚናገርበት መንገድ እንዴት ሰፊ መሆኑን እንመለከታለን።

ጆን ዊስሊ የተባለው እንግሊዝ ወንጌላዊ እግዚአብሔር በፍጥረቱ ውስጥ ማለትም በተራራው፣ በውሃው፣... ብዙ ጊዜ እንደሚናገረው፣ በሕይወቱ ታሪክ መጨረሻ ላይ ይገልጣል። ማርቲን ሉተር ወደ ሙንክስተር ሕይወት የገባው አንድ ቀን ታላቅ ዝናብ ዘንቦ መብረቅ ሲጮህ ሉተር ኃጢአቱ ከብዶት የሚጨነቅ ሰው ነበርና እጅግ ፈራ። በዚያን ዕለት እግዚአብሔርን በሕይወቱ ዘመን እንደሚያገለግል ቃል ገባ። እነዚህ ሁኔታዎች ከታሪክ ማስታወሻ የጠቀስኳቸው ናቸው፤ ዝርዝር ሃሳባቸው ውስጥ ለመግባት ግን ጊዜ የለንም። ዋናው ፍሬ ነገር እግዚአብሔር በፍጥረቱ እንኳን ተናግሮ ሃሳቡን፣ ዓላማውን እንደሚገልጽልን ነው።

እግዚአብሔር አንድ ጊዜ ድምጹን ማሰማት ከጀመረና ልባችንን እያሰሩን በጅድን ቁጥር እየጨመረና ድምጹ ግልጽና ቀጥተኛ እየሆነ ይሄዳል። ከድንገተኛነቱ ወጥተን በፍጹም ግልጥነት ቃሉን ማድመጥ እንጀምራለን። ጌታ "በነቺ ድምጹን ይሰማሉ" እንዳለ ድምጹን እየሰማን እንከተለዋለን። የእግዚአብሔር ድምጽ በሕይወታችን እያደገ እንዲሄድ ከሚያደርገው አንደኛው ነገር መታዘዝ ነው።

ቀደም ሲል እንደገለጽኩት ቀድሞ ለሰግነው ድምጽ ካልታዘዝን ለሁለተኛው ጊዜ ግን አይናገረንም። አስቀድሞ

የተረናገረንን ስናደርግ፤ ጌታ ከፍ እያደረገ ወደ በለጠ መገለጥና ልምምድ ያስገባል። መታዘዝ፤ በእግዚአብሔርና በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ውስጥ ለመኖር ዋና ቁልፍ ነገር ነው። ጌታ ኢየሱስ እንደተናገረው "ቃሊን ሰምቶ የሚያደርግ እንጂ ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ የሚለኝ ወደ መንግሥተ ሰማያት አይገባም" ማቴ 7:21፤ ስለዚህ ቃሉን መስማትና ማንበብ ግለት የመንፈስ ቅዱስን ድምጽ ግድመጥ ብቻ ሳይሆን ለሰማው ቃል ስንታዘዝ ነው። ቀደም ሲል እንደገለጥኩት ቢታዘዝን ቁጥር ልምምዳችን እያደገ ጥልቀት ያለው እየሆነ ይሄዳል። ልምምዳችንም እየጠነከረ ሲሄድ፤ ከእግዚአብሔር ጋር የራሳችን የሆነ ድምጽን የምንሰማበትን መንገድ እንመሰርትና በዚያ ላይ እየተገነባን እንሄዳለን።

እንግዲህ ድምጹን ለመስማት ምን ግድረግ አለብኝ? የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ የተለያዩ ሃሳቦችን በመጥቀስ ዘርዝረዋለሁ። ይህን ምዕራፍ ለማጠቃለል ያህል ባለፉት ገጾች የሚከተሉትን ዓባይነት ሃሳቦች ተመልከተናል።

አንደኛ የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት የሚችል ሰው ዳግም የተወለደና መንፈሱ ሕያው የሆነ ክርስቲያን ነው። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ እግዚአብሔርን በቆይታ አለመጠበቅ፤ በአንድ መንገድ ብቻ እንዲናገረን መጠበቅ፤ አለመታዘዝና በእኛና በእግዚአብሔር መካከል የኃጢአት ግድግዳ ማቆም ድምጹን እንዳንሰማ ያደርገናል። ሦስተኛ አራት ዓይነት አድማጮች ሰላ፤ ትክክለኛውን ዓይነት ሰው ሆኖ መገኘት ያስፈልጋል፤ ይህም ግለት በእግዚአብሔር ቃል የታረሰና የለሰለሰ ልብ ይዘን ራሳችንን ማዘጋጀት አለብን።

በተረፈ ወደ ራሳችን ተመልሰን ምን ዓይነት አድማጭ ነኝ? ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ያለኝበ ግንኙነት ምን ያህል የተጠናከረ ነው? ድምጹን ለመስማትና ጌታ የሚለኝን ለመታዘዝ ፈቃደኛ ነኝ? የሚሉትን ጥያቄዎች መጠየቅ ይኖርብናል። እነዚህን ጥያቄዎች ራሳችንን በእውነት ከጠየቅንና በእግዚአብሔር ፊት ራሳችንን ካስመረመርን፤ ጌታ መስተካከልን ይሰጠናል፤ ድምጹንም እንሰማለን።

እግዚአብሔርን ግድመጥ ሲሳኝ

ባለፈው ምዕራፍ ውስጥ የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ምን ግድረግ አለብኝ? የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ አንዳንድ ዓባይነት ሀሳቦችን በመጥቀስ አብራርቻለሁ። በመሰረቱ ይህን ጥያቄ የሚጠይቅ ሰው ከእግዚአብሔር ለመስማት ፍላጎት ያለውና እርምጃን ለመውሰድ የተዘጋጀ ክርስቲያን መሆን አለበት። አንዳንዴ ሕይወታችን በአንዳንድ ሁኔታዎች በሚጠላለፍበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ፍላጎት አይኖረንም። እግዚአብሔርን መስማት በማንችልበት ሁኔታ ውስጥ ስንሆን ደግሞ የያዝነው መንገድ ትክክለኛና ቀጥተኛ ነው በሚል ስሜት እኛ ብቻ ትክክል ሌላው የተሳሳተ መሰሎ ይታየናል። በዚህ ጊዜ ነው እንግዲህ የጌታን ፍቅር ታላቅነት የምናየው፤ ምክንያቱም በእንቢተኝነት እንዳንጠፋ ለሰዎች ምክርና ተግባር አልበገር ያለውን ልባችንን ለመክፈትና ድምጹን ለማሰማት የተለያዩ መንገዶችን ስለሚጠቀም ነው።

ይህን ለመረዳት በእግዚአብሔርና በእሥራኤል መካከል የነበረውን ሁኔታ መመልከት በቂ ነው። እሥራኤል በአመንዝራነቷ ምክንያት በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአት መስፈት ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔርም ሲናገራት መስማት አቃታት። ግን በእንጥሩ እግዚአብሔር ከእሥራኤል ጓላ እየተከተለ የልቧን ጆሮ ለመማረክ የተለያዩ ነገሮችን ሲያደርግ እናያለን።

በእጠቃላይ በትንቢቶች መጻሕፍት ውስጥ የምንመለከታቸው

መንገዶች ሁለት ናቸው። የመጀመሪያው የተፈጥሮን ጠባይ በመቀየር ድርቅን ረሃብን ግምገማት ሲሆን ሁለተኛው መንገድ ደግሞ በጠላቶቻቸው እጅ እንዲግረኩ በግድረግ ነው፤ ለዚህም የባቢሎን ምርኮ ዋነኛ ምሳሌ ሊሆን ይችላል። ስለእነዚህ ሁኔታዎች እያንዳንዳቸውን የሚያብራራ ሁለት ጥቅስ መጥቀስ አፈጋለሁ።

መጀመሪያ ሕዝቅኤል እግዚአብሔር ሕዝቡን ለምርኮ አሳልፎ በመሳጠቱ በዚያ ውስጥ ያለውንም ዓላማ ሲገልጽ እንዲህ ይላል "ከእናንተም የዳኑት ከእኔ በራቀው በአመንዝራ ልባቸውና ጣዖቶቻቸውን በተከሉት በአዝመራ ዓይኖቻቸው የተሰበረሁትን እኔን ወደ እነርሱ በተግረኩት አሕዛብ መካከል ሆነው ያስቡኛል ርኩሳታቸውም ሁሉ ስለደረጉት ክፉት ራሳቸውን ይጸዩሉ።" "ሕዝ 6:9

ከዚህ ጥቅስ እንደምንመለከተው እሥራኤልን ለምርኮ የሰጠው እግዚአብሔር ውድቀታቸውን እንዲያዩና ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱ ነው። እንደዚሁም ደግሞ አሞጽ በትንቢቱ ውስጥ እግዚአብሔር ተፈጥሮን በመቆጣጠር እንዴት እንደተናገራቸው ሲገልጽ እንዲህ ይላል "መከር ሳይደርስ ገና ከሦስት ወር በፊት ዝናብ ከለከልኋችሁ፤ በአንድ ከተማ እዘነብኩ፤ በሌላውም ከተማ ላይ እንዳይዘንብ አደረግሁ በአንድ ወገን ዘነበ ያልዘነበዘትም ወገን ደረቀ እናንተ ግን ወደ እኔ አልተመለሳችሁም" አሞጽ 4:7-8 እግዚአብሔር በዚህ ሁሉ ሁኔታ ውስጥ ያለው አቅድና ዓላማ አንድ ነው። ይኸውም እሥራኤልን ወደእርሱ ለመመለስና ድምጹን ሰምተው እንዲታዘዙ ለግድረግ ነው።

ዛሬም ቢሆን አምላካችን ለመንፈስ ቅዱስ ድምጽ ጆሮውን የዘጋውን ክርስቲያን ልብ ለመግረክ የተለያዩ መንገዶችን ይጠቀማል። የእግዚአብሔርን ቃል ለማንበብ ያለን ጥማት ሲጠፋ፣ ወደ ቤተ ክርስቲያን እየሄድን የምንሰማቸው መልእክቶች ትርጉም ሳይሰጡን ሲቀሩ፣ በግል የጸሎታችን ጊዜ ውስጣዊ የመንፈስ ቅዱስ ድምጽ ሲጠፋብን፣ ያኔ ታዲያ ጌታ የልቦናችንን ጆሮ ለመክፈት

የተለያዩ ነገሮችን በመጠቀም ድምጹን እንድንሰማ ይጋብዛል።

እዚህ ላይ ለመጥቀስ የምፈልገው፤ የእግዚአብሔር ምክርና ግሣጺ፣ መመሪያና ግጽናናት ከሕይወታችን ሲጠፋ፣ በአደገኛ ሕይወት ውስጥ ለመሆናችን ትልቅ ምልክት እንደሆነ ልናውቅ ይገባል። የጌታ ተከታይ መሆን ከእግዚአብሔር ጋር በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ኅብረት መፍጠር ማለት ነው። 1 ዮሐ 2:3 ይህም ኅብረት ከሚገለጥባቸው መንገዶች አንዱ የእግዚአብሔር ድምጽ በተለያዩ መንገዶች መሰማት ነው። የእግዚአብሔርን ድምጽ እንሰማለን ስንል ምን ማለታችን ነው? መጸለይ፣ መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ ወይም መልዕክቶችን መሰማት ብቻ በቂ ነውን? ከቶ አይደለም። ይልቅ በእያንዳንዱ ሁኔታዎች ውስጥ ቃሉን ወደ ሕይወታችን እያስገባን እግዚአብሔር ለእኔ ምን መልእክት አለው ብለን መጠየቅ ማለታችን ነው። ከቃሉ ጋር ባለን ግንኙነትም ሆነ በጸሎታችን እግዚአብሔር ለኛ ያለውን መልእክት ማድመጥ በማንችልበት ሁኔታ ውስጥ ካለን ሕይወታችን እየደረቀ ከመሄዱም በጣይ፣ ቃሉም ሆነ ጸሎቱ ትርጉም ያጣ ነገር እየሆነብን ይሄዳል።

የእግዚአብሔርን ፍቅር ሰፊነት የምናየው እዚህ ላይ ነው። በእንደዚህ ያለ ሁኔታ ውስጥ በምንወድቅበት ጊዜ ጌታ የምሀረት እጆቹን ይዘረጋል ሕይወታችንን ለማስተካከልና ጤናማ ሕይወት እንዲኖረን የተለያዩ መንገዶችን ይጠቀማል። ስለዚህ በሰውና በእግዚአብሔር ፍቅር መኸከል ያለው ልዩነት እዚህ ላይ ነው። ሰው በበረታጎና መልካም ሕይወት ባለን ጊዜ የጋለ ፍቅር ሊያሳየን ይችላል። በድካማችን ሰዓት ግን ይሸሸናል። በእንፃሩ ደግሞ የእግዚአብሔር ፍቅር የማይለዋወጥ በመሆኑ ከውድቀታችን እን ነሳ ዘንድ የተቻለውን ሁሉ ያደርጋል። አስቀድሞ በምዕራፉ መጀመሪያ እንደገለጥኩት እሥራኤል ከእግዚአብሔር በራቀችና ጆሮዋን ለጣ ያታት ነብያት በከፈተች ጊዜ፣ መልእክተኞቹን የእርሱን አገልጋዮች እየላከ ሲጠራትና ሲያባብላት እንመለከታለን። ዛሬም ቢሆን እግዚ

አብሐር ድምጽን መስማት በማንችልበት ሁኔታ ውስጥ ወድቀን ከሆነ፤
ኔታ የተለያዩ ሁኔታዎችን በመጠቀም ልባችንን የሰረቀውንና የልቦና
ችንን ጀርዎ የዘጋውን ጣዖት ከሕይወታችን ይቆርጣል። ይህንንም
ለማድረግ የሚጠቀምባቸው መንገዶች ላይ ላዩን ስንመለከታቸው
የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚያንጸባርቁ አይመስለን ይሆናል፤ ምክንያ
ቱም አንዳንዴ የሚያምና ሥጋዊ ፈቃዳችንን የሚጉዱ ሆኖ
ስለምናገኘው ነው። ነገር ግን በሚሆነው ሁሉ የእግዚአብሔር
ዓላማ ፍቅር መሆኑን አምነን መቀበል ይኖርብናል።

በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ሁለት ዓብይ ጥያቄዎችን
በመጠየቅ ሁለት ዋና ሀሳቦችን እንመለከታለን። እነርሱም
አንደኛው የእግዚአብሔርን ድምጽ እንዳንሰማ የሚያደርጉን ነገሮች
ምንድን ናቸው? የሚለው ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ እነዚህን ነገሮች
ከሕይወታችን ለማስወገድ የሚጠቀምባቸው መንገዶች ምንድን ናቸው?
የሚሉትን ጥያቄዎች በመመለስ ወደ ዝርዝር ሀሳቡ እንገባለን።

በምዕራፍ አራት ውስጥ የእግዚአብሔርን ድምጽ እን
ዳንሰማ የሚከለክሉን ነገሮች በምዘረዝርበት፤ ጊዜ ኃጢአት ዋነኛው
ምክንያት እንደሆነ ገልጿለሁ ኃጢአት በእኛና በእግዚአብሔር
መካከል ላለው ግንኙነት እንደ ግድግዳ ሆኖ ግንኙነቱ የጠነከረ
እንዳይሆን የሚከለክል የሰይጣን መሣሪያ እንደሆነ በአጠቃላይ
ዘርዝራለሁ። ይሁን እንጂ ኃጢአት ስንል ጎልተው የሚታዩትን
ብቻ ስለምናስብ በዚህ ሁኔታ ውስጥ ራሳችንን ማየት ይሳነናል
ነገር ግን ትዕቢት፣ የገንዘብ ፍቅር፣ ለእግዚአብሔር በቂ ጊዜ
አለመስጠት፣ በራስ ማስተዋል መደገፍ እንኝህ ሁሉ እግዚአብሔርን
እንዳናደምጥ ያደርገናል እግዚአብሔርም ደግሞ እንቅፋቱን
ሁሉ ለማስወገድ የራሱን መንገድ ይጠቀማል። ብዙ ክርስቲያኖች
ዙሪያቸውን አጥረው ለራሳቸው ከፍተኛ ስፍራ ስለሚሰጡ ያላዩትን
እግዚአብሔርን ቀርቶ በአጠገባቸው ያለውን የጌደኛቸውን ምክር
እንኳን ለማዳመጥ አይችሉም። በዚህ ሁኔታ ውስጥ ሆነን

እግዚአብሔርን ለመስማት በሚሳነን ጊዜ ቀደም ብዬ እንደጠቀስኩት
እግዚአብሔር ለየት ባለ መንገድ በሕይወታችን መሥራት ይጀምራል።
መንፈስ ቅዱስ እንዳለማመደኝና ከቃሉም
እንደተረዳሁት እግዚአብሔር የልቦናችንን ጀሮ ለመማረክና ድምጹን
ለማሰማት አራት መንገዶችን ይጠቀማል።
በመጀመሪያ እግዚአብሔር የተመካከንበትን ወይም የምንወደውን
ነገር በመንኮት እንድናደምጠው ያደርገናል ይኸውም
ገንዘባችን፣ ሥራችን፣ ትምህርታችን ወይም የምንወደው ሰው
ሊሆን ይችላል። ሰዎች ከጣሪያችን ከምንጊዜም ይልቅ ወደ
እግዚአብሔር የምንጠጋው ችግር በገጠመንና በምንጨነቅበት ጊዜ
ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ይህን ጣሪያችንን ስለሚያውቅ
መንፈሳዊ ባርኮትን እናገኝ ዘንድ አንዳንድ ነገሮች በሕይወታችን
እንዲያልፉ ያደርጋል ስለዚህ ነው ብዙ ጊዜ በሕመሜ፣ በገጠመኝ
ኃዘን፣ በችግሩ እግዚአብሔርን አወኩት የሚል ምስክርነት
በመደጋገም የምንሰማው። የተመካከንበት ነገር ሲፈርስ፣ ገንዘባችን
ሲጠፋ፣ ጤንነታችን ሲነካ፣ በዙሪያችን ያጠርነው አጥር ሲደረመስ
ያኔ ለእግዚአብሔር ክፍት እንሆናለን። አንዳንዴም በችግር ውስጥ
ስንወድቅ የከበቡን ሰዎች ሲሸሹን ብቻችንን እንሆንና እግዚአብሔር
ብቻ በጐናችን ይቆማል። በምድረ በዳ ላይ እንዳለች ወፍ ሆነን
ዙሪያችን በታላቅ ጸጥታ ሲሞላ ያንጊዜ እግዚአብሔር ሲናገረን
እኛም መስማት እንጀምራለን። እግዚአብሔር በነብዩ ሆሴዕ በኩል
ሲናገር እንዲህ ይላል "በእነዚህ እነሆ አባብላታለሁ ወደ ምድረ
በዳም አመጣታለሁ ለልቧም እናገራለሁ" ሆሴዕ 1:16 እግዚአብሔር
ወደ ምድረ በዳ ውስጥ በማስገባት ለሕይወታችን ይናገረናል፤
ያን ጊዜ ልባችንን የሚሰርቁ ነገሮች፣ ሁሉ ከዙሪያችን ስለሚጠፉ
በመደናገር ሳይሆን በቀጥታ ቃሉን ማዳመጥ እንጀምራለን። ያዕቆብ
በአባቱና በእናቱ ቤት በነበረበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ድምጽ
አይሰማም ነበር፤ በእናቱና በአባቱ ተከቦ ነበርና ከእነርሱ

የሚያገኘው ፍቅር ለሕይወቱ መመሪያ በቂ ሆኖ ይሰጣል ነበር። ይሁን እንጂ የራሱን ግስተዋል በመከተል በእግዚአብሔር የተነገረለትን በረከት እግዚአብሔር ከወሰነለት ጊዜ በፊት ለማግኘት በወሰደው እርምጃ ምክንያት አደጋ ላይ የሚወድቅ በመሆኑ፣ የወላጆቹን ቤት ለቆ መሸሽ ነበረበት። እግዚአብሔርና ያዕቆብ ለመጀመሪያ የተገናኙት በዚህ ጊዜና ሁኔታ ላይ ሲደርስ ነው። በመጀመሪያው ጊዜ ምሽት ያዕቆብ ከጌተሰቡ ተለይቶ ብቻውን በሜዳ ባደረበት ጊዜ እግዚአብሔር ያዕቆብን ለማናገር አመቺ ጊዜ አገኘ። የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት ብቻ ሳይሆን ታላቅ ራእይን አየ ያዕቆብም የዚያን ስፍራ ስም ቤቴል ብሎ ጠራው። ዘፍ 28:10-22

ዛሬም ለኛ እግዚአብሔር እርሱን እንዳናይና እንዳንሰማ የከለከሉንን ነገሮች ከፊታችን ያነሳል፤ ሰዎች ከእኛ በሚርቁበት ሁኔታ እንድንገኝ ወደ ምድረበዳ ያስገባናል፤ ብቻችንን ስንቀር ያን ጊዜ ዓይናችንን ወደ እግዚአብሔር እናነሳለን የልባችንንም ጆሮ እንሰጠዋለን እርሱም ይናገራል እኛም እንሰማለን። ትምህርታቸው ሥራቸው ገንዘባቸው ገንዳቸው ጣዖት ሆኖባቸው የነበሩ ሰዎች እግዚአብሔር ማዕበሉን ልኮ ዓይናቸውን ያሳረፉበትን ነገር ባፈራረሰ ጊዜ እርሱን ማዳመጥ እንደቻሉ የሚመሰክሩ ክርስቲያኖች ብዙዎች ናቸው። በጣም የሚያስገርመው ነገር ደግሞ አንዳንዴ በሙሉ ጊዜ በኔታ አገልግሎት የተጠመዱ ወንድሞችና አህቶች እንኳን እጅግ በአገልግሎት ሲባክኑ፣ ጌታን የሚያደምጡበት የጥምና ጊዜ ያጣሉ። እግዚአብሔር "እኔ ቀናተኛ አምላክ ነኝ" ይላል በእኛና በእርሱ መካከል ምንም ነገር እንዲገባ አይፈልግም። አገልግሎታችን እንኳን ቢሆን በእግዚአብሔር ዘንድ ያለው ስፍራ ሁለተኛ ደረጃ ነው፤ ምክንያቱም ጌታ የሞተው ለእኛ እንጂ ለአገልግሎታችን አይደለም። ዛሬ የብዙዎች አገልግሎት ፍሬያማ አለመሆን እንደኛው ምክንያት

አገልጋዩ በሚወሰደው እርምጃ ላይ የመንፈስ ቅዱስ ምሪት ሲለ ማይቀበል ነው። ሐዋርያቱ ቃሉን ለማጥናትና ለመጸለይ በቂ ጊዜ ይኖራቸው ዘንድ፣ ሽክሙን የሚካፈሉአቸው ዲያቆናትን አስመረጡ። የሰጡትም ገለጻ "እኛ ለቃሉና ለጸሎት እንተጋለን" የሚል ነው።

እግዚአብሔርን ማድመጥ ሲሳነን ሌላው ጌታ የሚጠቀመው መንገድ መልዕክተኛውን ወደ እኛ መላክ ነው። እግዚአብሔር ነብያቱን ሆነ መልእክተኛውን ወደ ሰዎች የሚልክበት ሁለት ምክንያቶች አሉቱ። አንደኛው ምክንያት፣ አስቀድመን እኛ በመንፈስ ቅዱስ ወይም በቃሉ አማካኝነት ከእግዚአብሔር የሰማነውን ለማረጋገጥና ለማጠንከር ነው። ለዚህ ነው በቃሉ ላይ በምንመለከትበት ጊዜ ጌታ መልእክተኞቹን ሲልክ የምናየው አስቀድሞ በመንፈስ ግለሰቡ የተረዳውን፣ ለማረጋገጥና ለማደፋፈር ነበረት ሲላኩ እናያለን። ዛሬም የእግዚአብሔር አሠራር አልተለወጠም፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ሰዎችን ወደእኛ ቢልክ አንደኛው ምክንያት አስቀድሞ በግላችን ከእግዚአብሔር የሰማነውን ማረጋገጫ ሊሰጠን እንደሆነ አንዲገባን ያስፈልጋል።

ሁለተኛው እግዚአብሔር መልዕክተኛውን ወደ አንድ ክርስቲያን የሚልክበት ምክንያት ግለሰቡ እግዚአብሔርን ሊያዳምጥ በማይችልበት ሁኔታ ውስጥ ሲሆን ነው። ዳዊት ከጪርሳቤህ ጋር ባመነዘረ ጊዜ በዚያን ወቅት የታየው መፍትሔ ኃጢአትን በኃጢአት መፍታት ነበር። ስለዚህ ዋሽ፣ አስገደለም። እንደ ልቤ የሆነ የተባለለት ዳዊት በኃጢአት ውስጥ ተዋጠና፤ የእግዚአብሔርን ግሣጼ መስማት አቃተው። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ለዳዊት ለመናገር ነብዩ ናታንን መላክ ነበረበት። ናታን መልእክቱን ባመጣበት ጊዜ፣ ዳዊት ወደ ልቡ ተመለሰ በእግዚአብሔር ላይ የሠራው ኃጢአት ሁሉ ታየው። እግዚአብሔርም ፊት ወድቆ ተናዘዘ።

ዛሬም እግዚአብሔር እርሱን ግድመጥ በማንችልበት ሁኔታ ውስጥ ስንሆን በሌሎች ሰዎች በኩል መልእክት ያስተላልፋል። የመልእክቱ አመጣጥ በምንሰማው ስብከት ውስጥ ወይም የመገለጥ ስጦታ ያለውን ሰው ወደእኛ በመላክ ሊሆን ይችላል። ቀደም ሲል እንደገለጥኩት እግዚአብሔር ይህን የሚያደርገው እኛ እግዚአብሔርን በግላችን ለመስማት በማንችልበት ሁኔታ ውስጥ ስንሆን ነው። እዚህ ላይ እጅግ ማስተዋል የሚገባን ነገር አለ፤ ይኸውም እግዚአብሔር መልእክት ለአንተ ሰጥቶኛል፤ በማለት ወደ እኛ የሚመጡትን ሰዎች በጥንቃቄ መስማትና መመርመር ይኖርብናል። ምክንያቱም ሐዋርያው ዮሐንስ በመልእክቱ "መንፈስን ሁሉ አትመኑ ነገር ግን መናፍቅ ከእግዚአብሔር ሆነው እንደሆነ መርምሩ" 1 ዮሐ 4:1 እንዳለው ዛሬም እኛ ለመቀበል ሆነ ላለመቀበል ሳንቸኩል በጥሞና ግድመጥ ይኖርብናል፤ ከዚያም በእግዚአብሔር ቃልና መንፈሱ በሚሰጠን ምስክርነት መልእክቱን በመመርመር ገለባውን ጥላን መልካሙን መያዝ ይኖርብናል። ይህንንም ሀሳብ ቀደም ሲል በምዕራፍ 3 ገልጻለሁ። ስለዚህ ዛሬ በተለያዩ ምክንያት ቃሉን ግድመጥ በማንችልበት ሁኔታ ውስጥ ስንገኝ እግዚአብሔር ነቢያቱን ወደ እኛ ይልካል እኛም መስማትና ከእንቅልፋችን መንቃት ይኖርብናል።

ሦስተኛው እግዚአብሔር የልቦናችንን ጆሮ ለማግኘት የሚጠቀመው መንገድ መንገዳችንን ማጠርና የምንሮጥባቸውን መንገዶች መዘጋት ነው። እሥራኤል ከኢሕዛብ ጣዖታት በኋላ አየተከተለች ስታመነዝር በነብዩ ሆሴዕ በኩል እንዲህ የሚል መልዕክት አስተላለፈ "ስለዚህ እነሆ መንገድሽን በእሾህ እዘጋለሁ መንገዱንም እንዳታገኝ ቅጥርን እቀጥርባታለሁ" ሆሴዕ 2:8 እሥራኤል ከኃጢአት መንገድዋ ለመመለስ የሚያስፈልጋት የጌታን ድምጽ መስማት ነው ስለዚህ ለጣዖት የተሰጡ ጆሮዎቿን ለመማረክና ድምጹን ትሰማ ዘንድ እግዚአብሔር መንገድዋን ሁሉ ማጠር

ነበረበት።

ብዙውን ጊዜ የሩጫ መንገዳችንን ዘርግተን በምንሮጥበት ጊዜ በእርሱ እቅድና እርምጃ ውስጥ ያስገባን ዘንድ እግዚአብሔር በፊታችን ቆሞ መንገዳችንን ያጥራል። አንዳንዴ በዙሪያችን ያለው ሁሉ የተዘጋብን ሲመስለን እግዚአብሔርን ከማማረራችን በፊት ጌታ ሆይ በዚህ ሁኔታ ውስጥ እንድንገባ ያደረከው ምን ትናገረኝ ዘንድ ፈልገህ ነው ብለን እንጠይቅ እንጂ በእልህ ተይዘን እንደ በለፃም እግዚአብሔር ያጠረውን መንገድ ጥሰን ለመሄድ አንሞክር። በለፃም የእግዚአብሔር መልእክ መንገድን ሲዘጋበት ከአሁያዋ ጋር ክርክርና ጠብ ጀመረ እንጂ አሁያይቱ በመናገርዋ እንኳን ተደንቆ ወደ ልቡ ለመመለስ አልቻለም። ዛሬም የሥራችን፣ የጋብቻ፣ የትምህርት መንገዶች ሲታጠር መንፈሳችንን ሰብስበን ጌታ ሆይ የተሻለውን አንተ ታውቃለህ በማለት በጌታ እንታመን እንጂ አንደበታችን የከፋ ነገር እንዳይናገር መጠንቀቅ አለብን።

አራተኛውና የመጨረሻው እግዚአብሔር የልቦናችንን ጆሮ ለማግኘት የሚጠቀመው መንገድ ዓይኖችንን የሚሰብ ነገር በፊታችን በማድረግ ነው። እግዚአብሔር ለሙሴ በመጀመሪያ ጊዜ ሲገለጥ የተገናኘው በእሳት ቁጥቋጦ ነው። ሙሴ ቁጥቋጦው በእሳት ሲነድድ ቁጥቋጦውም ሳይቃጠል ሲያይ ይህን ታላቅ ነገር ልይ ብሎ ወደ ቁጥቋጦው ተጠጋ በዚያ ጊዜም ሙሴ ሙሴ የሚለውን የእግዚአብሔርን ድምጽ ሰማ። እግዚአብሔር የሙሴን ዓይን የሚሰብ ነገር በፊቱ ባያደርግ ኖሮ ሙሴ ካለበት ቦታ ባልተንቀሳቀሰም ነበር። ነገር ግን እሳቱ ሲነድ ቁጥቋጦው ግን ሳይቃጠል በማየቱ ሙሴ ይህን አስደናቂ ነገር ለማየት መጣ ከዚያም እግዚአብሔር በስሙ ጠረው ጫማውንም እንዲያወልቅ ጠየቀው ከዚያም በሙሴና በእግዚአብሔር መካከል ንግግር ተጀመረ በዚህ ውስጥ የምንመለከተው አራት ደረጃዎችን

ነው። እንደኛ የሙሴ ዓይኖች በሚሆነው ነገር መሳብና መምጣት ሲሆን ይህም እግዚአብሔር ለሙሴ ድምጹን ያሰማው ዘንድ አመቺ ሁኔታ ፈጠረለት። ሁለተኛ ሙሴ፣ ሙሴ፣ ሲላ ጠራው ይህም ለሙሴ የሚናገረው እግዚአብሔር ከጥንት የሚያውቀው መሆኑን ሙሴ ተገነዘበ። ሦስተኛ የእግርሀን ጫማ አውልቅ አለው ይህ በብዙ ሁኔታ ሊተረጎምና ብዙ ትምህርት ሊሰጠን የሚችል ሲሆን በዚህ ውስጥ ግን የምናየው ጫማ የራሳችንን መንገድ፣ ፈቃድ፣ ሩጫ የሚያሳይ መሆኑን ነው። ስለዚህ ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር ለመነጋገር የራሱን ፈቃድና መንገድ ከአእምሮው ማውጣት ነበረበት። አራተኛ ሙሴና እግዚአብሔር መነጋገር ቻሉ በዚህ ንግግር ውስጥ ሙሴ ከሕይወቱ ብዙ ነገር ሲወጣና ስለ ራሱ፣ ስለ ወገኖቹ፣ ስለ እግዚአብሔር ያለው አስተሳሰብ ሲለወጥና ሲቀየር እናያለን።

ዛሬም እግዚአብሔር ደረጃ በደረጃ በደረሰንበት መንፈሳዊ ልምምድ ልክ ራሱን እየገለጸልን እንደ ሙሴ ድምጹን ያሰማል። የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ስሜት የሌላቸው ሰዎች ተአምራትና ፈውስ ለማየት መጥተው ቃሉን ይሰማሉ እንደዚሁም መዝሙር ለመስማት የሚመጡ በእግዚአብሔር ቃል ተማርከው ይለወጣሉ። በዚህ ልጠቅሰው የማልችለውን ብዙ ነገር በሕይወታችን በማድረግ እግዚአብሔር የልዩነታችንን ጆሮ ይማርካል።

በዚህ ምዕራፍ እንደጠቀስኩት እግዚአብሔርን ማድመጥ በሚሳነን ጊዜ ጌታ የልዩነታችንን ጆሮ ለማግኘት አራት ዋና ዋና ነገሮችን እንደሚጠቀም ገልጫለሁ። እዚህ ላይ መግለጥ የምፈልገው ዋና ነገር ዛሬ በዚህ ዘመን ለምንናር ከርስቲያኖች ጆሮአችንን የሚሰርቁ ብዙ ነገሮች መኖራቸውን ነው። የሥጋችን (የአእምሮአችን) ድምጽ አለ፣ የሰይጣን ድምጽ አለ፣ እንዲሁም የዓለም ድምጽ አለ የልዩነታችንን ጆሮ በእነዚህ ነገሮች በሚጠቀሙበት ጊዜ ለሰማያዊ ድምጽ የተዘጋ ይሆናል። ሌሎች ድምጾች የልዩነታችንን ጆሮ ለእግዚአብሔር ድምጽ መዝጋት ብቻ

ሳይሆን መንፈሳዊ መርሆዎች (principles) ከአእምሮአችን እንዲወጡ ያደርጋሉ። ለዚህ ነው ሐዋርያው ሳውሎስ በቆላ 3:16 "የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ" የሚለው። የእግዚአብሔር ቃል በውስጣችን በሙላት በሚኖርበት ጊዜ ሌላ ድምጽ ወደ ሕይወታችን ሊገባ አይችልም ምክንያቱም ውስጣችን በእግዚአብሔር ቃል ስለተሞላ ነው። ሌላው ግዝተዋል የሚገባን የእግዚአብሔር ቃል የጌታን ድምጽ ለመስማት ዘወትር የተዘጋጀን ያደርገናል። ግዝጋጅትም ብቻ ሳይሆን ድምጹን ሰውተን እንድንታዘዝ ያስችለናል። ድምጹን መስማትና መታዘዝ ሊነግጠሉ የሚችሉ ነገሮች አይደሉም ካልታዘዘን ድምጹን እንሰማም ከሰማን መታዘዝ አለብን። ሰዎች ድምጹን ሰውተው የማይታዘዙበት ምክንያት ቀደም ብዬ እንደጠቀስኩት መንፈሳዊ መርሆዎች ከአእምሮአቸው ይጠፋል ይህ ነበር የሙሴ ችግር። እግዚአብሔር በልዩ መንገድ ስዐ ሲያናገረው ሙሴ እግዚአብሔር የሚለውን መቀበል ተስናት ይከራከር ጀመር ምክንያቱም ሙሴ ነገሮችን የሚያየው በምድራዊና በሥጋዊ አመለካከት ነበር። ዛሬም ልባችን በምድራዊ ነገር ሲሞላ ለነገሮች ሁሉ መንፈሳዊ አመለካከት እያጣን ለእግዚአብሔር ድምጽ ባይታወር እንሆናለን። መጽሐፍ ቅዱሳችንን ደጋግመን የምናነበበት ዋነኛው ምክንያት አዳዲስ ሚስጥራትን ለማግኘት ብቻ ሳይሆን ዘወትር በአእምሮአችንና በልባችን መንፈሳዊ መርሆዎችን እንዲመዘገቡ ለማድረግ ነው።

ቀደም ሲል ልባችን በተለያዩ ነገሮች ተዘግቶ ድምጹን ማድመጥ እንደሚሳነን ገልጫለሁ ነገር ግን ከኃጢአት፣ ከገንዘብ ፍቅር፣ ሌላ ድምጹን እንዳንሰማ የሚከላከለን ነገር አለ ይህም ኃዘንና የልብ መሰበር ነው። ልባችን በተለያዩ ምክንያት በኃዘን ይመታል የምንወደው ሰው በሞት ከአጠገባችን ሲለይ ከምንወዳቸው ሰዎች ያልጠበቅነው ነገር ሲደርስብን ከጤና የልብ መሰበር ይገጥመናል በዚህ ጊዜ እንደ ኢዮብ መጽናናት እንቢ እንላለን። ይሁን እንጂ ይህ ሁኔታችንን እግዚአብሔር ስለሚያውቅ

ፈታችንን ልንመልስ በማንችልበት መንገድ ይናገረናል። ይህ ጊዜ ከልባችን ጋዘን የተነሳ መጽሐፍ ቅዱሳችንን ለማንበብና መጻለይ የማንችልበት ጊዜ ስለሆነ ጌታም ይህንን ስለሚያውቅ እንደ ሁኔታችን ይገናኘናል። ኢዮብ በዚህ ሁኔታ ውስጥ ስለነበረ እግዚአብሔር በአውሎ ነፋስ ውስጥ ሆኖ ተናገረው ስለዚህ ኢዮብ እግዚአብሔርን አልሰማም ብሎ ፊቱን ለመመለስ አልቻለም (ኢዮብ 38:1-2) ምክንያቱም የእግዚአብሔር ድምጽ ከኢዮብ ጋዘን የላቀ ነበር። የእግዚአብሔር ግጽናናት ከሰው ጋዘን ይበልጣል። ዛሬም ልባችን በሆነ ምክንያት በጋዘን ተሞልቶ ቃሉን ለማንበብ እንቢ ሲለን ጌታ አስደናቂ በሆነ መንገድ ተገናኝቶ መጽናናትን ይሰጠናል በጋዘን የተወሰደው ልባችንን ይግርካል።

እንግዲህ እግዚአብሔርን ግድመጥ ለምን እንደሚሳነንና እግዚአብሔር ድምጹን ለማድመጥ በማንችልበት ሁኔታ ውስጥ ለመመለስ ስለሚጠቀመውም መንገዶች ተነጋግረናል። ነገር ግን የዘረዘርኳቸውን በውስጣችን ለመፈጸም የሚቻለው ከእግዚአብሔር ጋር የምንተባበር ስንሆንና ፈቃዳችንን ስንሰጠው ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ስንመለከት ከእግዚአብሔር ጋር የተረመዱ ሰዎች ሕይወት ምስጢር ከእግዚአብሔር መስማታቸውና መታዘዛቸው ነው። ያለዚያ አረግመዳቸው በተዛወቡት ጊዜ መንገዳቸውን ለማስተካከል ባልቻሉም ነበር። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ጋር ለመረመድና በሕይወታችንም ፍሬያማዎች ለመሆን ድምጹን መስማት አለብን። ቀደም ሲል ባለፉት ምዕራፎች በመደጋገም እንደገለጥኩት ድምጹን መስማት ስንል በእንደ ወይም በሁለት መንገዶች ብቻ መወሰን የለብንም። ትልቁ መሣሪያ ከጌታ የምናደምጥበት መጽሐፍ ቅዱሳችን ነው። መጽሐፍ ቅዱሳችን ትርጉም የሚኖረው በየዕለቱ በምናልፍበት መንገድ ውስጥ መመሪያ፣ መጽናናት፣ ግላጼ የሚሰጠን ሲሆን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የተዘጋ ሳይሆን የተገለጠ መጽሐፍ ነው። ስናነበው ትርጉም የማይሰጠን ሆኖ ቢታየን ችግሩ

ከምናነበው ከእኛ እንጂ የእግዚአብሔር ቃል ምን ጊዜም የማይለወጥ የሚሠራ ሁለት እፍ ያለው ሰይፍ ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሌላው እግዚአብሔርን የምንሰማበት መንገድ እንደሆነ ገልጿለሁ ይሁን እንጂ ይህ መንገድ ፍሬያማ በሆነ መንገድ በሕይወታችን ሊሠራ የሚችለው አስቀድመን በቃሉ ላይ ስንቆምና በግላችን ድምጹን መስማት ስንለማመድ ነው። ይህ የጸና መሰረት ካለን ዛሬም ጌታ በትንቢትና በመገለጽ ስጦታዎች አማካኝነት ይናገረናል። ይህን መንገድ አስፈላጊ እንዳልሆነ መቁጠር ከታላቅ በረከት መተደል ነው ምክንያቱም አምላካችን ቀደም ሲል የተናገረ ዛሬ በጸጋ ስጦታዎች አማካኝነት የሚናገር አምላክ ነው።

እንግዲህ በቃሉም ሆነ በተለያዩ መንገዶች ከእግዚአብሔር የምንሰማበት ሁኔታ ውስጥ ካለን ከጌታ ጋር ጊዜ መውሰድ ይኖርብናል ጌታም የልቦናችንን ጆሮ በመክፈት ለሕይወታችን ሊናገረን ይጀምራል።

በዚህ ምዕራፍ መደምደሚያ ልገልጸው የምወደው የእግዚአብሔርን ድምጽ የማይሰማ ክርስቲያን በሕይወቱ ውስጥ ምን ዓይነት ችግሮች እንደሚፈጠር ነው።

በመጀመሪያ ግን ማወቅ የሚገባን በመደጋገም ባለፉት ምዕራፎች እንደገለጥኩት የእግዚአብሔርን ድምጽ የምንሰማባቸውን መንገዶች በትክክል መረዳት ይኖርብናል ይህ ካልሆነ አስቸጋሪና የተሳሳተ ሁኔታ ላይ እንወድቃለን። ለእንዳንድ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ድምጹን የሚያሰማው በነብያቱ በትንቢትና በመገለጥ ስጦታዎች አማካኝነት ብቻ እንደሆነ አድርገው ይወስዱታል መጽሐፍ ቅዱስና ቤተ ክርስቲያን ሌላው ተቀዳሚ የእግዚአብሔር ድምጽ የሚሰማባቸው መሣሪያዎች መሆናቸውን መርሳት የለብንም። እግዚአብሔር ዛሬም በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አማካኝነት እንደሚናገር የማያጠራጥር ነው። ይሁን እንጂ ቅደም ተከተላቸውንና

በይበልጥ ትኩረት ልንሰጠው የሚገባንን መንገድ መረዳት ይኖርብናል። በተረፈ ግን ይህን ሀሳብ በምዕራፍ አንድ ላይ እንደሚገባ የዘረዘርኩት ስለሆነ ወደተነሳሁበት ሀሳብ እመለሳለሁ።

እንግዲህ የእግዚአብሔርን ድምጽ የማይሰማ ክርስቲያን ግለት ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ግንኙነት የቀዘቀዘበት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት በሐዋርያት ሥራ 2:42 እንደተገለጠው በእግዚአብሔር ቃል፣ በጸሎት፣ በቅዱሳን ኅብረት ይተረጉማል ስለዚህ እነዚህ ሦስት አቅጣጫዎች ከጌታ ጋር ያለንን ግንኙነት ይገልጣሉ። እንግዲህ አንድ ክርስቲያን በእነዚህ በዘረዘርኳቸው ሦስት አቅጣጫዎች ትጋትን በማያሳይበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት አይችልም በዚህ ጊዜ የሚከተሉት ሁኔታዎች በሕይወቱ ላይ ሊፈጠሩ ይችላሉ።

አንደኛ የእግዚአብሔርን ድምጽ የማይሰማ ክርስቲያን ሌላ ድምጽ መስማት ይጀምራል። ይህም ግለት ከሥጋ አእምሮ የሚወጣውን ወይም የሰይጣንን ድምጽ ይሰማል። ጌታ ኢየሱስ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ አስር ቁጥር 4-5 ሌላ ድምጽ እንዳለ ይገልጣል በዚህ ምዕራፍ ቁጥር 10 ይህን ድምጽ ሌላ ብሎ የጠራው የሰይጣን ድምጽ እንደሆነ ይገልጻል። የጌታን ድምጽ የማይሰማ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስና በሰይጣን ድምጽ መካከል ያለውን ልዩነት ለመረዳትና ለመለየት ይሳነዋል ምክንያቱም የጌታን ድምጽ ስለማያውቅ ከሌላ አቅጣጫ የሚመጣውን ድምጽ ሰምቶ ለመለየትና ለማወቅ አይችልም። ጌታ ኢየሱስ በዮሐንስ ወንጌል 10:4-5 ሲናገር "በጉቸም ድምጹን ያውቃሉና ይከተሉታል ከሌላው ግን ይሸሻሉ እንጂ አይከተሉትም የሌሎችን ድምጽ አያውቁምና።" በጉቸ የእውነተኛውን እረኛ ድምጽ ስለሚያውቁና ስለተለማመዱት እንግዳ የሆነ ድምጽ በሚሰሙ ጊዜ ይለዩታል የእረኛቸውም እንዳልሆነ ባወቁ ጊዜ ከእርሱ ይሸሻሉ።

ስለዚህ የእግዚአብሔርን ድምጽ የማይሰማ

ክርስቲያን የሌላውን ድምጽ ይሰማል መስማት ብቻ ሳይሆን መታለል ይጀምራል።

ሁለተኛ የእግዚአብሔርን ድምጽ የማይሰማ ክርስቲያን ለሥጋ ደስ የሚያሰኘውን በመመልከት እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ያልሆነ ውሳኔ ያደርጋል። ከእግዚአብሔር የማይሰማ ክርስቲያን ከሁሉም በላይ የሚጉዳበት ትክክለኛውን ውሳኔ በማድረግ ሁኔታዎች ላይ ነው። ምክንያቱም ቀደም ሲል የእግዚአብሔርን ድምጽ በመስማት ያልተለማመደ ስለሆነ ውሳኔ በሚጠይቁ ጉዳዮች ላይ በሚደርስበት ጊዜ ለሥጋ የሚመቸውን ከመወሰን በስተቀር ብዙ ምርጫ የለውም ይህ ካልሆነም የሰዎችን ምክር መጠየቅና በሰዎች ሀሳብ መመራት ይኖርበታል። ሰዎችን ምክር መጠየቅ ይልቁንም በምንወስነው እርምጃ የቅዱሳንን ሀሳብ ግወቅና መረዳት የሚደገፍና ተገቢ ነው፤ ይህን እንጂ የእግዚአብሔር ሰዎች ምክር ቢሰጡንም በመወረሻ የሚነገሩን እግዚአብሔር የተናገረንን እንድናደርግ ነው።

ሦስተኛ ከምንወስነው ውሳኔ ፍሬዎችን እንደምናጥድ የታወቀ ስለሆነ በሥጋ የወሰነው ውሳኔ ከጊዜ በኋላ ፍሬውን እናጥናለን። ሐዋርያው ጳውሎስ በጥላታ መልእክቱ ይህን ሀሳብ እንዲህ ሲል ይገልጠዋል "ሰው የሚዘራውን ሁሉ ያንኑ ደግሞ ያጭዳልና፤ በመንፈስ ግን የሚዘራው ከመንፈስ የዘላለምን ሕይወት ያጭዳል" ገላ 6:7-8 የእግዚአብሔርን ድምጽ የማይሰማው ክርስቲያን በሥጋ ከሚያደርገው ውሳኔ መበዛዘን ያጭዳል። አንዳንድ ትምህርቶችን እጅግ በከባድ መንገድ ስለምንገራቸው ያሳዝናል በዚህ መንገድ ግን እንድንገራቸው የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም።

ከምንወስነው ውሳኔ መከራና ችግር በሚመጣበት ጊዜ ችግሩ የእኛ ብቻ ሳይሆን በእካላችን ያሉ ይህንና ቤተሰባችን፣ ጓደኞቻችንና ቤተ ክርስቲያንን ይነካል። ንጉሥ ዳዊት እሥራኤልን

እንዲያስቀጥር ባለበ ጊዜ የሰማው ድምጽ የሰይጣን እንጂ የእግዚአብሔር አልነበረም የታመነ አገልጋይ ኢየሱስ ይህን እንዳያደርግ ቢመክረውና ቢገሰጸውም ዳዊት ሊሰማው አልወደደም ከታሪኩ እንደምናነበው ዳዊት በሰይጣን ተነሳሽ ሕዝቡን አስቆጠረ የእግዚአብሔር ቁጣ ግን በእርሱ ላይ ሆነ። በዳዊት የተሳሳተ ውሳኔ ምክንያት በመቅሰፍት ሰባ ሺህ ሰው ሞተ የእግዚአብሔር የቁጣ መቅሠፍት ከእርሱ ላይ ይነሳ ዘንድ ንስህ መግባት ነበረበት። ዜና መዋ ቀዳማዊ 21

ዛሬም ከእግዚአብሔር ባንሰማ በምንወስደው ውሳኔ አካባቢያችን ሁሉ ይጉዳል። በክርስቶስ አካል ውስጥ ስንኖር አንድም በረከት ለመሆን ወይም ለቤተ ክርስቲያን መሰናከያ ለመሆን ነው። ምርጫው የእኛ ነው ስለዚህ ለበረከት እንድንሆን ለቤተ ክርስቲያን ሆነ ለራሳችን እድገት በቃሉ፣ በጸሎት፣ በቅዱሳን ኅብረት መበርታት ይኖርብናል። እግዚአብሔር የተዘጉ የመንፈስ ጀርቻችንን ይከፍታል ወደ እርሱም እየቀረብን ስንሄድ ድምጹ ለልባችን ይሰማናል ጉልህና ግልጽም ይሆናል።

ምዕራፍ ስድስት

ድምጹን የሚሰማው ክርስቲያን

ምናልባት የዚህን ምዕራፍ ርእስ ድምጹን የሚሰማውና የሚታዘዘው ክርስቲያን ብንለው እጅግ የተሻለ ይሆናል ምክንያቱም መስማት መታዘዝ ካልተከተለው ዋጋ የለውም። ስለዚህ ለመታዘዝ ያልተዘጋጀን ከሆነ ድምጹን ባንሰማ ይሻለናል። ብዙ ክርስቲያኖች በቃሉ ሆነ በሌላ በኩል እግዚአብሔር እንዲናገራቸው ይፈልጋሉ ምን ያህል ግን እግዚአብሔርን ለመታዘዝ እንደተዘጋጁ አላውቅም። እንደ እግዚአብሔር ቃል የሚረመደው ክርስቲያን የማዳመጥና የመታዘዝ ባህርይ ይታይበታል። ጌታ ኢየሱስ በአሸዋና በአለት ላይ ስለተሰሩት ቤቶች ሲናገር በሁለቱ መካከል ያለው ልዩነት ቃሉን ሰምቶ የሚያደርገውና ቃሉን ሰምቶ የማያደርገው መሆኑን በሚገባ ይገልጣል ይህንንም በሚከተሉት ገጾች በሚገባ እንመለከታለን።

ጌታ በነብያቱ ለእሥራኤል ልጆች በመደጋገም የተናገረው መስማትን ትሰማላችሁ ነገር ግን አታስተውሉም የሚል ነው። ዛሬ ጌታ በአንድም ሆነ በሌላ መንገድ ይናገራል እኛም ለመታዘዝና የጌታን ፈቃድ ለመፈጸም የተዘጋጀን መሆን አለብን። እግዚአብሔር ድምጹን የሚያሰማቸው መንገዶች እጅግ ብዙ ስለሆኑ መንገዱን ልንወስነውና ልንወጥነው አይገባንም።

የሕይወታችን የእድገት አቅጣጫዎች እየሰሩና እየዘዙ ሲሄድ ከጌታም ጋር ያለን ግንኙነት እየጠነከረና ግልጽም እየሆነ ይሄዳል። ቀደም ሲል እንደገለጥኩት "በጥቂ ድምጹን ይሰማሉ" ሲል

ጌታ እንደተናገረው የሚናገረው ስለ በጉቹ እንጂ ስለ ጠቦቶቹ አይደለም። ኢሳይያስ በትንቢቱ መጽሐፍ "መንጋውን እንደ እረኛ ያሰማራል ጠቦቶቹንም በከንድ ሰብስቦ በብብቱ ይሸከማል የሚጠቡትንም በቀስታ ይመራል" ይላል። ነብዩ እንደሚናገረው ጠቦቶቹን በከንዱ ሰብስቦ በብብቱ የሚሸከመው ቆመው ለመሄድ ስለማይችሉ ብቻ ሳይሆን ድምጹን ሰምተው ለመከተል ስለማይችሉም ነው። ከጠቦትነት ወደበገነት ያደጉት ድምጹን የመስማትና የመለየት ባህርይ ሰላላቸው የእረኛቸውን ድምጽ በመስማት ይከተሉታል። ጌታ እንደተናገረው በጉቹ ሁለት ባህርይ አላቸው አንደኛው ድምጹን መስማት ሲሆን ሁለተኛው በእረኛውና በሌላው ድምጽ መካከል ያለውን መለየት ነው። ጌታ ሲናገር "ከሌላው ግን ይሸሻሉ እንጂ አይከተሉትም የሌሎችን ድምጽ አያውቁምና" ብሎአል። ክርስቲና ሕይወታችን እድገት ሲኖረን ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ይጠነክራል ያም ግንኙነት ድምጹን እየሰማን እንድንራመድ ያደርገናል። የእረኛችንን ድምጽ ከሌሎች ድምጾች ስለምንለይ ከአደጋና ከውድቀት እንጠበቃለን እርሱም ወደ ለመለመው መስክ ይመራናል። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማትና መለየት ከእድገታችን አቅጣጫ አንዱ ነው።

ይህም እድገታችን የሚያሳዩው የልቦናችን ጆሮ ከዓለም ለሚመጡ ድምጾች የተዘጋ መሆኑንና ለእግዚአብሔር ድምጽ መከፈቱን ነው። ከጌታ መመሪያ የሚያገኘውና በመንፈስ ቅዱስ የሚመራ ክርስቲያን የሕይወቱ ምስጢር የዓለም ድምጽ ወደ ሕይወቱ ገብቶ እንዳይቆጣጠረውና ሌሎች ድምጾች ወደ ሕይወቱ ገብተው ከጌታ መንገድ እንዳያደናቅፉት ለሌሎች ድምጾች ጆሮውን መዘጋቱ ነው። እንግዲህ ይህንን ስንል የምንጠይቀው ጥያቄ ይህን እንዴት ማግኘት ይቻላል የሚል ነው። የመጀመሪያውና ቀዳሚው መንገድ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ያለንን ግንኙነት የሚመለከት ነው። ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ባላቸው ግንኙነት የክርስቲያኖች ሕይወት በሦስት ስፍራ

ይከፈላል። የመጀመሪያው ደረጃ የእግዚአብሔርን ቃል በመስማት ሌሎች በሚያቀርቡትና በሚሰማው ቃል የሚኖር ክርስቲያን ነው። ይህ ክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን በመመላለስ ሰባኪው በሚያስተምረው ትምህርት ጥገኛ ሆኖ የሚኖር ነው። ይህ የክርስትናን ሕይወት ጀግሪ የሆነን ክርስቲያን ይመስላል። ይህም ሐዋርያው ኢፕሮስ "ጌታ ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደሆነ በእርሱ እንድታድጉ አሁን እንደተወለዱ ሕፃናት የቃሉን ወተት ተመኙ" 1 ኢፕ 2:2-3 ከሚለው ሀሳብ ጋር ይሰማል። ገና የተወለደ ሕፃን በእናቱ ጡት ላይ ጥገኛ ሆኖ እንደሚኖር እንዲሁም በመንፈስ የተወለዱ ሕፃናት በሚያገለግሉአቸው ሰዎች አገልግሎት ላይ ጥገኛ ናቸው። በዚህ ዓይነት የሕይወት ደረጃ ውስጥ ለተወሰነ ጊዜ መቆየት ግዴታ እንደሆነ ተፈጥሮም ያስተምረናል። ነገር ግን ከሚገባው ወራትና ዘመን በላይ በዚህ ሁኔታ ውስጥ መቆየት የጤንነት ምልክት አይደለም። ስለዚህ ከተወሰነ ጊዜ በኋላ አንድ ክርስቲያን ከዚህ ደረጃ አልፎ ራሱን የሚመግብ መሆን ይገባዋል።

ስለዚህ ወደ ሁለተኛው የእድገት ደረጃ ማለፍ ይኖርበታል ይህም የእግዚአብሔርን ቃል በግል በግንባብና በማጥናት ከጥገኝነት ሕይወት ነጻ መሆን ነው። አንድ ሕፃን በእናቱ ጡት ላይ ጥገኛ ከመሆን ራሱ ቆርሶ በሚበላበት ጊዜ ለወላጆቹ ታላቅ ደስታ ነው። ዛሬ በአብያተ ክርስቲያናት ራሳቸውን ከሚመግቡና በግላቸው መጽሐፍ ቅዱሳቸውን ከሚያጠኑ ሰዎች ይልቅ በየአሁኑ በሚሰሙት መልእክት ላይ ብቻ ጥገኛ ሆነው የሚኖሩ ክርስቲያኖች ብዙዎች ናቸው። ይህ ሕይወት በጌታ አዲስ ለሚወለድ ሕፃናት አስፈላጊ ነው ነገር ግን ከዓመት እስከ ዓመት በዚህ ዓይነት ሕይወት ውስጥ መኖር በጣም አደገኛና ዘላቂነት የሌለው ነው። አንድ ክርስቲያን በግሉ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ሲተዋወቅና ቃሉን ሲያጠና ሕይወቱ ይጠነክራል መንፈሳዊ ጡንቻዎችን ያወጣል መንፈሳዊ ዓይኖቹ አጥርተው ማየት ይጀምራሉ መንፈሳዊ ጆሮቹም

ይከፈታሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሲጽፍለት "ከአፃንነትህም ጀምረህ ክርስቶስ ኢየሱስን በማመን መጻፍን የሚገኝበትን ጥበብ ሊሰጠህ የሚችሉትን ቅዱሳት መጻሕፍትን አውቀሃል" ይለዋል። 2 ጢሞ 3:15 ይህ ጥቅስ ጢሞቴዎስ ከቃሉ ጋር የነበረውን ግንኙነት በሚገባ ያስረዳናል። ይህም ግንኙነት ምን ሥራ በክርስቲያኑ ሕይወት እንደሚፈጽም ከላይ ገልጿል። የእግዚአብሔር ቃል መንፈሳችንን ሕያው በማድረግ የእግዚአብሔርን ድምጽ እንሰማ ዘንድ ልቦናችንን ያዘጋጃል።

ሦስተኛው የእድገት ደረጃ ቃሉ በሙላት ሲኖርብን ሲዋሀደን ነው። ጳውሎስ ለቆላሳዮስ ክርስቲያኖች ሲጽፍ "የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ" ቆላ 3:16 በማለት ያዛቸዋል። ይህ የሕይወት ደረጃ ክርስቲያኑ ሌሎችን ለማገልገል የሚበቃበትና፤ ፍሬ የሚያፈራበት እንዲሁም አእምሮው በእግዚአብሔር ቃል የሚሞላበትና የሚታጠርበት ደረጃ ነው።

እንግዲህ ቀድሞ ወደ ተነሡበት ዑብይ ሀሳብ ልመለስና በዚህ በሦስተኛው ደረጃ ውስጥ ያለ ክርስቲያን አእምሮው በጌታ ቃል የተሞላ ስለሆነ ለውጫዊ ባሕር ድምጾች በሩን ዘግቷል። የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማትና ምሪቱን ለመቀበል የተዘጋጀ ነው። ለሚያደናግሩን ውጫዊ ድምጾች የልቦናችንን ጆሮዎች መዝጋት ይኖርብናል ስንል እንደ በርና መስኮት ሆኖ የሚያገለግለን የእግዚአብሔር ቃል ነው። አለዚያ ብዙ መለበል በዙሪያችን ስለአለ ድምጹን ለይተን መስማት እንችላለን። የእግዚአብሔርን ድምጽ የሚሰማው ክርስቲያን ዋናው ምስጢር በእግዚአብሔር ቃል መሞላቱና ቃሉ ለመንፈስ ቅዱስ ድምጽ መንገድ ሲከፍት ለዓለምና ለሰይጣን ድምጽ ደግሞ በሩን መዝጋቱ ነው።

ዛሬ ብዙ ክርስቲያኖች ይልቁንም በጌታ አዲስ የተወለዱ ብዙ የሰይጣን ክስ እየመጣ በደህንነታቸው እንዲጠራጠሩና እንዲፈሩ ያደርጋቸዋል። ይህን ለመቋቋምና ለማሸነፍ ትልቁ መንገድ

የእግዚአብሔር ቃል ነው። ይህንንም ለማድረግ ቀደም ሲል እንደገለጥኩት በሦስተኛው የእድገት ደረጃ ውስጥ መግባት ይኖርብናል ይህም መጽሐፍ ቅዱስን እንደ ተራ መጽሐፍ ከማንበብ አልፈን ማጥናትና ጥቅሶችን በቃላችን ማስተዋል ይኖርብናል። በዚያን ጊዜ አእምሮአችን በእግዚአብሔር ቃል ስለሚታጠር የሰይጣን ክስና ከጉዳ ገንግር በአእምሮአችን ተዘርቶ አያሰጫንቀንም። እንግዲህ የእግዚአብሔርን ድምጽ የሚሰማው ክርስቲያን የጌታን ድምጽ ይሰማል፤ ይለያል ይህንንም ማድረግ የሚቻለው ከቃሉ ጋር ባለው ግንኙነት ነው።

የእግዚአብሔርን ድምጽ እያዳመጠ የሚራመድ ክርስቲያን ሕይወቱ ከብዙ ውድቀትና አደጋ ይድናል። ድምጹን የማይሰማው ክርስቲያን ግን የሚከተሉትን የሚመሰሉ ችግሮች ይገጥሙታል።

በመጀመሪያ እግዚአብሔርን የማይሰማና መመሪያ የማያገኝ ክርስቲያን እንደሥጋ ፈቃድ የሆኑ ውሳኔዎችን ይወስናል። አንዳንዴ በሕይወታችን የምንወስነው ውሳኔ ትክክለኛ ባይሆን አደገኛነቱ ወዲያው አይታየንም ነገር ግን አድርገው ፍሬውን ስናይ መራራና ሲቃይ የተሞላበት ይሆናል። ጳውሎስ እንዳለው "ሰው የሚዘራውን ሁሉ ያንኑ ደግሞ ያጭዳልና በዝሥጋው የሚዘራ ከሥጋ መሸሸሽን ያጭዳልና በመንፈስ ግን የሚዘራው ከመንፈስ የዘላለምን ሕይወት ያጭዳል" ገላ 6:7-8 የእግዚአብሔር ልጆች ከዓለም ልጆች የሚለዩት በመንፈስ በመመራታቸው ነው ሮሜ 8:4I ትክክለኛ ያልሆነ ውሳኔ መወሰን እኛን ብቻ ባይሆን በአካባቢያችን ያሉትን ሰዎች ሁሉ ይጉዳል። ቤተሰባችንን፤ ቤተ ክርስቲያንንና ጓደኞቻችንን ሁሉ ይጉዳል። ክርስቲያን በሆንን ጊዜ የክርስቶስ አካል መሆናችን ስለሆነ መባረካችን ሆነ ውድቀታችን በሌሎች ሕይወት ላይ ያንጸባረቃል።

በሥጋችን ተመርተን የምናደርገው ውሳኔ ፍሬውን

ይዞ በሚመጣበት ጊዜ ሕይወታችን መራራ ይሆናል። የውሳኔያችን ውጤት በማያምር ጊዜ ንስሳ ገብተን ለወደፊቱ የጌታን ድምጽ እየሰማን ለመራመድ ውሳኔ እንደግድረግ ራሳችንን እንጠላለን ሰዎችንና እግዚአብሔርን የውድቀታችን ምክንያት እናደርጋለን። መራርነት በሕይወታችን እየጠነና እየከበበን ሲሄድ ፊቱ በእጅህ የተሸፈነ ሰው እንመሳለን ስለዚህ ከውድቀታችን መልካም ነገርን የሚያወጣ እግዚአብሔር ስለአለን ያለፈውን ወደኋላ ለመጣል ካለፈው ተምረን ድምጹን እየፈለግን መራመድ አለብን።

ሁለተኛ የእግዚአብሔርን ድምጽ የማይሰማ ክርስቲያን የጌታን ድምጽ ስለማያውቅና ስለማይሰማ ለሌሎች ድምጾች የተከፈተ ይሆናል። ስለዚህ የጌታንና የሰይጣንን ድምጽ መለየት እየተሳነው ዘውትር በመዋለልና ገራ በተጋባ ሕይወት ውስጥ ይመላለሳል ከእግዚአብሔር ጋር መገናኘትና ድምጹን መስማት ያልተለማመደ አማኝ የእግዚአብሔርን ቃል ከየዕለት ሕይወቱ ጋር ግንኙዘብ ስለማይችል መጽሐፍ ቅዱስን ሲያነብ ትርጉም ያጣበቃል። በሚወስደው ውሳኔ የመንፈስ ምስክርነት ወይንም ግሳጺ ምን እንደሁ ስለማያውቅ መንፈስ ቅዱስ ወደ እውነት ሁሉ እንዴት እንደሚመራ ለመረዳት ያስቸግረዋል።

በየዕለት ኑሮአችን ሆነ በአገልግሎታችን የመንፈስ ቅዱስን ምሪት እየተቀበልን እንዴት መመራት እንደሚኖርብን የሐዋርያው ጳውሎስ ሕይወት ጥሩ ምሳሌ ይሆናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ሁለተኛውን የወንጌል አገልግሎት ገዛ በሚያደርግበት ጊዜ ወደ እስያ በመጣ ጊዜ ቃሉን እንዳይናገሩ መንፈስ ቅዱስ ከለከላቸው ወደ ቢታንያም ለመሄድ በሞከሩ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ አልፈቀደላቸውም የሚል እናነባለን። እዚህ ላይ ቆም ብለን ግስተዋል የሚገባን ነገር አለ። በመሠረቱ በዓለም ሁሉ ወንጌልን ለሽኩ ብሎ ያዘዘው ጌታ ኢየሱስ ነው ይሁን እንጂ እንደየሁኔታው በመንፈስ ቅዱስ ምሪት አገልግሎታችንን መስጠት እንደሚገባን ይህ

ክፍል ያስተምረናል። ከዚህ ክፍል እንዳየነው መንፈስ ቅዱስ ቃሉን እንዲናገሩ አልፈቀደላቸውም የሚል እናነባለን ይህም ትዕዛዙ የማይገባን ቢሆንም ለምንወስደው እርምጃ የጌታን ድምጽ መስማት እንደሚገባን ያስተምረናል። ሐዋ 16:6-7

ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ዓይነቱን መመሪያ ከመንፈስ ቅዱስ ካገኘ በኋላ በእግዚአብሔር ፊት በቆይታ ላይ እንዳለ ወደ መቄዶንያ ሄዶ ወንጌልን እንዲሰብክ የመንፈስ ቅዱስ መመሪያ በራእይ ተሰጠው ሐዋ 16:8-9 በተሰጠው መመሪያ መሠረት ጳውሎስ ወደ መቄዶንያ ዋና ከተማ ወደ ፊልጶስቶስ ሄዶ ወንጌልን ሰበከ። እንግዲህ ሐዋርያው እግዚአብሔርን የማያደምጥ ድምጹን የማይሰማ ክርስቲያን ቢሆን ኑሮ ምን ያህል ገራ በተጋባና በተደነጋገረ ነበር።

ዛሬ የብዙዎች ችግር ከእግዚአብሔር መመሪያ ሳያገኙ በዓይናቸው ፊት ደስ የሚያሰኘውንና በሰዎች ዘንድ ዝና የሚሰጣቸውን አገልግሎት መጀመር ነው። ከጀመሩት በኋላ ብዙ መደናገርና ችግር በሕይወታቸው ይገጥማቸዋል ቀደም ብዬ አንደገለጥኩት ችግሩ ከእነርሱ አልፎ በመላ የክርስቶስ እካል ላይ ይሆናል ለአገልግሎት፤ ለሥራ፤ ወይም ከፍተኛ ውሳኔ በሚጠይቁ ሁኔታዎች ላይ ዕድል ስለተገኘ ወይም በር ስለተከፈተ ብቻ ዘው ብለን ተቻኩለን መግባት እንደሌለብን ቀደም ቢል የተመለከትነው የሐዋርያው ጳውሎስ ሕይወት ያስተምረናል።

ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ድምጽ እየሰማ ስለሚረመደው ክርስቲያን ሲያስተምር በማቴዎስ ወንጌል 7:24-27 በሰጠው ምሳሌ በሚገባ ገልጾት እናያለን። ይህንንም በዓለት ላይና በእሸዋ ላይ የተመሠረተ ቤት በማለት ይገልጻል። የእግዚአብሔርን ቃል መስማትና በቃሉ ውስጥ መኖር ለሕይወታችን ጠንካራ መሠረት መስጠት ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር ቃል ከየዕለት ኑሮአችን መመሪያ እንዲሆንን ያደርገናል። በተለያዩ ስፍራ ደጋግሜ

እንደገለጹት መጽሐፍ ቅዱስ የመጀመሪያውን ተቀዳሚ መመሪያችን ነው ይህ ካልሆነ የእግዚአብሔርን ድምጽ የምንሰማበትን ትልቁን መሣሪያ ጥለናል ማለት ነው። ስለዚህ የጌታን ድምጽ የሚሰማው ክርስቲያን በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተና የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ያለበት ነው።

እንግዲህ በዚህ ምዕራፍ መጨረሻ የእግዚአብሔርን ድምጽ የሚሰማው ክርስቲያን ምን ይመስላል ስንል ሕይወቱ በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ እንደሆነ ገልጫለሁ። ይሁን እንጂ እኩሌ የእግዚአብሔርን ቃል ያውቃል ስንል ምን ማለታችን እንደሆነ መረዳት ይኖርብናል። ምክንያቱም አንድ ክርስቲያን ጥቅሶችን በቃሉ ስለአጠና ብቻ መጽሐፍ ቅዱስን ያውቃል ማለት አይደለም ምክንያቱም አንዳንድ ጥቅሶችን በመውሰድ እግዚአብሔር ይህን እንዳደረገ ተናግሮኛል በማለት ብዙ ስህተቶች ተሰርተዋል።

ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስን የሚያውቅ ክርስቲያን የመጽሐፍ ቅዱስን ታሪክና እያንዳንዱ መጽሐፍ ለምንና ለማን እንደተጻፉ ያውቃል። በተጨማሪም ባህላዊና፣ ታሪካዊ የሆኑትን ነገሮች ስለሚያውቅ ቃሉ ምን እንደሚናገርና ለማን እንደሚናገር ያውቃል ስለዚህ ጥቅሶች ያለበታው በመጥቀስና ስለሚወስደው እርምጃ ትክክለኛ ያልሆነ መሠረት አይኖረውም። ከዚያም በላይ መጽሐፍ ቅዱስ ሂደታዊ መሆኑን ስለሚያውቅ ትክክለኛውን ጥቅስ በትክክለኛ ስፍራ ይጠቅሳል እንጂ ያለበታው ከራሱ ሕይወት ጋር በማዛመድ አይሳሳትም። እንዲህ ካልሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ሰፊና የጠለቀ በመሆኑ ለምንወስደው እርምጃ ሁሉ ጥቅስ መጥቀስ እንችላለን።

ድምጹን የሚሰማው ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ጆሮዎቹ የተከፈቱ ናቸው። መንፈሳዊ ጆሮዎቹ ስለአልፈዘዙ ወይም በዓለም ነገር ስላልተዘጉ የጌታን ድምጽ ለመስማት የተዘጋጁ ናቸው። ለዓለም ድምጽ የተዘጉ ጆሮዎች ስለአሉት በሚሰማው ነገር ወዲያና ወዲህ እየተፋገመገመ አይኖርም።

በተጨማሪም ጌታ ኢየሱስ "በጎቼ ድምጹን ይሰማሉ" እንዳለ የጌታን ድምጽ ከሌሎች ድምጾች ይለያል። በመጨረሻም መስማት ብቻ ሳይሆን ለሰማው ድምጽ የሚታዘዝ በመሆኑ እግዚአብሔር ታማኝነቱን አይቶ ዘወትር ድምጹን ያሰማዋል። ይህን መጽሐፍ መዘጋት የምፈልገው የእምነታችንን ጀግራና ፈጻሚ የሆነውን የኢየሱስን ሕይወት ምሳሌ በማድረግ ነው።

ምዕራፍ ሰባት

ኢየሱስ ምሳሌያችን

ይህን መጽሐፍ ለማጠቃለልና ባለፉት ምዕራፎች የተመለከትናቸውን ሀሳቦች ለመደምደም የኢየሱስ ክርስቶስን ሕይወት መመልከት ይኖርብናል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ላይ ያሳለፈው ሕይወት በሁሉም አቅጣጫና መንገድ ምሳሌ የሚሆነንና ትምህርት የሚሰጠን ነው።

የተነሳንበት ርዕስ "የእግዚአብሔር ድምጽ" የሚል ሲሆን በዚህ ርዕስ ውስጥ እግዚአብሔር ዛሬም እንደሚናገር፣ የሚናገርባቸውን መንገዶችና፣ ድምጹን ዛሬም እንደምንሰማ ተነጋግረናል። የክርስትናን እምነት ሕይወት የሚሰጡት ነገሮች ሕያው የሆነ ጌታና ቃሉ መናፈቸው ነው። ከሁለት ሽህ ዓመታት በኋላ ጌታችን ዛሬም ሕያው ሆኖ በቃሉ ውስጥ እናገኘዋለን በአመንን ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በልባችን በማደር ሰማምንና ደስታን ይሰጠናል ከዚያም በላይ ውስጣዊው ሕይወታችንን ከጌታ ጋር በማገናኘት የማያቋርጥ ግንኙነት እንዲኖር ያደርጋል። ይህም ግንኙነት በመንፈስ የተሞላ ሕይወት ለመኖራችንና ሰማያዊውን ድምጽ እየሰማን እንደምንመራ ዋነኛ ምልክት ነው።

ቀደም ሲል እንደጠቀስኩት ጌታችን ኢየሱስ በምድር ላይ የተመላለሰው የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸምና ከአባቱ ከአብ ጋር በመነጋገር ነበር። ወንጌላቱን በምናነብበት ጊዜ ከዮርዳኖስ ጥምቀቱ ጀምሮ ወደ አባቱ እስከ አረገበት ቀን በሕይወቱ ሆነ ከአባቱ ጋር በነበረው ግንኙነት ደስ የሚያሰኝ ሕይወት

እንደአሳለፈ እናያለን። ለሕይወቱ ውበት ከሆነው ምክንያት አንዱ ሰማያዊውን ድምጽ እየሰማና እየታዘዘ መመላለሱ ነው።

እኛ ዛሬ ሰማያዊውን ድምጽ በልባችን እየሰማን ለመመላለስ የምንወድ ሁሉ ለጌታ ኢየሱስ የተሳካና ደስ የሚያሰኝ ሕይወት እንዲኖረው ያደረጉት ነጥቦች ምንድን ናቸው ብለን መጠየቅ ይኖርብናል።

እነርሱም የሚከተሉት ናቸው።

1. ራሱን ባዶ ማድረጉ
2. ከአባቱ ጋር የነበረው ግንኙነት
3. ከቃሉ ጋር የነበረው ግንኙነት
4. ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የነበረው ግንኙነት ናቸው።

እነዚህ ከዚህ በላይ የተዘረዘሩት አራት ነጠቦች እኛ ዛሬ እንደ እግዚአብሔር ልጆች የጌታን ድምጽ እየሰማን እንድንከተል የሚረዱን ሲሆኑ ከጌታ ኢየሱስ ሕይወት ጋር በማንጻጸር እያንዳንዳቸውን እንመለከታቸዋለን። እነዚህ ነጥቦች በአለፉት ምዕራፎች ያሉትን ሀሳቦች ያጠቃልላሉ ብዬ እምናለሁ።

1. ኢየሱስ ራሱን ባዶ ማድረጉ

ጌታ ኢየሱስ ለአባቱ ፈቃድና ሀሳብ ለመግዛት ራሱን ባዶ ማድረግና ክብሩን መጣል ነበረበት። በፈላጽሲዩስ መልእክት በምዕራፍ ሁለት ሐዋርያው ጳውሎስ ጌታ ኢየሱስ ወደዚህ ዓለም ሥጋ ለብሶ መምጣቱን ሲያብራራው እንዲህ ይላል "በመጀመሪያ ግን በክርስቶስ የነበረ ሀሳብ በእናንተ ውስጥ ይሁን" ይላል። ያ ሀሳብና እርምጃ በእኛም ውስጥ ቢኖር እግዚአብሔር አብ ጌታ ኢየሱስን እንዳከብረው እኛንም እንደሚያከብረን መናገሩ ነው።

በዚህ ጥቅስ ላይ ሁለት ዐብይ ሀሳቦችን እናያለን። የመጀመሪያው ሀሳብ ክርስቶስ በጭርይ፣ በሥልጣን፣

በመለኩት ከአብ ጋር እንድና እኩል ሆኖ ባለ እርሱ ግን የከበረውን ሥልጣኑን፤ ክብሩንና መለኮታዊ ባህርይውን በመተውና በመጣል ራሱን ባይ አደረገ። እያንዳንዳችን ዛሬ በሰማያዊ ስፍራ ለመቀመጥና በእግዚአብሔር ሀሳብ ለመሞላት አስቀድሞ ሀሳባችንና ልባችንን ከሞላው የተለያየ ነገር ነፃ ወጥተን ራሳችንን ባይ ግድረን አለብን። በዚህ ላይ ዋናው ቁልፍ ሐረግ "ራሱን ባይ አደረገ" የሚለው ነው። ራሳችንን ባይ የምናደርገው ከተለያዩ ነገሮችና ሁኔታዎች ነው። እንዳንዶች ግልጽና ቀጥተኛ ከሆነ ጋጠላት ራሳቸውን ግንዛቤ አለባቸው እንዳንዶች ራሱን ከመውደድ፤ ከትዕቢት፤ ከገንዘብ ፍቅርና በጠቅላላ በእግዚአብሔር አሠራር ከማይመች ነገር ሁሉ ራሳችንን እንጽተን ታጥብንና ባይ ሆነን መገኘት አለብን። ጌታ ምንጊዜም ታላቅነቱን ለማሳየት የጠየቀው ባይ ግሠሮዎችን ነው። ዛሬም ባይና ክፍት ሆነን ስንቀርብ በእግዚአብሔር ሀሳብ እንሞላለን ይህም ደግሞ በክርስቶስ የነበረ ሀሳብ ነው።

እንዳንዶቻችን ባይ መሆን የሚገባን አእምሮአችን ከተያዘበት የዓለም እውቀትና የአሠራር ጥበብ ነው። ምድራዊ ጥበብ በጣም እስፈላጊና በሕይወታችንም ዘመን ሁሉ ልንቀስመው የሚገባ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔርን ለመታዘዝና ፈቃዱን እየፈጸምን ለመኖር የሕይወታችንን አመለካከትና መርሐ እንደ እግዚአብሔር ቃል ግድረን አለብን። ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንገድና አሠራር ከሰው መንገድና አሠራር የራቀ በመሆኑ ነው። ሕይወቱ ከዚህ ያልጠራ ሰው እግዚአብሔር ቢናገረው እንኳን እንደ ሶሪያዊው ሠራዊት አለቃ እንደ ንዕንን ሊረዳው አይችልም። በነገሥት ካልፅ 5:8-14 ታሪኩን የምናነበው ይህ ንዕንን ወደ ነብዩ ኢልሳፅ ሲመጣ ነብዩ በክብር ተቀብሎ እጁን ጭና በመዳሰስ የሚፈውሰው መስሎት ነበር። ነገር ግን ነብዩ ወጥቶ አልተቀበለውም ግለትም የጠበቀውን ክብር አልሰጠውም እንደ አሰበውም እጁን ጭና

አልፈውሰውም ነገር ግን ወደ ዮርዳኖስ ወንዝ በመሄድ ሰባት ጊዜ ብቅ ጥልቅ እንዲል ተናገረው። ይህን አነጋገር ንዕንን ለመቀበል አስቸገረው ምክንያቱም ወደ ዮርዳኖስ ሄዶ መታጠብ ክብሩን የሚነካና የሕግን ዉዋታ የሚመስል ስለነበር ነው። ዛሬም እንደ ክርስቶስ ኢየሱስ ራሳችንን ከብዙ ነገር ባይ ካደረግን ለእግዚአብሔር የምንመች ዕቃዎች እንሆናለን። ጌታ ኢየሱስ ፍጹምና ጻድቅ ነበር ስለዚህ ራሱን ባይ ያደረገው ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ከነበረው ክብርና መለኮታዊ ባህርይ ነው። ወደዚህ ምድር ሥጋ ለብሶ ሲመጣ ራሱን ባይ በግድረን ከአብ የሚሰጠውን ክብር ብቻ ፈላጊ በመሆኑም እግዚአብሔርን እያደመጠ የአባቱን ፈቃድ ፈጸመ። ስለዚህም "እግዚአብሔር ያለልክ ከፍ ከፍ አደረገው ከሰውም በላይ ያለውን ስም ሰጠው" ፈላ 2:9 እኛ ደግሞ የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ ውስጣዊ ሕይወታችን እንዳይገባና ፍሬ እንዳያፈራ ከሚይዘን ነገር ሁሉ ነጻ መሆን አለብን።

2. ከአባቱ ጋር የነበረው ግንኙነት

የጌታ ኢየሱስ አገልግሎት ፍሬያማ እንዲሆን ያደረገውና ተልዕኮውን መፈጸም የቻለው ከአባቱ ጋር በነበረው የጠነከረ ግንኙነት ነው። አራቱን ወንጌሎች በጥንቃቄ ስናነብ የምንመለከተው ሦስት ነጥቦችን ነው። አንደኛ ጌታ ኢየሱስ በጸሎት ከአባቱ ጋር የነበረው ግንኙነት፤ ሁለተኛ የትምህርቱ ምንጭ አብ መሆኑ፤ ሦስተኛ አብ ስለጌታ ኢየሱስ የሰጠው ምስክርነቶች ናቸው። እነዚህን ሦስት ነገሮች በየተራ ከወንጌላቱ ስንመለከታቸው የምናገኘው የሚከተለውን ነው።

ወንጌላቱን በጥንቃቄ ስናነብ በመጀመሪያ የምናየው ጌታ ኢየሱስ በጸሎት ከአባቱ ጋር የሚያሳልፈው ጊዜ ረጅምና ሰፊ መሆኑን ነው። ጸሎት ግለት በእግዚአብሔርና በሰው መካከል

የሚደረግ ግንኙነት ነው። ጌታም ሲጻልይ እርሱ ለአባቱ አባቱ ደግሞ ለእርሱ ይናገረው ነበር ስለዚህ በወንጌላቱ በተለያዩ በፍራ ስለጌታ ኢየሱስ የጸሎት ሕይወት የሚናገሩ ጥቅሶችን እናነባለን። ለምሳሌ ሉቃ 6:12, 5:16

በጌታ ኢየሱስ ሕይወት እንደሆነ ሁሉ አንድ አማኝ ትልቁ ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት የሚፈጠርበት መንገድ ጸሎት ነው። በጸሎት ወደ እግዚአብሔር በቀረብን ቁጥር ለመንፈሳዊው ዓለም እየቀረብንና መንፈሳችንን ለእግዚአብሔር ድምጽ እየከፈትን መሄድ እንጀምራለን። የጸሎት ሕይወታችን እየተገነባ ሲሄድ ወደ እግዚአብሔር መጠጋታችን ስለሆነ የእግዚአብሔርን ባህርይ እየለበክን ያንን ግንጸባረቅ እንጀምራለን ከባህርይውም አንደኛው ፍቅር ነው። ለሰዎች ፍቅር መስጠት የምንችለው የፍቅር ምንጭ ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር በንሆን ነው። ሌላው እግዚአብሔርን በመጠጋታችን ሰዎች በጻፉት የሚያዩት የእግዚአብሔርን ክብር ነው። ሙሴ በተራራው ላይ እርባ ቀን ከቆየ በኋላ ወደ እሥራኤል ጉባዔ ሲመለስ ፊቱ ያንጸባርቅ ነበር፤ እስጢፋኖስ በሚወገሩት ሰዎች ዓይን ፊቱ እንደ መልአክ ፊት አንጸባርቀደ በአጠቃላይ ለእነዚህ ሰዎች የእግዚአብሔር ክብር ታየ። ዛሬም እኛ የተጠራው የባህርይው ተከፋይ ለመሆን ሲሆን ይህ በሕይወታችን ሊፈጸም የሚችለው ወደ ጌታ በንጠጋ ነው ቃሉም እንደሚለው "ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ ወደ እናንተ ይቀርባል" ያዕ 4:8

ጌታ ኢየሱስ ሌሊቱን በጸሎት ካሳለፈ በኋላ በነጋታው ወደ ሕዝቡ መጥቶ በሚያገለግልበት ጊዜ ሁሉ አገልግሎቱን በፍጹም መታመን ያከናውን ነበር። ስለ ትምህርቱና ስለ አገልግሎቱ ለሕዝቡ ሲናገር እንዲህ ይላል "እውነት እውነት እሳችኋለሁ አብ ሲያደርግ ያየውን ነው እንጂ ወልድ ከራሱ ሊያደርግ ምንም አይችልም ... አብ ወልድን ይወዳልና የሚያደርገውንም ሁሉ ያሳየዋል እናንተም ትደነቁ ዘንድ ከዚህ የሚበልጥ ሥራ ያሳየዋል"

ዮሐ 5:19-20። ከዚህም ሌላ በተለያዩ በፍራዎች ጌታ ኢየሱስ በመደጋገም ትምህርቱ ከጠነኝ አብ እንጂ ከእኔ አይደለም፤ እንደሰማሁ እፈርዳለሁ፤ እንደሰማሁ አስተምራለሁ፤ እሠራለሁ ሲል እናነባለን። ዮሐ 5:30-34፤ 8:27-29 ሀሳቡን በናጠቃልለው ጌታ ኢየሱስ የሚለው ከአባቱ የሚሰጠውን ድምጽ በመከተል እንደሚናገር፤ እንደሚያስተምርና እንደሚያገለግል ይነገረናል። የእግዚአብሔርን ድምጽ በንሰማ በሕይወታችን ከሚሆነው ነገር አንደኛው ድፍረት ግንኙነታችን ነው ብያለሁ ጌታ ከአባቱ እየሰማ ያደርግ ነበርና ፍጹም የሆነ ድፍረትና እርግጠኝነት ነበረው። እኛም የጌታን ምሳሌ በመከተል ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረን ግንኙነት መንፈሳችን ከጌታ ጋር ሲገናኝ ድምጹን እየሰማን መመራትና ግገልገል እንጀምራለን።

ሁለተኛ ከአባቱ ጋር የነበረው ግንኙነት የጠነከረና ቀጥተኛ መሆኑን የምናውቀው አብ ስለ ጌታ ኢየሱስ በሰጠው ምስክርነት ነው። ይህንንም በመጀመሪያ የምናየው በዮርዳኖስ ጌታ በዮሐንስ እጅ በተጠመቀ ጊዜ ነው። ሉቃስ በወንጌሉ እንደሚነገረን ጌታ በዮሐንስ ለመጠመቅ ወደ ውሃው በገባ ጊዜ ጸለየ ከጸሎቱም በኋላ አብ ሲመሰክር "የምወደህ ልጄ እንተ ነህ በእንተ ደስ ይለኛል የሚል ድምጽም ከሰማይ መጣ" ሉቃ 3:21-22። በሌላ በፍራ አብ ስለልጅ የመሰከረበት ሴፕቲሰንና ያዕቆብን ወንድሙንም የሐንሰን ደዛ ወደ ተራራ ብቻቸውን ባወጣቸው ጊዜ ነው በዚያም በዮርዳኖስ በመሰከረለት ተመሳሳይ ቃል "የምወደው ልጄ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ" ግብ 17: 1-8። ያን ሰማያዊ ድምጽ የሰሙት እነሴፕቲሰስ በደንጋጤ ላይ የነበሩ ቢሆንም በሕይወታቸው ዘመን ሁሉ ያን ድምጽ የሚረሱ አይመስላችም። ሴፕቲሰስ ይህን ሲያረጋግጥልን ክርስቶስ ከአረገ ከሰላሳ ዓመታት በኋላ ለክርስቲያኖች በጻፈው ደብዳቤ "ከገናኛው ክብር በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው የሚል ያ ድምጽ በመጣለት ጊዜ

ከእግዚአብሔር አብ ክብርና ምስጋና ተቀብሎአልና እኛም በቅዱስ ተራራ ከእርሱ ጋር ሳለን ይህን ድምጽ ከሰማይ ሲወርድ ሰማን" ይላል 2 ጴጥ 1:17-18 በመወረሻው አብ በድምጽ ለኢየሱስ የመሰከረበት ስፍራ በዮሐንስ ወንጌል 12:27-30 የሚገኘው ነው። ጌታ የሰንደን ቅንጣት ምሳሌ በማድረግ ስለ ሞቱና ትንሣኤው ከተናገረ በኋላ ስለሚጠብቀው የሞት ጽዋ ሲያሰብ ታወከና "አሁን ነፍሴ ታውካለች ምንስ እላለሁ? አባት ሆይ ከዚህ በፊት አድነኝ። ነገር ግን ስለዚህ ወደዚህ መጣሁ። አባት ሆይ ስምህን አክብረው" አለ። ከዚህም በኋላ "ስለዚህም አከበርሁት ደግሞም አከብረዋለሁ" የሚል ድምጽ ከሰማይ መጣ አብ ስለተናገረው ሲያብራራ ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አለ "ይህ ድምጽ ስለ እናንተ መጥቶአል እንጂ ስለ እኔ አይደለም" 29:30

እንግዲህ አብ ስለ ወልድ ስለመሰከረው ስናስብ የምንማረው አንደኛ ከጌታ ጋር ቀጥተኛ የሆነ ግንኙነት ሲኖረን ለእግዚአብሔር ተናጋሪዎች እኛ ብቻ ሳንሆን እግዚአብሔርም ለእኛ ይናገራል በዚያ ድምጽ ውስጥ መጽናናትን፣ መባረክን፣ የመንፈስ ቅዱስንም ምሪት እናገኛለን። ሁለተኛ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረን ግንኙነት ለሌሎች መልካም ምስክርነት ይሰጣል። በአገልግሎታችን ሁሉ የሰውን ሳይሆን የእግዚአብሔርን ምስክርነት እናገኛለን ይህም ደግሞ ከሁሉ የላቀና የበለጠ ነው። እንግዲህ ከአባቱ ጋር በነበረው ግንኙነት የጌታን የጸሎት ሕይወት፣ አገልግሎትና፣ ስለአብ ምስክርነት ከተመለከትን አሁን ደግሞ ከቃሉ ጋር ስለነበረው ግንኙነት እንመልከት።

3. ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የነበረውን ግንኙነት

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አገልግሎቱን ጀምሮ እስከ ዐረገበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል ግለትም መጻሕፍትንና ነቢያትን በመጥቀስ ያስተምር ነበር። የእግዚአብሔርን ቃል መጥቀስ

ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔርን ግወቅና መረዳት የሚቻለው በቅዱሳት መጻሕፍት በኩል ብቻ መሆኑን አጠንክሮ ይናገር ነበር። ስለዚህ በቅንሐት መንፈስ ታውረው ይቃወሙት ለነበሩት ፈረሳውያን "መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ቃል ስለማታውቁ ትስታላችሁ" ሲል ተናገራቸው። የእግዚአብሔር ቃል እውቀት መጥፋት ስለሚያስከትለው ውድቀት ነብዩ ሆሴዕ ሲናገር "ሕዝቤ እውቀትን ከማጣት የተነሳ ጠፍቶአል" ይላል። ጌታ በምድር በተመላለሰበት ጊዜ ለደቀ መዛሙርቱ የተወላቸው የእግዚአብሔርን ቃል ነው። በመላእክት ወይም በመንፈስ ቅዱስ ከሚያገኘው መገለጥ ይልቅ ስለ እግዚአብሔር ቃል ይናገር ነበር።

እግዚአብሔር የፍጥረትን ሥራ የጀመረው በቃሉ ሲሆን እንዲሁም የዓለምን ታሪክ የሚፈጽመውና የሚያስረው በቃሉ ነው። ስለዚህ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር በተመላለሰበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የነበረው ግንኙነት ምን ይመስል ነበር ስንል የሚከተሉትን ሦስት ዐቢይ ሀሳቦችን እናገኛለን።

- ሀ) አንደኛ ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ቃል አከበረ ጌታ ኢየሱስ በምድር በተመላለሰበት ጊዜ ቃሉን መላከፍ ግዝተግር ብቻ ሳይሆን ለእግዚአብሔር ቃል ታላቅ አክብሮት ነበረው። ይህንንም ከምናደቡት የመጀመሪያው ስፍራ ወደ ዮርዳኖስ መጥቶ በዮርዳኖስ በተጠመቀበት ጊዜ ነው። ዮሐንስ ኢየሱስ ወደ እርሱ ሲመጣ ማንነቱን አውቆ "እኔ በአንተ እጠመቅ ዘንድ እንጂ አንተ በእኔ ልትጠመቅ አይገባም ባለው ጊዜ ይህንንን ፍቀድ ጽድቅን እንፈጽም ዘንድ ይገባል" አለው። ይህን ሲል ጌታ የእግዚአብሔርን ቃል እንፈጽም ዘንድ ይገባል ግለቱ ነው።

ከሁሉም በላይ የሚያስደንቀው ወደ መስቀል ሞት በሚጓዝበትና በመከራው ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ለእግዚአብሔር ቃል

የነበረውን አክብሮትና ለቃሉ የጠይነትን መስጠቱን አሳየ። ስለዚህም "የሰው ልጅ ይሰቀል ዘንድ ይገባዋል" የሚለውን የጌታን ንግግር መቀበል ያቃቃቸውን ደቀመዛሙርት የእግዚአብሔር ፈቃድና መጽሐፍትና ነብያት ሊፈጽሙ እንደሚገባቸው ይነግራቸው ነበር ግቴ 16:21-23፤ ሉቃ 24:25-27 አክብሮቱ ፍጹም መሆኑን ጳውሎስ ሲናገር "እነሆም ለመስቀል ሞት እንኳን የታዘዘ ሆነ" ይላል ፈሊጳስ 2:8። እንግዲህ ከመጽሐፍ ቅዱስ የምናየው ቃሉን ያከብርና ለቃሉ የጠይነት ስፍራ ይሰጥ እንደነበረ ነው።

በእኛም ሕይወት ሊሆን የሚገባው ከግንኛውም ነገር ጠይ ለቃሉ ታላቅና የጠይነት ስፍራ መስጠት እንደሚኖርብን ነው። ይህን በግድረጋችን ቃሉን በሕይወታችን በሥራ ለመተርጉም እንችላለን። እንደ ጌታ ኢየሱስ በግንኛውም ሁኔታ ውስጥ ለመታዘዝ የምንችለው ለቃሉ የጠይነትን ስፍራ ሰገነጥ ነው። ቀደም ሲል በምዕራፍ አምስትና በድስት በመደጋገም እንደገለጥኩት እግዚአብሔር የሚናገረው ድምጹን ስምቱ ለሚታዘዘው ክርስቲያን ነው። ሌላው ግን መስግት አይችልም ቢሰግ እንኳን እንደግድታዘዝ ያውቃልና እግዚአብሔር አይናገረውም።

ሌላው ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ቃል እንዳስከበረ የምናውቀው ለቃሉ በእውነት ሥልጣን ነው። በዮሐንስ ወንጌል 5:22-23 ጌታ ኢየሱስ ፍርድን ሁሉ አብ እንደሰጠው ይናገራል "ሰዎች ሁሉ አብን እንደሚያከብሩት ወልድን ያከብሩት ዘንድ ፍርድን ሁሉ ለወልድ ሰጠው እንጂ አብ በአንድ ሰው እንኳን አይፈርድም" ጌታ ኢየሱስ የፍርድ ዘፋን እንደ ተሰጠው ቃሉ በተለያዩ ስፍራ ያረጋግጣልናል። ግቴ 25:31፤ ሮሜ 14:10

በጣም የሚያስደንቀው እንደገና ወደ ዮሐንስ ወንጌል ብንመለስ ጌታ ኢየሱስ በአብ የተሰጠውን የፍርድ ወንበር ለቃሉ ሲሰጥ እናያለን ዮሐ 12:47-48 "ቃሉን ስምቱ የማይጠብቀው ቢኖር የምፈርድበት እኔ አይደለሁም ... ቃሉ እርሱ

በመጨረሻ ቀን ይፈርድበታል" ይላል። ከዚህ ጥቅስ እንደምረዳው ጌታ ኢየሱስ አብ የሰጠውን የፍርድ ወንበር ለቃሉ በመስጠት ለእግዚአብሔር ቃል የጠይነትን ሥልጣን ሰጠ። ይህም ለእግዚአብሔር ቃል የነበረውን አክብሮት ያሳያል።

ለ) ጌታ ኢየሱስ ከቃሉ ጋር በነበረው ግንኙነት ሰይጣንን ሲያሸንፍና ድል ሲያደርግ እናየዋለን ጌታ በሰይጣን በተፈተነበትና ሰይጣንን ድል ለግድረግ የተጠቀመው መሣሪያ የእግዚአብሔር ቃል ብቻ መሆኑን እናያለን። ድል ያደረገውም ቃሉን ስለሚያውቅ ብቻ ሳይሆን እንዴት እንደሚጠቀምበትም ስለሚያውቅ ነው።

ዛሬም ፈተናንና ሰይጣንን ደል የምናደርግበት እግዚአብሔር የሰጠን መሣሪያ ቃሉ ነው። በኤፌሶን በድስት ሐዋርያው ጳውሎስ የሚጠቅሳቸው የጦር ዕቃዎች የተያያዙት ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ሆኖ እናገኘዋለን። እነኚህ የጦር ዕቃዎች አሉን ለግለት የምንችለው ቃሉ በሙላት ሲኖርብንና የተዘጋጀን በንሆን ነው። ቆላ 3:16

ሐ) ኢየሱስ ቃሉን በመናገርና በግስተማሩ ፍሬያማና የተሳካ አገልግሎት ነበረው። ቃሉን በመስጠት ሰዎች ወደ ጎረቤት እንዲደርሱና ወደ እግዚአብሔር መገገሥት እንዲመጡ አደረገ፤ በሰዎች ላይ የነበረውንም የደዌና የሰይጣን እስራት ሰበረ። ምክንያቱ ኢሳይያስ ቀደም ሲል ጌታ ወንጌልን በመስጠትና በግስተማር ለታሰሩት መፈታትን፤ ለዕውሮች ግዮትን እንደሚሰጥ ተንብዖ ነበር። ኢሳ 61:1-2

ጌታም ስለሚናገረው ቃል ሲያስተምር "የምትሰሙት ቃል የላኩኝ አብ ነው፤" "በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ" በግለት ሲናገር እናያለን። የጌታ ቃል ከሰው የመጣ

ሳይሆን ለነፍስም ለሥጋም ፈውሰን የሚያመጣ ሰማያዊ መና ነበር። ይህን የሕይወት ውሃ የቀመሰ ጴጥሮስ "ጌታ ሆይ ወደግን እንጂሳለን አንተ የዘለዓለም ሕይወት ቃል አለህ" አለው። ዮሐ 6:68 እኔና እናንተ ዛሬ ጴጥሮስ ያገኘውን የሕይወት ቃል ቀምሰን ከሆነ ስለ ኢየሱስ የምንሰጠው ምስክርነት ተመሳሳይ ነው።

በመጨረሻው ጌታ ኢየሱስ ስለቃሉ ሲናገር "የሴጠሽኝን ቃል ሰጥቻቸዋለሁና እነርሱም ተቀበሉት" ዮሐ 17:8 ይላል። ጌታ ለአጥኞች ትቶልን የሄደው ቃሉን ነው። በቃሉ ምን እናደርግበት ዘንድ? ብለን ስንጠይቅ የምናገኘው መልስ ቀደም ሲል የዘረዘርኳቸውንና ሌሎችንም ይጨምራል። ነገር ግን በዚህ አርእስት እንጻር ስንመለከተው ቃሉ ከእግዚአብሔር ጋር የምንገናኝበት መንገድ ነው።

እግዚአብሔር የሚናገረን በምናወቀውና በምንረዳው መንገድ ብቻ ነው። ስለዚህ በቀላል አነጋገር አንድ ሰው እግዚአብሔር ተናገረኝ ሲል ያከብኩት፣ ያጠናቀቀኝ፣ ወይም የሰግሁት የእግዚአብሔር ቃል ወደ ልቤ መጣ ግለቱ ነው። ስለዚህ ልባችንን የእግዚአብሔር ቃል የሚቀመጥበት መዝገብት አድርገን ብንወስደው ያ የተከማቸውን ቃል እግዚአብሔር በመንፈሱ አግኝይነት ሕያው እያደረገ እንደ አስፈላጊነቱ ትክክለኛውን መልዕክት ይሰጠናል።

4. ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የነበረው ግንኙነት

ከዚህ የተዘረዘሩትን የግንኙነት መስመሮች ሁሉ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የነበረው ግንኙነት ያጠቃልለዋል። "ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው" ሲል የተናገረው ለነበረው አገልግሎት ስለሚሰጠው ኃይል ብቻ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ በእርሱና በአባቱ መሃከል ለነበረው ግንኙነት መልእክተኛ ሆኖም

እንደሚሠራ ግስተማሩ ነው። በዮርዳኖስ ኢየሱስ ላይ መንፈስ ቅዱስ በእርግብ እምነቱ ወርዶ "የምወደው ልጄ እርሱ ነው እርሱን ስሙት" የሚለውን ድምጽ አሰማ።

ከዚህም በላይ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን በአገልግሎቱ ሁሉ ይመራው ነበር። ሉቃ 4:1 የሚገነዘበትን ያሳየው ነበር፤ ለግልገል ኃይል ይሰጠው ነበር፤ እንዲሁም ከሰማያት የሚወጣውን ድምጽ እውን እያደረገ በእርሱና በአባቱ መሃከል የነበረውን ግንኙነት ያስጠብቅ ነበር። ዛሬም መንፈስ ቅዱስ በአግኙ ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔርን ድምጽ እንዲሰማ ያደርገዋል ይህም የሚሆነው የአግኙን ግንኙነት ከጌታ ጋር በማስጠበቅና የእግዚአብሔርን ቃል ለሕይወቱ ትርጉም ያለው በማድረግ ነው። ቃሉ በሰው ሕይወት ውስጥ ሥራውን የሚሠራው መንፈስ ቅዱስ ሕያው ሲያደርገውና ከሕይወታችን ጋር ሲያመጣጠን ነው።

ሐዋርያው ዮሐንስ "መንፈሱ፣ ውሃው፣ ደሙ ሦስት ናቸውና ሦስቱም በአንድ ይሰማገሉ፤ይመሳክሩሉም" ሲል ይናገራል 1 ዮሐ 5:6-8 የእነዚህ የሦስቱ ሥራ በአንድ ክርስቲያን ሕይወት እንዴት እንደሚሠራ እንመልከት። በአንድ ሰው ሕይወት የሚቀድመው የደሙ ሥራ ነው። የደሙ ሥራ ምን እንደሆነ ዮሐንስ በ1ኛ መልእክቱ 1:7 "የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል" በማለት ይናገራል። አንድ ሰው ኃጢአተኛ ነኝ ብሎ ምህረትን ለመቀበል ሲቀርብ ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ስለ ደህንነቱ በፈጸመው ሥራ ግመን ይኖርበታል። ይህም ግለት ኃጢአቱን ሊያነጻ የሚችል የኢየሱስ ደም ብቻ እንደሆነ በግመን ከኃጢአቱ ሁሉ ይነጻል። ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔርን ቃል በመቀበል ያነባል፣ ያጠናል፣ ይመገባል ይህም ለሕይወቱ እድገትን ይሰጠዋል መንፈስ ቅዱስ አግኙ በክርስቶስ በግመን ዳግም እንዲወለድና እርሱን ሰው ገፍ አዲሱን ሰው እንዲለብስ ያደርገዋል ቆላ 3:9-10 እንግዲህ ከመንፈስና ከቃሉ የተወለደው ሰው (ዮሐ 3:3-5፣ 1 ሉጥ

1:23) ቢቃሉ እያደገ 1 ጴጥ 2:2-3 ሲሄድ መንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊ ዓይኖቹንና የልቦናውን ጀርዎች በመክፈት ለሰማያዊው ዓለም የተከፈተ ሰው ያደርገዋል፤ ቃሉንም ትርጉም ያለው በግድረግ ከክርስቲያኑ ሕይወት ጋር እያመሳከረ የእግዚአብሔርን ድምጽ እንዲሰማ ያደርገዋል። ለዚህም ቃሉን ብቻ ግወቁ ከእግዚአብሔር ጋር እንዲገናኝ እያደርገውም ምክንያቱም ዛሬ በዓለም ላይ መጽሐፍ ቅዱስን ከውጭና ከውስጥ የሚያውቁት ብዙ ሰዎች አሉ ነገር ግን በኩርአቸውና በሕይወታቸው ፍሬ ሲሰጥ አይታይም ምክንያቱም እንደም በእምነት በለአልተቀበሉት እንደም ደግሞ መንፈስ ቅዱስ በሕይወታቸው ስለሌለ ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌያችን በመሆን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በነበረው ግንኙነት ፍጹም የሆነ ሕይወት እንደኖረ ወንጌላቱ ይመሰክራሉ። በመንፈስ የተቀባ ትምህርት፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተሞላ አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ አግኝተን መምራት ዛሬም ለክርስቲያኖች የተሰጠና የሚጠበቅብን ሕይወት ነው። ስለዚህም ደግሞ የጌታ ኢየሱስ ሕይወትና አገልግሎት ምሳሌያችን ነው።

አግ 23

120

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
C/O S. C. ...
DALLAS, TX 75218